

เอกสารวิทยาเขตฯ
ห้ามนำออกจากห้องสมุด
ใช้เฉพาะ ชั้น 5 เท่านั้น

รายงานการวิจัย

การใช้สถานการณ์จำลองในการสอนภาษาอังกฤษท่องเที่ยว

The Use of Simulation in Teaching English for Tourism

ผู้วิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พวงมณี ตันติวงศ์

RMUTK - CARIT

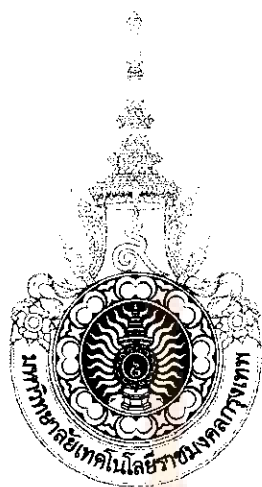

3 2000 00095564 3

โครงการวิจัยทุนสนับสนุนงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ปีงบประมาณแผ่นดินประจำปี พ.ศ. 2550

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

รายงานการวิจัย

การใช้สถานการณ์จำลองในการสอนภาษาอังกฤษท่องเที่ยว

The Use of Simulation in Teaching English for Tourism

ผู้วิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พวงมณี ดันตังค์

RMUTK - CARIT

3 2000 00095564 3

โครงการวิจัยทุนสนับสนุนงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ปีงบประมาณแผ่นดินประจำปี พ.ศ. 2550

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

สนับสนุนโดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยเรื่องการใช้สถานการณ์จำลองในการสอนภาษาอังกฤษท่องเที่ยวฉบับนี้จัดทำขึ้น โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ผู้วิจัยขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เฉลิม มัติโก อธิการบดี ดร. สาธิต พุทธิชัยวงศ์ รองอธิการบดี นางจิราภรณ์ สัพทานนท์ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา ที่กรุณาให้การสนับสนุนในการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ ผศ.ดร. งามทิพย์ วิมลเกษม ผศ.ดร. วรพร สุนทรวัฒนศิริ ผศ. พัสณี ค้างพิบูลย์ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ และ ผศ. ขนิษฐา เจริญลาภ ที่ให้ความอนุเคราะห์ด้านสถิติ ผศ. อรพรรณ โคตมานุรักษ์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ด้านตรวจบรรณานุกรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักศึกษาระดับปริญญาตรี ปี 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว กลุ่ม 2 ประจำปีการศึกษา 2551 ทุกคน ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งผู้ให้การสนับสนุนช่วยเหลือที่ไม่ได้เอ่ยนามทุกท่าน ขอได้รับคำขอบคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผศ. พวงมณี ดันติวงศ์

ผู้วิจัย

ชื่อโครงการวิจัย การใช้สถานการณ์จำลองในการสอนภาษาอังกฤษท่องเที่ยว
 ชื่อผู้วิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์พวงมณี ตันติวงศ์
 ปี พ.ศ. 2550

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษท่องเที่ยว โดยใช้สถานการณ์จำลอง ศึกษาผลการสอนภาษาอังกฤษท่องเที่ยว โดยใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ และศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive-Sampling) ซึ่งได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว กลุ่ม 2 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 21 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่

- 1) แผนการสอน จำนวน 6 แผน
- 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ (เพื่อการสื่อสาร) ก่อนและหลังการทดลอง
- 3) แบบประเมินตนเอง ด้านการพูดภาษาอังกฤษ (เพื่อการสื่อสาร)
- 4) แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษ (เพื่อการสื่อสาร)
- 5) แบบสอบถามความคิดเห็นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง ดำเนินการทดลองจำนวน 36 คาบ ๆ ละ 50 นาที โดยทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย และ t-test แบบ Dependent Samples ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษามีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่า การจัดการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองส่งเสริมให้นักศึกษาพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

2. นักศึกษามีความคิดเห็นโดยรวมว่า การเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองทำให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ เพราะสถานการณ์จำลองที่เรียนใกล้เคียงชีวิตจริง ขั้นตอนของสถานการณ์จำลองเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้ เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่รวมทั้งช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และรู้จักการทำงานร่วมกัน

Title : The Use of Simulation in Teaching English for Tourism

Researcher : Assistant Professor PUANGMANEE TANTIWONG

Organization : Department of Liberal Arts

Year : 2007

Abstract

The purposes of this research were to develop lesson plan of English for Tourism using simulation strategy, to find out the result of teaching it on the students' communicative oral English proficiency and to study the students satisfaction on the use of this strategy in the classroom. The subjects were 21 first year Tourism students group 2 studying in the first semester of the 2008 academic year. They were selected by purposive sampling. The research instruments consisted of 1) 6 lesson plans, 2) a pre and post communicative oral English proficiency test, 3) a self-evaluation form, 4) an observation form, and 5) a specially designed opinion form on simulation strategy. The study was carried out for 36 periods (50 minutes/period). The statistics used were mean, and t-test dependent samples. The findings were as follows :

1. Communicative Oral English proficiency of the subjects was significantly improved at the 0.05 level after being taught through simulation strategy. So it can be concluded that teaching English by simulation strategy be applied to develop communicative oral English proficiency to the target group.

2. The students considered that studying English through simulation strategy allowed them to apply the knowledge they had got in class with the real situation because simulation was very close to the real world. Besides its stages were easy to understand and practical. Furthermore it provided them a great opportunity to exchange opinions and fully participate in the activities. Lastly it promoted cooperation among group members and stimulate them to work in team.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย	4
ขอบเขตของโครงการวิจัย	4
สมมติฐานในการวิจัย	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
สถานการณ์จำลองในศาสตร์ต่างๆ ไป	7
สถานการณ์จำลองกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	8
เอกสารเกี่ยวกับความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร	23
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	57
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	57
การเก็บรวบรวมข้อมูล	63
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	64

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ	65
เพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาก่อนและหลังการทดลอง	
ผลการประเมินตนเองของนักศึกษาด้านการพูดภาษาอังกฤษ	67
เพื่อการสื่อสาร และผลการสังเกตพฤติกรรมด้านการพูด	
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	
ผลการแสดงความคิดเห็นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	72
โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง	
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย	75
อภิปรายผลการวิจัย	77
ข้อเสนอแนะ	82
บรรณานุกรม	83
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก แผนการสอนวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ	90
SIMULATIONS AND ROLE CARDS	126
แบบทดสอบ ก่อนเรียน (PRE-TEST)	139
แบบทดสอบ หลังเรียน (POST-TEST)	145
ภาคผนวก ข เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูด	151
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง	
ภาคผนวก ค แบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษ	155
เพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง	
ภาคผนวก ง แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษ	157
เพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง	
ภาคผนวก จ แบบสอบถามความคิดเห็นในการเรียน	159
วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้สถานการณ์จำลอง	
ภาคผนวก ฉ ประวัติย่อของผู้วิจัย	162

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
4.1 ผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการสอน ด้วยสถานการณ์จำลอง	66
4.2.1 ผลทดสอบเพื่อเปรียบเทียบคะแนนจากการประเมินตนเอง ของนักศึกษาในแต่ละระยะ	67
4.2.2 ผลการประเมินตนเองของนักศึกษาด้านการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร	68
4.2.3 ผลทดสอบเพื่อเปรียบเทียบคะแนนจากการสังเกตพฤติกรรม โดยผู้สอนในแต่ละระยะ	69
4.2.4 เปรียบเทียบผลการสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร 3 ระยะ	70
4.2.5 ผลทดสอบเพื่อเปรียบเทียบคะแนนจากการประเมินตนเอง ของนักศึกษาและการสังเกตพฤติกรรมโดยผู้สอน	71
4.3.1 การแสดงความคิดเห็นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง	73

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
4.2.1 ผลการประเมินตนเองของนักศึกษาด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	68
4.2.2 ผลการสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	70
4.2.3 เปรียบเทียบคะแนนจากการประเมินตนเองของนักศึกษาและการสังเกตพฤติกรรมโดยผู้สอน	72

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบัน การท่องเที่ยวคือปัจจัยสำคัญที่สุด ที่ทำรายได้ มหาศาล ให้กับประเทศไทย นับแต่ปี 2535 ซึ่งเป็นปีส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย เป็นต้นมา จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจาก 2 ล้านคน ต่อปี เมื่อสิบปีก่อน เป็น 5 ล้านคนในปีนั้น และนับจากนั้นเป็นต้นมา จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มสูงขึ้นเป็น 45 ล้านคน ต่อปีในปัจจุบัน ทำให้ทุกรัฐบาลชุดนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นนโยบายหลักเพราะการท่องเที่ยวเป็นแหล่งรายได้ทำให้ประชากรมีงานทำ เศรษฐกิจเข้มแข็ง เป็นรากฐานของความมั่นคง สร้างความมั่งคั่งให้กับประเทศ แต่สิ่งที่รัฐบาลต้องเร่งดำเนินการคือการประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวต่างชาติได้รู้จักประเพณีวัฒนธรรมไทยอันแตกต่างจากชาติอื่น ความงดงามของแหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทยอันได้แก่ ป่าเขา ลำเนาไพร วนอุทยาน น้ำตก ท้องทะเล เกาะแก่ง หาดทราย แม่น้ำลำคลอง และวิถีชีวิตไทย ที่หลากหลาย การประชาสัมพันธ์นั้น นอกจากจะผ่านทางหน่วยงานของราชการแล้ว บริษัททัวร์หรือตัวแทนการท่องเที่ยวก็เป็นหน่วยงานสำคัญที่จะติดต่อกับนักท่องเที่ยวโดยตรง ซึ่งผู้ที่ปฏิบัติงานอยู่กับหน่วยงานต่างๆ เหล่านี้ ก็คือผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาต่างๆ รวมทั้งผู้ที่เรียนจบวิชาชีพการท่องเที่ยว โรงแรม เป็นส่วนใหญ่ และภาษาอังกฤษนั้น ถือเป็นภาษาสากล ที่วงการท่องเที่ยวใช้เป็นสื่อกลางในการสื่อสาร

ปัญหาที่เกิดขึ้นและนับว่าเป็นอุปสรรคต่อการประกอบวิชาชีพในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวประการหนึ่ง ก็คือ การสื่อสาร จากงานการวิจัยของ วชิร เงินแก้ว (2534:57-63) พบว่าทักษะสำคัญที่ผู้ปฏิบัติงานการท่องเที่ยว ในประเทศไทยควรมี คือ ทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ หน่วยงานต้องการทักษะด้านการพูดมากเป็นอันดับหนึ่งซึ่งเน้นไปในอาชีพด้านการบริการที่ต้องติดต่อกับชาวต่างชาติ ทั้งหน่วยงานและนักศึกษาส่วนใหญ่ เห็นว่าควรมีการบังคับให้เรียนภาษาต่างประเทศในระดับอุดมศึกษา ในปริมาณที่เพียงพอ

ในภาพรวมทักษะการติดต่อสื่อสาร โดยใช้ภาษาต่างประเทศนับเป็นปัญหาสำคัญยิ่ง เนื่องจากถ้าการสื่อสารเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ อาจมีผลให้นักท่องเที่ยว เข้าใจผิดเกี่ยวกับกฎ ระเบียบ ข้อปฏิบัติ หรือข้อห้ามต่างๆ ทั้งด้านสังคม วัฒนธรรม ประเพณี รวมไปถึงการรักษาสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ดังจะเห็นได้จากนโยบายที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(น.นโยบายหลัก ททท. 2550 : 23) กำหนดขึ้นดังนี้

1. ส่งเสริมชักจูงให้นักท่องเที่ยวจากต่างประเทศเดินทางมาสู่ประเทศไทย เพื่อให้ได้มั่งคั่งรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศ เข้าเพิ่มพูนเศรษฐกิจโดยรวม โดยริบคว้น

2. ขยายแหล่งท่องเที่ยวให้กระจายไปในท้องถิ่นเพื่อเป็นการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวให้ถึงประชากรในทุกภูมิภาค
3. อนุรักษ์และฟื้นฟูสมบัติวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้คงความเป็นเอกลักษณ์ของไทยไว้ให้ดีที่สุด
4. พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานที่ดี เพื่อสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวที่มาเยือนให้มากขึ้น
5. เพิ่มความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศให้สามารถเดินทางมาสู่จุดหมายปลายทางต่าง ๆ ในประเทศไทย ด้วยความมั่นใจในความปลอดภัยของร่างกายและทรัพย์สินของตนเองและหมู่คณะ
6. ส่งเสริมการเดินทางท่องเที่ยวของคนไทยภายในประเทศ โดยเฉพาะกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและเยาวชน เพื่อเป็นการเพิ่มสวัสดิการด้านการท่องเที่ยวแก่คนไทย
7. เสริมกำลังคนที่เป็นคนไทยเข้าทำงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้มากที่สุด
8. ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมอันเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น

นโยบายดังกล่าวกำหนดขึ้นเพื่อให้ชาวต่างประเทศได้รับความประทับใจจากบริการให้มากที่สุด ถ้าเป็นไปในทางตรงกันข้าม คือ นักท่องเที่ยวผิดหวัง นั่นคือ พวกเขาจะพากันไปหาแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ในประเทศใกล้เคียงซึ่งเป็นคู่แข่งทางการตลาด เราก็จะสูญเสียรายได้หลักไปอย่างน่าเสียดาย สอดคล้องกับความคิดเห็นของ สุรเดช ะสวัสดิ์ (2549:45) อดีต ประธานกรรมการ การท่องเที่ยว วุฒิสภา 4 สมัย ที่กล่าวว่า เหตุเพราะสื่อภาษาไม่เข้าใจกัน จึงเกิดปัญหา การให้บริการต่างๆ ทำให้นักท่องเที่ยวฟังความไม่รู้เรื่อง และทำให้เสียเวลา งานบริการจึงมีข้อเสีย แทนที่จะเกิดประโยชน์ กลับทำให้พลาดโอกาส ทางการตลาดไป

ในการเรียนภาษาดังประเทศไม่ว่าจะเป็นภาษาใด จุดมุ่งหมายย่อมเหมือนกัน โดยทั่วไปแล้วมักจะมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาปัญญาของผู้เรียนให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษานั้นในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และเป็นที่เข้าใจกันได้ ในหมู่มชน นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจถึงวัฒนธรรมและการดำรงชีวิตของชนชาติเจ้าของภาษานั้น ได้อย่างถ่องแท้ยิ่งขึ้น สามารถใช้ภาษาเพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อในชั้นสูงหรือในต่างประเทศได้ (สุมิตรา อังวัฒนกุล . 2539 : 1-2)

สำหรับสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นระดับประถม มัธยม หรืออุดมศึกษา ดังที่หาวิธีการส่งเสริมการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ ให้มีประสิทธิภาพ มากขึ้น จะเห็นได้ว่าเมื่อมีการประชุมสัมมนาครั้งใด ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษ อย่างไม่มีประสิทธิภาพ

มักจะเป็นหัวข้อที่นำมาอภิปรายแทบทุกครั้ง นอกจากนี้ การทำวิจัย ในระดับปริญญาโท ของมหาวิทยาลัยต่างๆ ทางด้าน ศึกษาศาสตร์ หรือศิลปศาสตร์ ก็จะนำประเด็นเหล่านี้ มาเป็นหัวข้อในการทำวิจัย เป็นจำนวนมาก แม้กระทรวงศึกษาธิการซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาอังกฤษให้สามารถติดต่อสื่อสารได้ ก็จัดเรื่องนี้เป็นนโยบายเช่นเดียวกัน (กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 1)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เปิดสอนหลักสูตรวิชาการท่องเที่ยวในคณะศิลปศาสตร์ มีวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ให้นักศึกษาวิชาเอกได้ลงทะเบียน จำนวน 12 หน่วยกิต นอกเหนือจากนี้นักศึกษาจะได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน จำนวน 6 หน่วยกิต คณะฯ ได้ผลิตบัณฑิตไปประกอบอาชีพในสายงานการท่องเที่ยวมาโดยตลอด และประสบปัญหาเดียวกัน ในเรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษกับผู้ให้บริการ การที่ผู้สอนเลือกใช้หนังสือเรียนเป็นภาษาต่างประเทศ (Commercial Book) ซึ่งเนื้อหาคำศัพท์ ล้วนเป็น เรื่องต่างประเทศรวมทั้งสถานที่ในต่างประเทศทั้งหมดไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นจริงในประเทศไทย จึงเป็นเรื่องยากที่จะทำให้นักศึกษาจดจำและเข้าใจภาษาอังกฤษ ที่เรียนได้ เมื่อจบเป็นบัณฑิตไปประกอบอาชีพไกด์หรือมัคคุเทศก์ หรืองานอื่นที่เกี่ยวข้องจึงไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ อย่างที่ควรจะเป็น

ผู้วิจัย พิจารณาแล้ว เห็นว่า การสร้างบทเรียนประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวที่มีเนื้อหาสาระ เช่น เรื่องราวเกี่ยวกับประเทศไทย น่าจะมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาโดยตรง และผู้วิจัยเลือกใช้ สถานการณ์จำลอง เป็นกิจกรรมในการเรียน เพื่อสนับสนุนให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอย่างเป็นรูปธรรม เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในประเทศไทยมักเน้นให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้เฉพาะรูปแบบหรือโครงสร้างภาษา (Grammar Based Learning) โดยครูเป็นศูนย์กลาง ทำให้เมื่ออยู่ในสถานการณ์จริง นักศึกษาจึงไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น วิชาภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวัน (English for Every day Use) เมื่อนักศึกษาไปพบชาวต่างประเทศที่เข้ามาขอความช่วยเหลือ นักศึกษามักจะหลบหลีก ไม่กล้าตอบคำถาม เนื่องจากไม่กล้าพูดไม่มั่นใจ ไม่สามารถสื่อสาร หรือทำหน้าที่เจ้าบ้านที่ดีได้ทั้งๆ ที่มีข้อมูลเพราะเรียนมาแล้ว การเรียนการสอน ภาษาอังกฤษจึงดูเหมือนไม่ประสบความสำเร็จ กิจกรรมสถานการณ์จำลองจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาอย่างหลากหลาย ดังที่ อีวานส์ (Evans . 1979 :23) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นรูปแบบที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจการใช้ภาษา และใช้ภาษาได้ดีขึ้นเมื่อเผชิญกับสถานการณ์จริง โดยการจำลองสถานการณ์ต่างๆมาให้ผู้เรียนได้ฝึกภาษาหรือเลียนแบบ

นอกจากนี้จากผลการ วิจัยของ ภาวนา เสถียรสวัสดิ์ (2537: บทคัดย่อ) ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับนักศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการท่องเที่ยว การจัดการโรงแรม และการเลขานุการ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษท่องเที่ยว โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมฝึกทักษะพูด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีกลุ่มตัวอย่าง
2. เพื่อศึกษาผลการสอนภาษาอังกฤษท่องเที่ยว โดยใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสามารถด้านการพูดของนักศึกษาระดับปริญญาตรีกลุ่มตัวอย่าง
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองในห้องเรียน

ขอบเขตของโครงการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็น นักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพประจำปีการศึกษา 2551 สาขาวิชาการท่องเที่ยวจำนวน 2 ห้องเรียน ที่ไม่เคยเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวมาก่อน รวมทั้งสิ้น 44 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพประจำปีการศึกษา 2551 สาขาวิชาการท่องเที่ยวที่ไม่เคยเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวมาก่อน ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สอนปกติจำนวน 1 ห้องเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ คือ วิธีสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง
2. ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการพูดเพื่อการสื่อสาร

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองเป็นเนื้อหาที่ตรงตามจุดประสงค์การฝึกทักษะการพูด พัฒนาจากตำราเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ทั้งภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ ในระดับปริญญาตรี รวมทั้งข้อมูลจากแผนที่ แผ่นพับ และคู่มือสำหรับนักท่องเที่ยวที่พิมพ์เผยแพร่ โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในสถานการณ์จำลองต่าง ๆ ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงให้มากที่สุด โดยมีเนื้อหาดังต่อไปนี้

1. Greeting, introducing oneself, others and places.
2. Making request, suggestion, offer and apology
3. Stating schedule and giving information on interesting places
4. Giving advice
5. Giving information on Thai Festivals
6. Giving information on Thai products.

ระยะเวลาในการทดลอง

ระยะเวลาในการทดลอง 12 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ รวม 36 คาบ ใช้เวลาทดสอบก่อนการทดลอง 4 คาบ และทดสอบหลังการทดลอง 4 คาบ รวมทั้งหมด 44 คาบ

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. วิธีการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง หมายถึง สถานการณ์ที่ครูสมมติขึ้นให้คล้ายคลึงกับเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้นทั้งสภาพแวดล้อมและการปฏิสัมพันธ์ โดยฝึกให้ผู้เรียนหรือผู้ที่อยู่ในสถานการณ์นั้นได้ฝึกปฏิบัติและแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้คล้ายกับสภาพที่เป็นจริงโดยสามารถเลือกใช้ภาษาในการสื่อสารและตอบสนองต่อบุคคลในสถานการณ์นั้น ๆ ด้วยตนเองได้อย่างเหมาะสม ซึ่งคัดแปลงขั้นตอนการสอนตามแบบของครูกัลล์ (Crookall. 1990 : 34) และสเตอร์ทริดจ์ (Sturtridge. 1977 : 34) โดยมีขั้นตอนการสอนดังต่อไปนี้

1. ชี้นำเสนอเนื้อหา เป็นขั้นเริ่มนำเข้าสู่บทเรียนและการให้รูปแบบภาษาที่ใช้ในสถานการณ์การพูดต่าง ๆ
2. ชี้นฝึกภาษา นักเรียนฝึกภาษาโดยใช้รูปแบบภาษาตามที่ได้นำเสนอไว้ในชี้นำเสนอ โดยมีทั้งฝึกเป็นคู่และเป็นกลุ่ม

2. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึงความสามารถในการเลือกใช้ภาษาในการพูดปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และเหมาะสมตามหน้าที่ของภาษา (Function) รวมทั้งยังสามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วและสามารถคาดคะเนความรู้สึกของผู้ฟังเพื่อเลือกใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยปรับมาจากงานวิจัยของปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์ (2536) ของอัญญา ราศี (2538) และของสุกัญญา ศิลประสาท (2544) โดยใช้เกณฑ์คะแนนซึ่งปรับมาจากเกณฑ์วัดความสามารถด้านการพูดของบาร์ทซ์ (Bartz. : 1979) และ แฮร์ริส (Harris. 1990 : 84)

สมมติฐานในการวิจัย

1. คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองของกลุ่มทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน
2. กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองอยู่ในระดับมาก

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว ปีการศึกษา 2551 ภาคเรียนที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองออกเป็น 5 บท บทที่ 1 กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย และขอบเขตการวิจัย บทที่ 2 กล่าวถึงเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์จำลองและความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร บทที่ 3 กล่าวถึงวิธีดำเนินการวิจัย ซึ่งประกอบไปด้วยขั้นตอนการวิจัยและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย บทที่ 4 เป็นการนำเสนอผลการวิจัยจากการวิเคราะห์ผลจากเครื่องมือต่าง ๆ และนำไปสู่การสรุปและอภิปรายผลการวิจัยพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะในบทที่ 5

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. สถานการณ์จำลองในศาสตร์ต่างๆ ไป

วิวัฒนาการของสถานการณ์จำลองในต่างประเทศเริ่มจากการที่วงการทหาร นำการเล่นหมากรุกมาเป็นการฝึกการรบในสงครามและต่อมาปรับใช้ สถานการณ์จำลอง ในการซ้อมรบของทหารที่จะส่งผู้สมรภูมิจริง แต่แตกต่างกันที่ใช้กระสุนปลอม ต่อมาสถานการณ์จำลองได้เผยแพร่ไปในวงการธุรกิจ โดยใช้เป็นวิธีฝึกบุคคล เข้าดำเนินงานในบริษัท ด้วยการฝึกให้ทำหน้าที่ที่จะต้องรับตำแหน่งต่อไป โดยการนำสถานการณ์ต่างๆ ที่เคยเกิดขึ้นมาจำลองให้ผู้รับการฝึกหัดตัดสินใจปัญหานั้นๆ ทำให้ได้บุคคลที่มีความสามารถ และเป็นแนวทางในการปรับปรุงกิจกรรม (ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์. 2536: 30)

นอกจากนั้น สถานการณ์จำลองยังได้ถูกนำมาใช้ในระบบเทคโนโลยีขนาดใหญ่ เช่น อุโมงค์ลม (wind tunnel) เพื่อทดสอบการฝึกบิน และเครื่องบิน หรือ สถานการณ์จำลองเพื่อการเดินทางไปในอวกาศ ยานอวกาศจำลองจะถูกสร้างขึ้นเพื่อให้การกำหนดมติเป็นไปอย่างถูกต้อง (Stein . 1998:14)

สไตน์ ยังกล่าวถึง สถานการณ์ จำลองในระบบสังคม ไม่ว่าจะเป็นคู่แข่งงาน บริษัทธุรกิจ สภาพประชาชน รัฐบาลแห่งชาติ หรือเครือข่ายควบคุมอาชญากรรมชาติ ซึ่งรูปแบบพื้นฐานเหมือนกัน คือเลือกส่วนต่างๆ ออกมานำเสนอ และสร้างแบบขึ้นมาเหมือนระบบของชีวิตจริง

สำหรับในวงการแพทย์นั้น ได้มีการคิดค้นทำหุ่นขึ้นเพื่อให้นักศึกษาแพทย์ได้เรียนรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาลและแผลที่ถูกแทง หรือสภาพความดันโลหิต และโรคหัวใจจากหุ่น (สุภา กิจจาทร . 2519: 195) ก็ถือเป็นการใช้สถานการณ์จำลองเช่นกัน

สถานการณ์จำลองด้านสิ่งแวดล้อมก็เป็นที่นิยมในอเมริกา โดยจะออกมาในรูปของเกม ตัวอย่างเกมที่มิตเดนซิงแคริเออร์ (Carrier. 1991:116-117) กล่าวถึงคือแบ่งนักศึกษาเป็น 3 ทีม แต่ละทีมทำงานเป็นอิสระต่างกัน ที่จะพิจารณาที่ดิน 50 เอเคอร์ เพื่อชุมชน นักศึกษาสร้างจินตนาการและใช้การอภิปราย เพื่อตัดสินใจขนาดของชุมชน โดยแต่ละคนจะได้รับบทบาทต่าง ๆ เช่น นักพัฒนาสังหาริมทรัพย์ นักกฎหมาย นายธนาคาร พ่อค้า สถาปนิก นักวางผังเมือง นักอนุรักษ์ประวัติศาสตร์และสิ่งแวดล้อม บัตรบทบาท (Role card) จะมีคำอธิบาย 1-3 ย่อหน้า

กล่าวถึงความรับผิดชอบหลัก และแรงจูงใจที่จะแสดงบทบาทนั้น ในกระดานเกม (Game Board) จะกำหนดลักษณะทางกายภาพ เช่น แม่น้ำ ที่ราบ ประเภทของดิน พืช สัตว์ป่า แหล่งน้ำ ที่ตั้ง โบราณสถาน โรงเรียน ศูนย์การค้า ป่า ถนน รวมทั้งที่อยู่อาศัยและแหล่งนันทนาการต่างๆ จะได้รับการพิจารณาว่าควรตั้งอยู่ตรงไหนขบวนการในการตัดสินใจต้องอาศัยบัตร โครงการงาน (Project card) ที่มีคำถามต้องเผชิญ เช่น

- จำนวนบ้านที่ควรถูกสร้าง
- ตำแหน่งของถนน
- ควรมีสวนสาธารณะหรือไม่
- ควรมีเส้นทางสำหรับจักรยานหรือไม่
- ควรมีอนุรักษ์สวนผลไม้เก่าหรือจะฉางให้หมด

บัตรโครงการนี้จะระบุผลกำไร และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ให้นักศึกษาใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนหรือคัดค้านการก่อสร้าง

สำหรับคำว่าสถานการณ์จำลอง นั้น ต่างประเทศให้ความสำคัญอย่างมาก จะเห็นได้ว่าการก่อตั้งสมาคมต่างๆ มากมายในประเทศสหรัฐอเมริกา เริ่มก่อตั้งปี 1952 ส่วนออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ เริ่มในปี 1974 ส่วนใหญ่เป็นการจำลองสถานการณ์ โดยใช้คอมพิวเตอร์ เพื่อนำข้อมูลมาใช้ประเมินสถานการณ์ ข้อมูลเหล่านี้ จะช่วยตัดสินใจว่าเมื่อเกิดเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง หรือหลายเหตุการณ์ในระบบ จะส่งผลกระทบอย่างไร และควรรับมือกับเหตุการณ์ นั้นอย่างไร สำหรับประเทศไทย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริเรื่องสถานการณ์จำลองอยู่ตลอดเวลา เช่น โครงการหลวง โครงการในพระราชดำริต่าง ๆ ถือเป็นต้นแบบของสถานการณ์จำลองอย่างแท้จริง (สันศักดิ์ โรจนสุนทร. 2550 :32)

2. สถานการณ์จำลองกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศ ในประเทศไทย นั้น ส่วนใหญ่เป็นการสอนที่เน้นกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ ซึ่งได้แก่ วิธีไวยากรณ์-แปล (Grammar –Translation Method) ที่ผู้เรียนสามารถจดจำกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง แต่ไม่สามารถสื่อสารได้เมื่อไปอยู่ในสถานการณ์จริง การเรียนการสอนซึ่งเป็นแบบเก่าที่ครูจะเป็นผู้รู้ (knower) และผู้เรียน

จะเป็นผู้ค้นหาความรู้ (information seeker) (Ellis.1982:77) ซึ่งการสอนดังกล่าวเป็นการสอนตาม
แนวโครงสร้าง (Structural Syllabus)

ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์ (2536:27) กล่าวว่าความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น
มิได้อาศัยความรู้กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์เท่านั้น แต่ยังต้องมีความรู้ระเบียบ วิธีปฏิบัติ ตามกฎเกณฑ์
ของสังคม และการปฏิบัติตนให้ถูกต้องเหมาะสมสอดคล้องกับชาวियอง (Savignon. 1983:35) และ
สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 3-4) ที่กล่าวถึงความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคมที่ผู้เรียนควร
มีความสามารถเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ต่างๆ ได้ เช่นรู้ว่าจะต้องใช้
ภาษาที่เป็นทางการ หรือไม่เป็นทางการ เป็นต้น

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อการสื่อสาร จึงเข้ามามีบทบาทในวงการสอน
ภาษาอังกฤษเป็นภาษาคำต่างประเทศแทนแบบเก่า เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้
จริง มีความคล่องแคล่วในการสื่อความหมาย (Fluency) มากกว่าความถูกต้องของภาษา
(Accuracy) ออลไรท์ (Allwright. 1997:167) บราวน์ (Brown . 1987: 2-3) บุญเกิด กลมทุกสิ่ง
(2547:7) และ สุมิตรา (2537:34) สรุปไว้ว่า การเรียนการสอนแบบนี้ไม่เน้นการเรียนรู้เฉพาะ
รูปแบบหรือโครงสร้างทางภาษาเท่านั้น แต่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริงตาม
สถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน

ความสามารถในการจดจำกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้องน่าจะเป็นส่วนช่วยให้ผู้เรียน
ได้นำไปประยุกต์ใช้ในการพูดเพื่อสื่อสารกับคนอื่นได้ ดังที่ลิตเติลวูด (เขวลักษณ์ ลอยลิบ.
2547:20 อ้างอิง Littlewood. 1995 :35) กล่าวว่า การพูดเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การที่ผู้เรียน
สามารถใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ และคำศัพท์ในการพูดสื่อสารกับคนอื่นได้ อย่างถูกต้อง รวมทั้ง
สามารถคาดคะเนความรู้สึกรของผู้ฟัง เพื่อที่จะเลือกใช้คำพูดให้เหมาะสมกับบริบทของการใช้ภาษา
นั้น

2.1 ความหมายของสถานการณ์จำลอง

กิจกรรมสถานการณ์จำลอง เป็นทางเลือกที่จะพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้
อย่างเป็นรูปธรรม เพราะสถานการณ์จำลอง เป็นการเรียนแบบที่ผู้เรียนลงมือกระทำด้วยตนเอง
(Learning by doing) ทักษะที่ใช้สามารถนำไปใช้ได้ง่ายกับสถานการณ์จริง นำผู้เรียนจาก
ห้องเรียนสู่โลกแห่งความเป็นจริง (ครูเกิลและออกซ์ฟอร์ด : 1990 : 20)

ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์ (2536 : 9) สรุปว่าวิธีการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองนั้น เป็นการสมมุติสถานการณ์ให้คล้ายกับเหตุการณ์จริงในชีวิตประจำวัน ทั้งสภาพแวดล้อมและปฏิสัมพันธ์ โดยมีการวางตัวผู้แสดงให้มีบทบาทหน้าที่ในการแก้ปัญหา และรับผิดชอบในการดำเนินกิจกรรม ตามสถานการณ์ที่จัดขึ้นเป็นเทคนิคในการจัดกิจกรรมวิธีหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงบทบาท ในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอดและมีความกระตือรือร้นที่จะร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน สามารถเลือกใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆและมีแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น

สเตอร์ทริคซ์ (Sturtridge. 1987:1) กล่าวว่ากิจกรรมสถานการณ์จำลองคือการจัดการเรียน การสอนให้มีสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ใกล้เคียงกับความจริงมากที่สุด โดยผู้เรียนซึ่งเรียกว่า ผู้ร่วมสถานการณ์ (participants) จะมีปฏิสัมพันธ์กับเหตุการณ์และบุคคลต่างๆ ผู้เรียนจะใช้ภาษา ในการสื่อสารของตัวเองในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นสามารถตัดสินใจได้โดยอิสระ อย่างเหมาะสม กับบทบาทของตัวเอง และบทบาทของผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประไพ สมปราชญ์นันท์ (2545:9) และ ดนตรี แสงกล้า (2543:3)

โจนส์ (Jones. 1983: 1) ได้ให้ความหมายของสถานการณ์จำลองไว้ดังนี้ สถานการณ์ จำลองเป็นตัวแทนของเหตุการณ์ในชีวิตจริง ห้องเรียนเป็นตัวแทนของสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ บทบาทของผู้เรียนนั้น ดำเนินไปโดยไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของครูความสำเร็จหรือล้มเหลว จะเป็นผลมาจากการตัดสินใจของผู้เรียนเอง สถานการณ์จำลองไม่ใช่เกมที่จะมีแต่ความสนุกสนาน และพยายามเอาชนะการแข่งขัน แต่ผู้เรียนทุกคน มีความรู้สึกว่าเขาต้องทำบทบาทนั้นเพราะต้อง รับผิดชอบในการตัดสินใจและการกระทำของเขาเอง ซึ่งเหมือนกับชีวิตจริง ตรงที่ไม่มีคำตอบถูก หรือผิดโดยสิ้นเชิง

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537 : 151) อธิบายว่าสถานการณ์จำลองเป็นการสอนโดยการจำลอง สถานการณ์ขึ้นให้เหมือนจริงหรือ ใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด และให้ผู้เรียนเข้าไปสู่ สถานการณ์นั้น ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ ที่อยู่ในสถานการณ์นั้น และให้ข้อมูลที่คล้ายกับ ข้อมูลจริงในสถานการณ์นั้นในการตัดสินใจ และการแก้ปัญหาต่างๆ โดยการตัดสินใจนั้นจะ ส่งผลถึงผู้แสดงในลักษณะเดียวกันกับสิ่งที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง

2.2 ความมุ่งหมายในการสร้างสถานการณ์จำลอง

สถานการณ์จำลองเป็นวิธีการเรียนรู้ปรากฏการณ์หรือสาขาในระดับกว้างโดยเฉพาะ ผู้ที่ตระหนักว่าการสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญ เช่น เรื่องความขัดแย้ง การตัดสินใจ พฤติกรรมศาสตร์ ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม วัฒนธรรม รวมไปถึงเครื่องมือในการทำวิจัยและการฝึกอบรมอาชีพต่างๆ เหล่านี้ ต่างใช้สถานการณ์จำลองเป็นแนวทางในการพัฒนาทั้งสิ้น (Crookle & Oxford, 1990 : 14)

โจนส์ (Jones, 1983:2-3) กล่าวถึง จุดประสงค์ ของสถานการณ์จำลองว่าเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ทักษะภาษาอย่างเต็มที่ ซึ่งผิดกับการเรียนในห้องเรียนแบบเก่า ที่การฝึกจะอยู่ภายใต้การนำของครู และจะฝึกเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น คำศัพท์ หรือโครงสร้าง แต่ในสถานการณ์จำลองผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาอังกฤษทั้งหมดที่รู้เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์-อย่างสร้างสรรค์ และมีจุดมุ่งหมาย เขาจะมุ่งไปที่การสื่อสาร ไม่ใช่มุ่งแต่ความถูกต้อง ความคล่องแคล่วทางภาษาแบบนี้มีความสำคัญเท่ากับการฝึกพูดให้ถูกต้องเช่นที่เคยเน้นกัน

เขวลักขณ์ ลอยลิบ (2547 : 9 อ้างอิงจาก Gredler, 1992 : 119) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายในการสร้างสถานการณ์จำลองดังนี้

1. เพื่อเตรียมพร้อมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการสื่อสารได้กว้างขึ้น
2. เพื่อเตรียมข้อมูลในการคิดวิเคราะห์และการแยกแยะเลือกใช้ภาษาให้ถูกต้อง

2.3 ลักษณะของสถานการณ์จำลอง

สำหรับลักษณะสำคัญของสถานการณ์จำลอง ลีโอ โจนส์ (สุมิตรา อังวัฒนกุล:2539 : 152 อ้างอิง Leo Jones, 1983) ได้สรุปไว้ดังนี้

1. สถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนซึ่งจำลองเหตุการณ์จากชีวิตจริง ดังนั้น ห้องเรียนจึงกลายเป็นสถานที่จำลองของสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง และผู้ร่วมแสดงสถานการณ์จำลอง จึงเป็นตัวแทนของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์จริงนั้น ข้อมูลที่จำเป็นสำหรับสถานการณ์จำลองจะเป็นข้อมูลที่อยู่ในรูปของเอกสารการบันทึกและคำรา

2. การแสดงบทบาทในสถานการณ์จำลอง ผู้แสดงมิใช่เพียงแสดงบทบาทเท่านั้น แต่จะต้องมีการใช้ประสบการณ์ของตนเอง มีการตัดสินใจและการแก้ปัญหา และการทำงานร่วมกับผู้อื่น

3. สถานการณ์จำลองมีลักษณะเหมือนชีวิตจริง คือ ไม่มีคำตอบที่ถูกต้องสำหรับปัญหาที่ผู้แสดงบทบาทต้องแก้ สิ่งที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จำลองเป็นสิ่งที่ไม้อาจทำนายได้ เพราะขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของผู้แสดงแต่ละคน

กรีนแบลท(1988 :14) ชี้ให้เห็นความแตกต่างระหว่าง การแสดงบทบาทสมมติ(Role-playing) กับ เกมสถานการณ์จำลอง (Gaming -Simulation) เกมสถานการณ์จำลองจะมีลักษณะดังนี้

1. ผู้เรียนจะมีปฏิสัมพันธ์กัน รวมถึงการมีส่วนร่วมในด้านความรู้สึกในเหตุการณ์ เช่น การรอคอย การได้รับรางวัล การลงโทษ เป็นต้น

2. นอกจากอยู่ในฉากและบทบาทที่ได้รับ ผู้เรียนจะรับรู้เป้าหมาย แหล่งข้อมูล และข้อปฏิบัติเกี่ยวกับคำสั่งในการแสดง ผลของการแสดงและผลของการละเมิดคำสั่ง การตอบสนองของคนอื่นที่อาจเกิดขึ้น ดังนั้นผลลัพธ์จึงอาจบรรลุเป้าหมายหรือล้มเหลวก็ได้

ความเชื่อมโยงของสิ่งเหล่านี้ จะเป็นรูปแบบที่จำลองมาจากโลกแห่งความเป็นจริง เขาว่าลักษณะ(เขาวัดลักษณะ ลอยลึง อังอิงจาก เกลดเลอร์. 1992 : 119-120) กล่าวถึงลักษณะของสถานการณ์จำลองที่ใช้ในการฝึกทักษะทางภาษาไว้ดังนี้

1. สถานการณ์ที่สร้างควรเป็นสถานการณ์ที่ทำให้ผู้เรียนสนใจและอยากสวมบทบาทเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาได้อย่างเต็มที่

2. เป็นสถานการณ์ที่เน้นการใช้ภาษาสำหรับผู้เรียนแต่ละคนที่มีส่วนในแต่ละบทบาท

3. เป็นสถานการณ์ที่มีความหลากหลาย ขึ้นอยู่กับวิธีการที่ผู้เรียนจะเลือกใช้ในการดำเนินการ

4. เป็นสถานการณ์ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกใช้ภาษาในการแก้ปัญหา และหาข้อสรุปในการแสดงสถานการณ์ด้วยตนเอง และผู้เรียนจะต้องไม่ถูกประเมินในจุดของการแสดงบทบาท แต่จะเน้นถึงความสามารถในการเลือกใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามหน้าที่ของภาษา

ครูเคิลและออกฟอร์ด (Crookall & Oxford.1990 :14) ได้กล่าวถึงลักษณะของสถานการณ์จำลองดังนี้

1. สถานการณ์จำลอง เสริมสร้างแรงจูงใจและให้ความสนุกสนาน

2. เหมาะสมและเข้ากันได้กับกระบวนการเรียนรู้มากกว่า การเรียนแบบครูเป็นศูนย์กลาง (Chalk-and-Talk)

3. เหมือนชีวิตจริงมากกว่าการเรียนรู้แบบเก่าที่มีอยู่แต่ในห้องเรียน
4. ให้ผลลัพธ์ในแง่บวก เช่น ผู้เรียนมีส่วนร่วม การแสดงออกดีขึ้น จำได้แม่น(ความรู้ฝังแน่น) และเข้าใจความซับซ้อนได้ดี

เยาวัลักษณ์ ลอยลิบ (2547 : 9-10 อ้างอิงจาก Gredler. 1992 : 119-120) ได้สรุปลักษณะสถานการณ์จำลองที่ใช้ในการฝึกทักษะภาษาไว้ดังนี้

1. สถานการณ์ที่ทำให้ผู้เรียนสนใจ และอยากสวมบทบาท
2. สถานการณ์ที่เน้นการใช้ภาษาสำหรับผู้เรียน
3. สถานการณ์ที่มีความหลากหลายที่ให้ผู้เรียนเลือกใช้วิธีการดำเนินการ
4. สถานการณ์ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกใช้ภาษาในการแก้ปัญหา และหาข้อสรุปในการแสดงสถานการณ์ด้วยตนเอง

โจนส์ (1982: 114-116) กล่าวถึงโครงสร้างหรือองค์ประกอบของสถานการณ์จำลอง ว่าประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

1. การให้เค้าโครงเรื่อง (Briefing) ช่วยขจัดความเข้าใจผิดต่างๆ เพราะผู้สอนจะอธิบายกลไกต่างๆ ของกิจกรรม เช่น การกำหนดบทบาท กำหนดเวลา แจกเอกสาร ฯลฯ
2. การแสดง (Acting) ผู้สอนในฐานะผู้ควบคุม (Controller) จะปล่อยให้ผู้เรียนแสดงบทบาทอย่างเต็มที่ เฉพาะในขั้นตอนการตัดสินใจ ผู้สอนจะไม่เข้าไปขัดจังหวะ
3. ขั้นสรุป (Debriefing) ผู้สอนจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนพูดถึงเรื่องและวิธีแก้ปัญหา เป็นเรื่องต่อเนื่องในการฝึกทักษะการสื่อสาร ผู้เรียนยินดีรับฟังข้อเสนอแนะทั้งด้านภาษาและพฤติกรรม

ซึ่ง บัลลาร์ด (Bullard : 1990 : 55 - 58) กล่าวว่าขั้นการให้โครงเรื่องและสรุปนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นขั้นแรก que ผู้เรียนได้รับการเตรียมตัวสำหรับบทบาทที่ได้รับ และขั้นสุดท้าย นักเรียนจะได้รับข้อมูลย้อนกลับ สะท้อนความคิดเห็นแลกเปลี่ยนกันเกี่ยวกับสิ่งที่ป็น ช่วงป้อนข้อมูล (Input) และขั้นแสดงนั้นเป็นขั้นผลผลิต (Output) คือช่วงฝึกภาษา ยิ่งผู้เรียนมีส่วนร่วมใน 2 ขั้นนี้ มากเพียงใด การแสดงในขั้นฝึกภาษาก็ยิ่งได้ผลดีเท่านั้น เพราะจะช่วยกระตุ้นผู้เรียนได้ดีกว่า การมอบหมายงานให้ไปศึกษาด้วยตนเอง การให้ผู้เรียนใช้ภาษาเดิมก็จะช่วยให้ขั้นป้อนข้อมูล เป็นไปได้ดี ซึ่งไม่ต่างจากชีวิตจริง เช่น นักธุรกิจ ชาวเยอรมัน ที่เตรียมประชุม ก็มักจะใช้เอกสารแสดงความคิดเห็นที่เป็นภาษาของเขาเอง ปัญหาที่แท้จริง คือการแปลความคิด

จากภาษาเดิมเป็นภาษาที่สอง ดังนั้นการใช้ภาษาเดิมในชั้น Input นั้นสามารถพัฒนายุทธวิธีที่เผชิญกับสถานการณ์จริงได้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนที่มีจุดอ่อนในการใช้ภาษาต่างประเทศหรือกับผู้เรียนที่มีความกดดันเรื่องเวลาในชั้นสรุปนั้น ควรเป็นเรื่องที่มีคุณค่าและน่าจดจำ ผู้สอนไม่ควรวิพากษ์วิจารณ์ แต่ในทางกลับกันควรปล่อยให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นกับสิ่งที่แสดงออกไปสำรวจว่าปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างแสดงได้รับการแก้ไขหรือยังและวิธีหนึ่งที่ใช้ในช่วงสรุป คือ การแจกหัวข้อ (Checklist) ให้ผู้เรียนได้พิจารณาและประเมินประเด็นที่กำหนด ซึ่งอาจทำได้อย่างครบถ้วน ไม่ตกหล่นขาดหาย

ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์.(2536: 34 -35 อ้างอิงจาก Twelker. 1969 : 46-70) กล่าวว่าสิ่งสำคัญที่ควรพิจารณา ในการออกแบบสถานการณ์จำลองเพื่อการสอน คือ

1. จะสอนเนื้อหาอะไร
2. จะสอนอย่างไรจึงจะได้ผลดี ต้องคำนึงถึงภูมิหลังของผู้เรียนด้วย
3. ทำอย่างไรระบบที่ออกมาจึงจะมีความสมบูรณ์ ซึ่งต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษาด้วย

สำหรับ ครูเคลล์ (Crookall. 1990 : 34) ได้เสนอรูปแบบของการจัดการสถานการณ์จำลองไว้ 2 แบบ คือ

1. ขบวนการ 3P ได้แก่
 นำเสนอภาษา
 ฝึกใช้ภาษาที่กำหนด
 ข้นผลิตผลงาน
 ขบวนการนี้เหมาะแก่นักเรียนขั้นต้น
2. ขบวนการ 4 P
 ข้นผลิต (Production) ผู้เรียนเผชิญสถานการณ์ที่เป็นปัญหา
 ข้นนำเสนอ (Presentation)
 ข้นฝึก (Practice)
 ข้นแสดงสถานการณ์จำลองครั้งที่ 2 (Second Simulation)

ซึ่งฝึกผู้เรียนเหมือนอยู่ในสถานการณ์จริง ขบวนการนี้เหมาะกับกลุ่มผู้เรียนระดับปานกลางที่มีความรู้ต่างกัน

2.4 หลักการเลือกใช้สถานการณ์จำลอง

โจนส์ (Jones. 1982 : 114) กล่าวว่าสรุปว่า การเลือกใช้สถานการณ์จำลอง ควรพิจารณาดังนี้

1. พิจารณาว่า เป็นกิจกรรมเพื่อจุดประสงค์ใด เช่น ละลายพฤติกรรม ประเมินผล และอื่นๆ
2. ประเมินความสามารถทางภาษาของผู้เรียน
3. ค้นหาขอบเขตกว้าง รวมทั้งข้อมูล ของสถานการณ์จำลอง
4. ถ้าระดับภาษาเหมาะสมแล้ว สำนวณกลไกของสถานการณ์จำลอง ได้แก่ เวลา จำนวนคน อุปกรณ์ พื้นที่ และผู้ร่วมงาน
5. พิจารณาว่ามีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือไม่
6. สำนวณความพร้อมอีกครั้งก่อนเริ่มใช้สถานการณ์จำลอง

เขาว์ลักษณะ ลอยลิว (2547 : 17 อ้างอิงจาก Gledler.1992:126) ได้กล่าวว่า ในการฝึกประสบการณ์การใช้ภาษาที่เข้มข้นให้แก่ผู้เรียนโดยการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อการสื่อสารให้บรรลุผลควรมีเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. กฎเกณฑ์การปฏิบัติควรเป็นกฎธรรมดา และง่ายต่อการปฏิบัติตาม
2. สื่อประกอบสถานการณ์ควรเป็นสื่อที่ง่ายต่อการเข้าใจ
3. สถานการณ์ควรสร้างความสนใจให้เข้าร่วม ไม่ใช่บังคับผู้เรียน

สุภา กิจจาท (2519 : 196) เสนอแนะว่าสถานการณ์จำลองจะน่าสนใจหรือไม่ขึ้นอยู่กับ

1. สถานการณ์นั้นเหมือนหรือใกล้เคียงกับความจริงมากเพียงไร
2. สถานการณ์นั้น สามารถคลุมไปถึงเหตุการณ์สำคัญที่เป็นจริงได้กว้างขวาง

เพียงใด

3. มีความง่ายที่ผู้เรียนเข้าใจถึงสภาพสถานการณ์นั้น เพียงใด
4. ช่วยกระตุ้นให้ผู้อยู่ในสถานการณ์นั้นได้ใช้ประสบการณ์เดิมเป็นเครื่องมือ

ตัดสินใจได้เพียงใด

5. สามารถนำประสบการณ์จากการฝึกในสถานการณ์นั้น เป็นเครื่องมือช่วยแก้ปัญหาในชีวิตได้มากน้อยเพียงใด

โจนส์ (Jones.1982 : 115) ได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับการใช้สถานการณ์จำลองในการสอนภาษาไว้ดังนี้

1. ขั้นตอนแรก หัวใจสำคัญอยู่ที่ครู ต้องบอกรายละเอียดเกี่ยวกับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองให้ผู้เรียนได้ทราบเพื่อไม่ให้ผู้เรียนสับสน

2. สำหรับผู้เรียนที่ยังใหม่ต่อเทคนิคของสถานการณ์จำลอง ผู้เรียนจะได้ทราบแนวทางการเรียนการสอนของสถานการณ์จำลองและเข้าใจวัตถุประสงค์ของการเรียน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะตามที่คาดหวัง

3. ถ้าผู้เรียนมีข้อสงสัยอย่าให้บทบาทย่อ ๆ แต่ให้เน้นในการอธิบายเรื่องราวและองค์ประกอบของสถานการณ์จำลอง อธิบายว่าใครเป็นใคร ใครนั่งตรงไหน ใครทำอะไร

4. บทบาทต่างๆ นักเรียนมีสิทธิ์เลือกด้วยตัวเองจากบัตรสถานการณ์ที่ครูเตรียมไว้ให้และบทบาทที่สำคัญควรมีตัวสำรอง

5. ถ้าในสถานการณ์จำลองมีหลายขั้นตอน ครูควรพิจารณาให้เรื่องย่อสั้น ๆ ในแต่ละขั้นตอน ดีกว่าที่จะให้เรื่องย่อทั้งหมดทีเดียวในครั้งแรกที่ริเริ่มเรื่อง

6. ถ้าสถานการณ์จำลองเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติที่เป็นพิธีการ เช่น การประชุมรัฐสภาโดยมีคณะรัฐมนตรีในสภา เป็นต้น กฎที่จำเป็นที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการปฏิบัติในการพูดและการลงคะแนนเสียง ควรจะมีการอภิปรายร่วมกันกับนักเรียนและตัดสินใจก่อนที่จะเริ่มแสดงบทบาทว่าจะปฏิบัติในรูปใด เอกสารประกอบการเรียนในทุกขั้นตอนต้องเตรียมพร้อมก่อนเริ่มกิจกรรม

สรุป หลักของการเลือกใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง ครูต้องพิจารณาวัตถุประสงค์ ระดับผู้เรียน ความพอใจ กฎเกณฑ์ สื่อ และสถานการณ์จำลองที่เร้าความสนใจ

2.5 ขั้นตอนการสอนโดยวิธีใช้สถานการณ์จำลอง

ลีโอ โจนส์ (สุมิตรา อังวัฒนกุล.2539 : 153-154 อ้างอิงจาก Leo Jones : 1983) กล่าวไว้ดังนี้

1. ขั้นนำ ผู้สอนบอกจุดมุ่งหมายของการใช้สถานการณ์จำลอง

ผู้สอนนำเสนอสถานการณ์จำลองเพื่อให้ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการแสดง ผู้สอนอาจชี้แจงสภาพปัญหาในสถานการณ์เพื่อให้ผู้เรียนเห็นภาพรวมของเหตุการณ์อาจเตรียมเอกสารให้ผู้เรียนอ่านหรือข้อความให้ผู้เรียนฟัง

การฝึกใช้คำศัพท์หรือโครงสร้างประโยคที่ผู้เรียนอาจต้องใช้ในการแสดง โดยผู้สอนนำเสนอคำศัพท์หรือโครงสร้างที่จะเป็นประโยชน์ให้ผู้เรียนได้ฝึกทั้งกลุ่มหรือฝึกเป็นคู่

ผู้สอนมอบหมายบทบาทให้แก่ผู้เรียน อาจให้ผู้เรียนอาสาสมัครหรือผู้สอนเลือกเฉพาะเจาะจง ให้ผู้เรียนศึกษาเฉพาะบทบาทของตนเอง

2. ขั้นปฏิบัติ ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมตามบทบาทในสถานการณ์จำลอง ซึ่งจะต้องมีการเผชิญกับปัญหาและจะต้องตัดสินใจในการแก้ปัญหา และได้ผลย้อนกลับจากการตัดสินใจด้วย

3. ขั้นอภิปรายผลการแสดงเป็นการอภิปรายถึงประสบการณ์และข้อคิดที่ได้จากการแสดงในสถานการณ์จำลอง มีการประเมินประสิทธิภาพของผู้แสดงในสถานการณ์สื่อความหมาย มิใช่ประสิทธิภาพในการแสดงและพิจารณาว่าจะปรับปรุงการสื่อความหมายให้ดีขึ้นอย่างไร อาจมีการเปรียบเทียบสถานการณ์จำลองกับสถานการณ์ในชีวิตจริง

4. หลังจากการแสดงสถานการณ์จำลองแล้ว ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการเขียนด้วย เช่น เขียนบันทึกการแสดง เขียนสรุปผลการแสดง หรือผลการอภิปราย เป็นต้น

กรมวิชาการได้เสนอแนะ ขั้นตอนการสอนโดยวิธีใช้สถานการณ์จำลองดังนี้(กรมวิชาการ. 2525 : 267-269) คือ

1. ครูพบนักเรียนเพื่ออธิบายถึงการใช้อุปกรณ์ต่างๆ เช่น หนังสือสำหรับการค้นคว้า หนังสือพิมพ์ บทความจากวารสาร เอกสารต่างๆ ซึ่งควรเป็นปัจจุบัน และทันต่อเหตุการณ์ ครูชี้แจง แนะนำแหล่งข้อมูล เช่น ห้องสมุด ครูบอกกรายรายชื่อหนังสือที่ใช้ในการอ้างอิง ภาพยนตร์ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องในเรื่องต่างๆ

2. ให้นักเรียนศึกษาข้อมูลต่างๆ จากแหล่งข้อมูลที่ครูแนะนำ

3. ครูแนะนำวิธีการเรียน โดยวิธีใช้สถานการณ์จำลองโดยเล่าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างสั้น ๆ และมอบบทบาทซึ่งจะบอกบทบาทเพียง 3-4 ประโยคสั้น ๆ เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเกิดจริงๆ เลียนแบบใคร มีจุดมุ่งหมายอะไร และบอกถึงประวัติ อุปนิสัยของบุคคลที่เลียนแบบในเรื่องพอสังเขป

4. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม และให้ผู้รับอาสาแสดงบทบาท เลือกบทบาทแล้วแยกย้ายไปฝึกซ้อม เพื่อให้การแสดงเป็นไปอย่างสมจริง

5. ให้นักเรียนดูการแสดงบทบาท และสมาชิกในแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายให้ ข้อคิดเห็น โดยนำเอาความรู้ที่ได้จากการศึกษาข้อมูล (ตามขั้นตอนในข้อ 2) มาประกอบประกอบการ ตัดสินใจ และร่วมกันทำข้อสรุป

6. ให้ตัวแทนของแต่ละกลุ่มออกมารายงานข้อสรุปต่อชั้นเรียน และเรียนทั้งชั้นร่วมกัน วิเคราะห์ เพื่อประเมินข้อสรุปของแต่ละกลุ่ม พร้อมทั้งให้แนวทางในการปรับปรุงแก้ไข

7. ให้นักเรียนเขียนวิจารณ์ถึงข้อดีและข้อเสียของการแสดง การจัดการจัดอุปกรณ์และ ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุงในคราวต่อไป

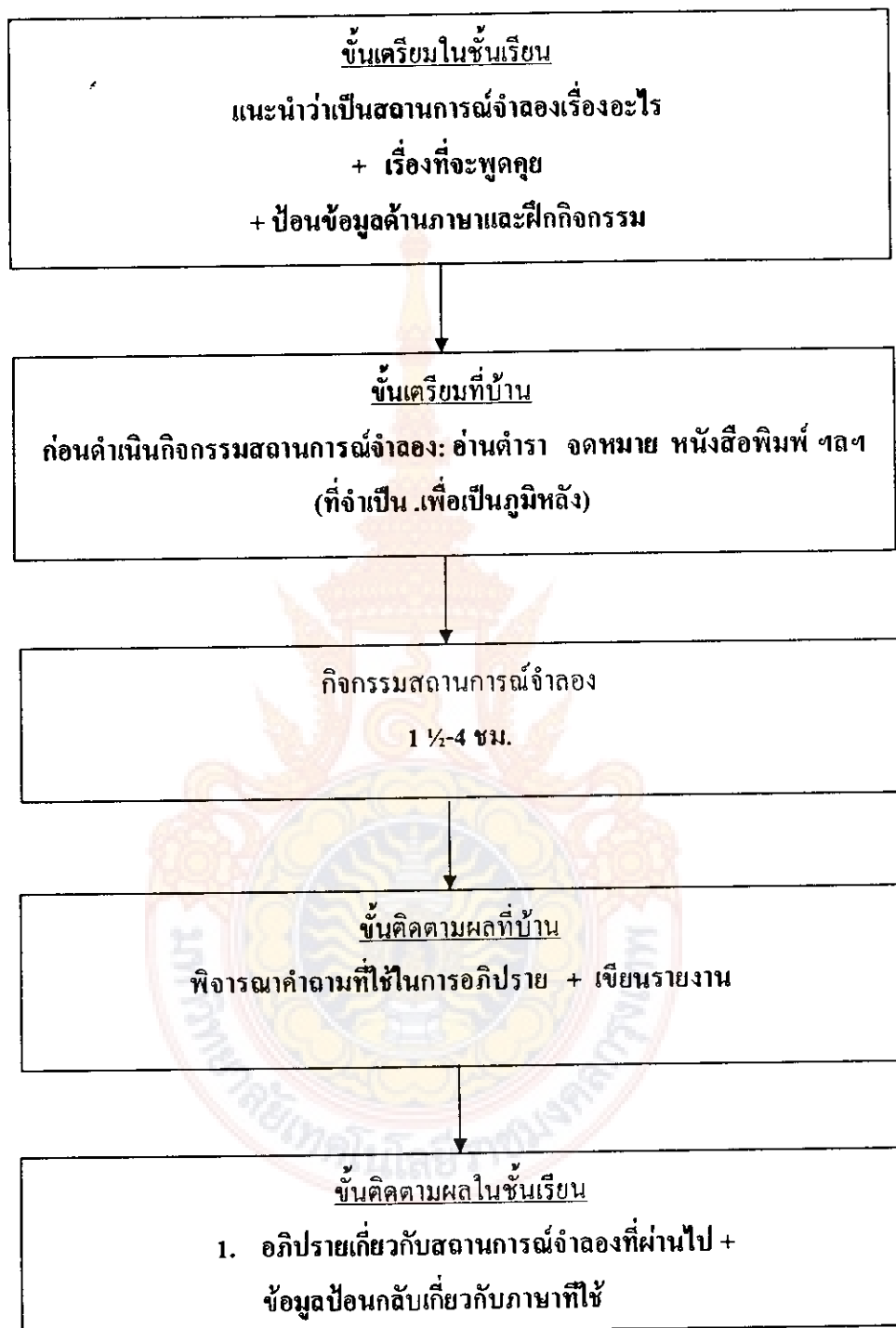
8. ครูและนักเรียนร่วมกันวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้แสดงบทบาทในสถานการณ์จำลอง โดยมีลำดับขั้นดังนี้

8.1 ให้นักเรียนผู้แสดงบทบาทแต่ละคนเล่าถึงความรู้สึกลงในการแสดงและเหตุผลที่ แสดงถึงพฤติกรรมนั้นออกมา

8.2 ให้นักเรียนที่เป็นผู้วิเคราะห์พฤติกรรมของผู้แสดง

8.3 ครูและนักเรียนทั้งหมดร่วมกันสรุปปัญหา และวิเคราะห์สาเหตุในสถานการณ์ จำลอง เพื่อนำมาอภิปรายอันจะให้นักเรียนเข้าใจสถานการณ์ที่เป็นจริงในสังคมยิ่งขึ้น

โจนส์ (Jones.1983 : 3-6) แบ่งขั้นตอนของการจัดสถานการณ์จำลองในหนังสือ ชื่อ Eight-Simulation ไว้ตามผังดังนี้

2.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สถานการณ์จำลอง

การใช้สถานการณ์จำลองในการเรียนการสอนให้ประโยชน์ดังต่อไปนี้(สุภา กิจจาทร. 2519:196)

1. ช่วยให้ผู้เรียนเผชิญกับปัญหามากมายในระยะเวลาอันจำกัด
2. ช่วยให้ผู้เรียนค้นคว้า ให้ความร่วมมือ และกล้าแสดงความคิดเห็น
3. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความร่วมมือโดยไม่คิดถึงการแข่งขัน
4. ช่วยให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียน แม้แต่ที่ไม่กระตือรือร้น
5. ช่วยให้ผู้เรียนได้พบกับสถานการณ์ก่อนที่จะเกิดขึ้น ในชีวิตจริง
6. ช่วยทำให้ปัญหายากเป็นปัญหาที่ง่ายขึ้น
7. เปลี่ยนแปลงบทบาทของครูจากผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะนำแนวทาง
8. เป็นวิธีที่ถ่ายทอดความรู้อย่างมีระบบ
9. มีประโยชน์ต่อการใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจปัญหาต่อไป
10. การตัดสินใจปัญหาของผู้เรียนแม้จะผิดพลาดก็ไม่ทำให้มีผลเสียหยาเกิดขึ้น

นอกจากนั้น ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์ (2536: 37-38 อ้างอิงจาก Cruishank. 1972 : 17-19) ได้กล่าวถึงส่วนดีที่ได้รับจากการใช้สถานการณ์จำลองในการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

1. ใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์ซึ่งแสดงออกภายใต้สถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง
2. จากการปฏิบัติการของผู้เรียนในสถานการณ์จำลอง จะสามารถบอกได้ว่าเขาได้นำหลักการหรือทฤษฎีต่างๆ ที่ได้เรียนมาแล้วนำมาใช้แค่ไหน อย่างไร
3. เป็นวิธีการให้ประสบการณ์แก่ผู้เรียนได้ประสบการณ์นั้น ๆ ไม่อาจมีโดยตรงในขณะที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษา เช่น การแก้ปัญหาซึ่งปรากฏในชีวิตจริงในสังคม การสร้างสถานการณ์จำลองขึ้นมา จึงเป็นวิธีที่ทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการคิดหาวิธีการแก้ปัญหาเหล่านั้น
4. เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประสบเฉพาะความเป็นจริงที่เลือกสรรแล้ว ซึ่งมีระดับความยากง่าย และความสลับซับซ้อนที่เหมาะสมกับพื้นฐานของผู้เรียน
5. ผู้เรียนจะได้มีประสบการณ์ได้ฝึกในสิ่งที่ถ้าเป็นสภาพแท้จริงแล้วจะเสี่ยงภัยอันตรายมากแต่เมื่อสถานการณ์นั้นถูกจำลองมาผู้เรียนจะสามารถฝึกและมีประสบการณ์ได้โดยไม่มีอันตรายใดๆ

6. เป็นวิธีการที่ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางสติปัญญาและทางอารมณ์ได้ดีว่าวิธีสอนใด โจนส์(Jones. 1982 : 113) กล่าวถึงประโยชน์ของสถานการณ์จำลอง ไว้ดังนี้

1. ผู้สอนในฐานะผู้ควบคุมกิจกรรมเป็นเพียงผู้ควบคุมการใช้ภาษา และพฤติกรรมให้ดำเนินไปไม่ติดขัด
2. กระตุ้นให้เกิดการแสดงคล้ายชีวิตจริง รวมทั้ง ข้อมูลที่ใกล้เคียงความเป็นจริงด้วย
3. มีแรงจูงใจจากภายใน และภาษาก็สอดคล้องกับการแสดงโดยมีจุดเน้นที่ภาระหน้าที่
4. ช่วยในการละลายพฤติกรรม และใช้เพื่อจุดประสงค์ด้านข้ามวัฒนธรรมได้ดี
5. เป็นวิธีประเมินความสามารถด้านภาษาได้ดีที่สุด

สมบุรณ์ เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา (2525:17-18) กล่าวว่า สถานการณ์จำลองมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ดังต่อไปนี้

1. สามารถสร้างอารมณ์ และสร้างทัศนคติให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ได้
2. สถานการณ์จำลองยังสามารถรวมเอาพฤติกรรมที่จะชี้ความสามารถและความจำของผู้เรียนได้ด้วยกัน คือผู้เรียนจะพัฒนาทั้งความจำและขีดความสามารถ
3. สถานการณ์จำลองจะช่วยให้ผู้เรียนประกอบกิจกรรมได้นาน
4. ผู้เรียนจะสามารถเลือกสนองต่อสภาวะการณ์ทางสังคมจากสถานการณ์จำลองได้
5. สถานการณ์จำลองจะช่วยปรับความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนให้เข้ากันได้เป็นอย่างดี และเป็นไปตามความต้องการ
6. สถานการณ์จำลองดึงดูดความสนใจของผู้เรียนไว้ได้ทั้งในการทำแบบฝึกหัด และในการเรียนเนื้อหาหลายอย่าง
7. สถานการณ์จำลองสามารถที่จะชักจูงผู้เรียนให้เข้าสู่พฤติกรรมที่ต้องการได้

เกลดเลอร์ (Gledler.1992:118) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของสถานการณ์จำลองที่มีมากกว่ากิจกรรมอื่นๆ ไว้ดังนี้

1. สถานการณ์จำลองเป็นการขยายขอบเขตและความหลากหลายของสถานการณ์เพื่อการสื่อสารที่นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติหรือมีส่วนร่วมซึ่งนักเรียนจะมีประสบการณ์หลากหลายในการใช้ภาษา

2. สถานการณ์จำลองเป็นการเปลี่ยนบทบาทหน้าที่กันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และเป็น การกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงความรับผิดชอบต่อบทบาทที่ได้รับในกระบวนการเรียนรู้ เพราะ นักเรียนมีโอกาสที่จะสร้างสรรค์ภาษาที่จะใช้ให้เหมาะสมในสถานการณ์ได้มากกว่าที่จะต้องตอบ คำถามของครูเหมือนกับการทดสอบทั่วไป

3. สถานการณ์จำลองสามารถเข้าถึงความหลากหลายของทักษะต่างๆ ในการสื่อสาร เช่น กิจกรรมที่กำหนดให้ผู้เรียนวางแผนเส้นทางไปเที่ยวยังดวงดาวอื่น เพื่อสร้างเมืองใหม่ โดยผู้เรียน จะได้รับข้อมูลภูมิหลังเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตบนดาวดวงอื่น โดยแต่ละกลุ่มจะต้องเลือกบ้านใหม่ เอง มีการกำจัดเนื้อที่บนยานอวกาศที่จะใช้ในการเดินทาง ผู้เรียนจะต้องเลือกว่าจะได้นำอะไรไป บ้าง ซึ่งสถานการณ์นี้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทั้งการอ่าน การระดมพลังสมอง การเจรจาปรึกษา กัน และการเขียน

4. สถานการณ์จำลองจะเป็นการขยายจำนวนและชนิดในการสัมผัสกับสถานการณ์ต่างๆ ที่น่าสนใจที่เรามีโอกาสได้เจอ รวมทั้งสถานการณ์ที่เราจินตนาการไว้ด้วย

สรุป ประโยชน์ที่สถานการณ์จำลองที่มีต่อการเรียนการสอน คือผู้เรียนมีแรงจูงใจ สามารถแสดงความสามารถทางภาษาและพฤติกรรมได้ตามความถนัด มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่าง แท้จริง เป็นการส่งเสริมจินตนาการและพลังสมอง พร้อมทั้งจะเผชิญกับสถานการณ์ในชีวิตจริงได้

2.7 การใช้สถานการณ์จำลองในการประเมินผล

โจนส์ (1982 : 117) กล่าวถึงการประเมินผลโดยใช้สถานการณ์จำลองไว้ดังนี้

1. ถ้าจุดประสงค์เพื่อประเมินพฤติกรรม เครื่องมือก็ต้องประเมินพฤติกรรม
2. สถานการณ์จำลอง จะดีมากถ้านำไปประเมินการพูด + และการเขียนด้าน สังคม และทักษะการสื่อสาร รวมทั้ง ความสามารถด้านการจัดองค์กร
3. ในการสอบทักษะการพูด เทคนิคการใช้ สถานการณ์ จำลอง เป็นธรรมชาติ มากกว่าเทคนิคการสัมภาษณ์ และพฤติกรรมมากกว่า รวมทั้งง่ายกว่า เทคนิคการแสดงละคร
4. สำหรับการสอบ ทักษะเขียน การใช้สถานการณ์จำลองแบบไม่ต้องพูด สามารถนำมาใช้ได้โดยการมอบบทบาทให้นักศึกษามีหน้าที่ความรับผิดชอบในการเผชิญปัญหา จากแง่มุมเฉพาะและมีข้อมูลเพียงพอที่จะเขียนตอบปัญหา

5. การสอบที่จะต้องมียะเนน ไม่ว่าจะเป็นการแสดงบทบาทสมมุติ โปรแกรมสถานการณ์จำลอง เหล่านี้เป็นรูปแบบของการประเมินได้ทั้งสิ้น

6. สถานการณ์จำลองเป็นเทคนิคการประเมินที่เป็นธรรมชาติ ช่วยเชื่อมต่อห้องเรียนกับชีวิตจริง ช่างนอก ให้โอกาสในการสังเกต พฤติกรรม และทักษะภาษาที่บางครั้ง อาจไม่เกิดขึ้นในชั้นเรียนก็ได้

7. คณะกรรมการสอบควรพิจารณาการใช้สถานการณ์จำลองในการสอบทั่วไป ผู้ออกแบบหลักสูตรควรพิจารณาการสร้างหลักสูตร โดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อช่วยประเมินได้ดีพอ ๆ กับการเรียน

2. เอกสารเกี่ยวกับความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร

2.1 ความหมายของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร

จอห์นสัน และมอร์โรว์ (Johnson and Morrow. 1981:11) กล่าวว่า การสื่อสาร เป็นทักษะที่สูงกว่าการพูดให้ถูกหลักไวยากรณ์ เพราะการเปล่งคำพูดออกมา (utterance) ต้องเหมาะสม นอกจากนั้นยังต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ของผู้พูด ความสัมพันธ์ของคู่สนทนา บรรยากาศ หัวข้อในการสนทนา บริบทของภาษา ฯลฯ ซึ่งผู้พูดต้องอยู่ภายใต้ความกดดันเพราะไม่รู้ล่วงหน้าว่าคู่สนทนาจะพูดอะไรและจะได้ตอบกลับว่าอย่างไร สำหรับ สก็อต (Scott.1981 : 70) กล่าวถึงความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารที่ผู้เรียนต้องตีความในสิ่งที่ฟังเพราะไม่อาจทำนายได้ล่วงหน้าว่าจะมีรูปแบบและความหมายอย่างไร แต่ผู้เรียนสามารถตอบได้ด้วยภาษาที่เกิดขึ้นประโยชน์เพราะสะท้อนความตั้งใจในการปฏิสัมพันธ์

ลิตเติลวูด (Littlewood. 1995 : 35) อธิบายความหมายของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารว่าผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ในด้านไวยากรณ์ และคำศัพท์พูดในการสื่อสารกับคู่สนทนาได้อย่างถูกต้อง ตลอดจน สามารถคาดคะเนความรู้สึกของผู้ฟังเพื่อเลือกใช้คำพูดให้เหมาะสมกับบริบทของภาษา

แมค ครอสกี (Macroskey. 1984 : 260-262) สรุปว่าความสามารถในการสื่อสาร คือ ความสามารถที่เพียงพอในการผ่านหรือให้ข้อมูล เป็นความสามารถ ที่จะรับรู้ได้โดยการพูดหรือการเขียนสำหรับในด้านการสอนทักษะพูดนั้น เขากล่าวว่า เป็นความสามารถในการพูดของผู้เรียน

เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ แต่ต้องระลึกไว้เสมอว่า ความสามารถ (Competence) กับความเป็นเลิศ (Excellence) ไม่ใช่สิ่งเดียวกัน

มอร์โรว์ (Morrow : 1981:60-66) กล่าวว่าการสอนแบบเก่าที่ผู้สอนเน้นการสอนอะไร มากกว่าการสอนอย่างไรกล่าวคือเป็นการสอนเนื้อหา มากกว่าการสอนวิธีการซึ่งการสอนแบบใหม่ เป็นการพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร ที่เป็นมากกว่าการสอนรูปแบบ (Forms) ผู้เรียน สามารถใช้รูปแบบภาษาที่เรียนรู้ไปสื่อสารได้ โดยสรุป คือ เรียนรู้ว่าเขาสามารถทำบางสิ่งได้ ซึ่ง ก่อนเรียนทำไม่ได้ นั่นคือความสามารถในการสื่อสารอย่างมีความหมาย

นอกจากนี้ วอลเลต และ พอลสตัน (บุษบง ปรีดาวงศากร. 2547 : 7-8 อ้างอิงจาก Valletts .1997 :120) และ Paulston. 1978 : 56-57) ที่ให้ความหมายของการพูดว่าการพูดมิได้เป็น เพียงการออกเสียงคำพูดและการออกเสียงสูงต่ำในประโยคเท่านั้นแต่ยังต้องคำนึงถึงการใช้หน้าที่ ของภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การพูดเป็นการทำให้ผู้อื่นเข้าใจสิ่งที่ตนพูด โดยการ พูดนั้นต้องมีการเลือกใช้สำนวนภาษาที่ถูกต้อง และเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาด้วย การพูด สื่อสารที่ดีนั้นมีการใช้ท่าทางประกอบ การพูดมีความสำคัญพอๆ กับความรู้ เกี่ยวกับภาษา ความสามารถในการพูดสื่อสารมิได้ เป็นเพียงปฏิสัมพันธ์ทางภาษาเท่านั้น ผู้พูดอาจต้องใช้ภาษา ตามกฎของสังคม นอกจากนั้น การพูดสื่อสารยังรวมถึงพฤติกรรม ที่มีใช้คำพูดด้วย (Nonverbal Behavior)

ฮามเมอร์ (Harmer:1982:164-168) กล่าวว่า ธรรมชาติของการสื่อสารนั้น ผู้พูดหรือผู้เขียน ต้องมีความต้องการที่จะพูดหรือเขียนบางสิ่งบางอย่าง มีจุดประสงค์ในการสื่อสารและเลือกใช้ ภาษาจากประสบการณ์ที่สะสมไว้ ดังนั้น กิจกรรมในการสื่อสารจึงควรเป็นดังนี้ คือ

1. มีจุดประสงค์ที่จะสื่อสาร
2. มีความต้องการที่จะสื่อสาร
3. เน้นเนื้อหาไม่ใช่รูปแบบ
4. มีความหลากหลายของภาษา
5. ผู้สอนไม่ขัดจังหวะ
6. ไม่อยู่ภายใต้การควบคุมของบทเรียน

เยาวิลักษณ์ ลอยลิบ (2547:20) สรุปว่า ความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการเลือกใช้ภาษาในการพูด ปฏิสัมพันธ์ กับบุคคลอื่น ได้อย่างถูกต้องตามหลัก

ไวยากรณ์ และเหมาะสมตามสถานการณ์ทางสังคมรวมทั้งยังสามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว และสามารถคาดคะเนความรู้สึกของผู้ฟังเพื่อเลือกใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม

ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์ (2536:21) กล่าวว่า การสื่อสารที่ดีจะต้องมีความหมายทั้งต่อผู้พูดและผู้ฟัง การสื่อสารประสบผลสำเร็จได้นั้น นอกจากจะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์แล้ว ยังต้องใช้ภาษาได้เหมาะกับบุคคล และสถานการณ์นั้นด้วย

อุมาพร ภูพานเพชร (2547:7) สรุปว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการสอนที่ไม่ได้เน้นเฉพาะโครงสร้างของภาษาเท่านั้นแต่เป้าหมายคือให้ผู้เรียนนำเอาโครงสร้างของภาษามาใช้ในการสื่อสารให้ได้ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงมากที่สุดอย่างคล่องแคล่ว(Fluency)แต่ไม่ละเลยในเรื่องของความถูกต้อง (Accuracy) ของภาษา สอดคล้องกับ บุญเกิด กลมทุกสิ่ง (2547 :) ซึ่งสรุปไว้ใกล้เคียงกันว่าเป็นการพัฒนาความสามารถผู้เรียนในการใช้ภาษา (Use) ซึ่งเข้ากับการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎี การเรียนที่มุ่งเน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.2 องค์ประกอบของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร

มีนักภาษาศาสตร์และนักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารสอดคล้องกันและหลากหลายเพิ่มเติมกันดังนี้

บุญเกิด กลมทุกสิ่ง . (2547: 29 อ้างอิงจาก Harris . 1990 : 68 71)กล่าวว่าความสามารถในการพูดเพื่อสื่อสารมีองค์ประกอบ 5 ด้าน คือ)

1. การออกเสียง (Pronunciation)
2. ไวยากรณ์ (Grammar)
3. คำศัพท์ (Vocabulary)
4. ความคล่องแคล่ว(Fluency)
5. ความเข้าใจ (Comprehension)

ในขณะที่บาทซ์ (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ . 2532 : 68 อ้างอิงจาก Batz. 1979 : 18-22) และแฮริส(Harris. 1990 : 84) กล่าวถึงองค์ประกอบ 5 ด้านดังนี้

1. ความคล่องแคล่ว (Fluency) มิได้มีความหมายถึงความเร็ว แต่หมายถึงความราบรื่น ความต่อเนื่องและความเป็นธรรมชาติในการพูด

2. ความเข้าใจ (Comprehension) หมายถึงความสามารถที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ตน

พูด

3. ปริมาณของข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้ (Amount of communication) หมายถึง ปริมาณของข้อความหรือข้อมูลที่สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจ

4. คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร (Quality of communication) หมายถึง ความถูกต้องของภาษาที่พูดออกไป

5. ความพยายามในการสื่อสาร (Effort of communication) หมายถึง ความพยายามที่จะให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ตนพูดโดยใช้คำพูด ท่าทางหรือสีหน้า

เขาว์ลักษณะ ลอยลิบ.(2547 : 21 อ้างอิงจาก Canale & Swain : 1980 :1-47) กล่าวถึงองค์ประกอบไว้ ดังนี้

1.ความสามารถด้านไวยากรณ์ (Grammatical Competence)

ความสามารถด้านไวยากรณ์นี้มีได้หมายความว่าความสามารถที่จะเข้าใจและใช้ไวยากรณ์ได้เท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสามารถในองค์ประกอบทั้งหมดของตัวภาษา อันได้แก่ เสียง คำศัพท์ และไวยากรณ์ เพราะเมื่อผู้พูดมีความเข้าใจในด้านนี้แล้วผู้พูดสามารถเลือกใช้ประโยคในการพูดเพื่อสื่อสารได้ถูกต้องตามความต้องการ เช่น ถูกต้องตามรูปกาล โดยปราศจากความลังเลและเกิดความคล่องแคล่วในการพูด

2. ความสามารถในการด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence)

นอกเหนือความสามารถด้านไวยากรณ์แล้วผู้พูดที่มีประสิทธิภาพควรจะสามารถทางภาษาศาสตร์สังคมที่สามารถช่วยให้ผู้พูด สามารถเลือกรูปแบบภาษาให้สัมพันธ์กับวาทะพฤติกรรม (Speech Acts) ได้ถูกต้องและเหมาะสม นอกจากนี้ผู้พูดยังต้องสามารถพูดสนทนาเพื่อสร้างความสัมพันธ์ทางสังคม และเพื่อจุดประสงค์ในการส่งสาร ผู้พูดที่มีความสามารถทางด้านนี้สามารถใช้ภาษาแตกต่างกันไปตามประเภทของการพูด เช่น การโต้เถียง การอภิปรายและการฟังคำบรรยาย เป็นต้น

3. ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความหรือการเชื่อมประโยค (Discourse Competence)

ผู้พูดที่มีประสิทธิภาพควรต้องมีความรู้ในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประโยคตามหลักภาษาความสามารถด้านนี้ทำให้ผู้พูดสามารถใช้ภาษาในการสนทนาได้ตามลำดับก่อน-หลัง และรักษาการสนทนาให้ดำเนินต่อไปตลอดจนสำนวน ที่ผู้พูดใช้แสดงความคิดเห็นต้องมีความสัมพันธ์กัน

และรักษาการสนทนาให้ดำเนินต่อไปตลอดจนจำนวน ที่ผู้พูดใช้แสดงความคิดเห็นต้องมีความ สัมพันธ์กัน

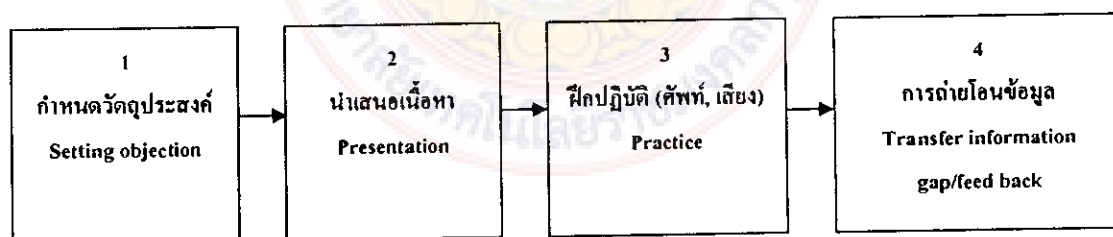
4. ความสามารถด้านกลวิธีในการสื่อสาร (Strategic Competence)

นอกเหนือจากความสามารถทั้ง 3 ประการดังกล่าวแล้ว ผู้พูดที่มีประสิทธิภาพควรต้องมีความสามารถด้านกลวิธีในการสื่อสารซึ่งทำให้ผู้พูดขยายขีดความสามารถในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถึงแม้ว่าผู้พูดยังไม่มีความสามารถด้านไวยากรณ์ที่ดีพอ แต่ผู้พูดก็สามารถใช้กลวิธีในการจัดการกับความบกพร่องเหล่านั้นเพื่อช่วยให้สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้

สรุป ความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร นั้นนอกเหนือจากอาศัยองค์ประกอบด้านไวยากรณ์เป็นพื้นฐานแล้ว ยังต้องมีความสามารถด้านภาษาศาสตร์ สังคมด้วย เพื่อให้การสื่อสารเป็นไปอย่างเหมาะสม เพราะการเลือกใช้สำนวนภาษา การแสดงความคิดเห็น ซึ่งเป็นกลวิธีในการสื่อสารเหล่านี้ ถือเป็นองค์ประกอบในการพูดเพื่อการสื่อสารอย่างมีความหมายทั้งสิ้น

2.3 ขั้นตอนการสอนทักษะ การพูด เพื่อการสื่อสาร

สก็อตต์ (Scott, 1981 : 70- 77) กล่าวถึงการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ว่าครูเป็นผู้กำหนดเงื่อนไขให้มีการสื่อสารขึ้น โดยมอบบทบาทให้ผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินการสื่อสารด้วยตนเอง ผู้เรียนเป็นผู้ใช้ภาษา ได้รับบทบาทให้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนคนอื่น ซึ่งได้รับบทบาทเช่นกัน สิ่งที่ถูกเป็นไปตามบทบาทที่ได้รับ ความตั้งใจในการสื่อสาร และถ่ายทอดไปสู่ผู้อื่นโดยมีขั้นตอนการสอนดังนี้

1. ขั้นบอกวัตถุประสงค์ ผู้สอนบอกให้ผู้เรียนรู้ถึงสิ่งที่กำลังจะเรียน
2. ขั้นนำเสนอเนื้อหา การเสนอเนื้อหาในรูปของบริบท โดยผู้สอนให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด เช่น ผู้พูดเป็นใคร ต้องการสื่อสารอะไรกับคู่สนทนา สิ่งที่จะพูด สถานที่พูด และเนื้อหาที่พูดมีอะไรบ้าง
3. ขั้นการฝึก ใช้ภาษาด้านศัพท์และการออกเสียง อาจใช้วิธีฝึกพูดพร้อมกัน หรือฝึกเป็นคู่ เพื่อให้ผู้เรียนจำกฎเกณฑ์ได้ ในขั้นนี้ผู้สอนอาจใช้เกม หรือรูปภาพมาเป็นสื่อประกอบเพื่อให้ผู้เรียนสนุกสนานซึ่งเป็นที่มาของความเข้าใจ โดยจุดประสงค์สำคัญอยู่ที่ความถูกต้องในการใช้ภาษา

4. ขั้นถ่ายโอนข้อมูล สอนให้โอกาสผู้เรียนใช้ความรู้ทางภาษาไปสื่อความหมาย ได้อย่างเสรีกับสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง เช่น การแสดงบทบาทสมมติ (Role play) การใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) การเติมข้อมูลที่ขาดหาย (Information gap) รวมถึงการให้ข้อมูลย้อนกลับ (feed back) ซึ่งในขั้นนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะฝึกความคล่องแคล่วของการใช้ภาษาและความสามารถในการสื่อความหมายเป็นสำคัญ

เบริน (Byrne, 1987: 8-21) ได้สรุปขั้นตอนการสอนพูดเพื่อการสื่อสาร ไว้ 3 ขั้นตอนคือ

1. ขั้นการนำเสนอ (Presentation Stage) ผู้สอนนำเสนอให้กับผู้เรียนจดจำ เข้าใจและนำไปใช้ในการฝึกพูดขั้นต่อไป เนื้อหาที่นำเสนอเป็นบทสนทนา หรือเป็นร้อยแก้ว โดยครูใช้เวลาในขั้นตอนนี้อย่างสั้นๆ แต่มีประสิทธิภาพ ครูทำหน้าที่เสมือนผู้ให้ความรู้
2. ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice stage) ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกพูดโดยใช้ความรู้ขั้นที่ 1 เป็นพื้นฐาน ผู้สอนเป็นผู้ควบคุม (Conductor) ให้การฝึกถูกต้องสื่อในการฝึกมีแบบฝึก (Drills) และเนื้อเรื่อง (Texts)

3. ขั้นผลิต (Production stage) ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียน นำความรู้ในขั้นที่ 2 มาใช้อย่างเสรี โดยผู้สอนมีบทบาทน้อยที่สุด ทำหน้าที่เป็นเพียงผู้จัดการ (Manager) ให้การเรียนการสอนดำเนินต่อไป เน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วมากกว่าความถูกต้องทางไวยากรณ์

สรุปได้ว่าการจัดขั้นตอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารนั้น ทั้ง สก็อตต์และเบริน เสนอขั้นตอนที่สอดคล้องกัน ต่างกันเพียงขั้นกำหนดวัตถุประสงค์ที่สก็อตต์ มีเพิ่มเติมซึ่งทำให้ขั้นตอนครบถ้วน สมบูรณ์ขึ้นเพราะจะทำให้ผู้เรียนได้รับรู้ตั้งแต่แรกว่าการเรียนที่จะมีต่อไปนั้น มีจุดมุ่งหมายใด เป็นการเตรียมพร้อมสำหรับผู้เรียนสู่เป้าหมายได้อย่างชัดเจน

สำหรับ แพททิสัน (Pattison. 1987:25) ได้เสนอแนะขั้นตอนการพูดภาษาเพื่อสื่อสารไว้ 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นเสนอแนะกิจกรรมและให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาเพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอย่างเพียงพอ ที่จะใช้ในการทำกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร
2. ขั้นใช้กิจกรรม เป็นขั้นที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาเพิ่มเติมจากรูปแบบภาษาที่ให้ไว้ในขั้นเสนอแนะ ขั้นนี้ผู้สอนจะคอยให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่อง
3. ขั้นปฏิบัติกิจกรรม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกภาษากันเองโดยไม่มีผู้สอนให้คำแนะนำหรือแก้ไข ผู้เรียนจะทำกิจกรรมเพื่อการสื่อสารกันตามลำพัง

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539 : 230 – 234) ได้สรุปขั้นตอนในการดำเนินการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

1.ขั้นการเสนอเนื้อหา (Presentation) การสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเน้นที่การให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้ กฎเกณฑ์ทางภาษา ในการเสนอเนื้อหา อาจจะดำเนินการดังนี้

1.1 ผู้สอนดึงความสนใจของผู้เรียนมาสู่เรื่องที่จะเรียนเป็นการให้สัญญาว่า ครูกำลังจะสอนอะไร ครูอาจจะใช้รูปภาพของจริง การเล่าเรื่องให้ฟัง หรือการถามคำถาม เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน

1.2 ผู้สอนแจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงจุดประสงค์ปลายทางของในคาบนั้น เพราะการที่ผู้เรียนทราบถึง ความมุ่งหมายของการเรียน และการฝึกใช้ภาษา รู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร ทำให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน ถ้าผู้เรียนรู้สึกว่เมื่อเรียนแล้ว สามารถทำบางสิ่งบางอย่างเพิ่มขึ้น และสามารถใช้ภาษาสื่อสารได้จะช่วยให้ผู้เรียนสนใจในบทเรียนยิ่งขึ้น

1.3 ผู้สอนทบทวนสิ่งที่ได้เรียนมาแล้วในบทก่อน ครูควรทบทวนเนื้อหาที่ได้เรียนมาแล้ว โดยอาจจะใช้วิธีการถามตอบในสถานการณ์การสื่อสารหรือใช้สื่อการสอนที่ใช้ไปแล้วเพื่อทบทวนศัพท์และโครงสร้างที่ได้เรียนมาแล้ว หรืออาจจะใช้กิจกรรมการรายงานปากเปล่า หรือให้ผู้เรียนออกมาเขียนที่กระดานสั้นๆก็ได้

1.4 ผู้สอนนำเสนอเนื้อหาใหม่ ผู้สอนสอนเสียงคำศัพท์และโครงสร้างตามที่ได้ระบุไว้ในจุดประสงค์นำทางให้แก่ผู้เรียน โดยใช้สื่อการสอน เช่น ภาพหรือสิ่งของ และเทปเสียง เป็นต้น

2. **ขั้นการฝึก (Practice)** เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำความรู้ทางภาษาในด้านต่างๆ เช่น เสียง ศัพท์ และโครงสร้าง มาประกอบกัน เพื่อใช้สื่อความหมายตามจุดประสงค์ปลายทางที่กำหนดไว้ การฝึกเน้นที่การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยให้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ผู้สอนอาจนำเสนอบทสนทนา ที่เน้นหน้าที่ของภาษา (Function) ที่ต้องการสอน แล้วให้ผู้เรียนฝึกอ่านบทสนทนานั้น จากนั้นก็ให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาในรูปของการทำกิจกรรมแบบต่าง ๆ โดยผู้สอนเป็นผู้ริเริ่มหรือจัดการขั้นเริ่มต้นของกิจกรรมให้ เช่น อธิบายวิธีการทำกิจกรรม จัดกลุ่มผู้เรียน คอยให้คำแนะนำช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนมีปัญหา ผู้เรียนจะต้องเป็นผู้ทำกิจกรรมเองทั้งหมด กิจกรรมที่นำมาใช้ในการฝึกนี้ ควรเป็นกิจกรรมที่สนับสนุนให้เกิดสภาพที่ผู้เรียนไม่ทราบข้อมูลบางประการ และต้องอาศัยการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้ได้ข้อมูลนั้นมา เช่น กิจกรรมที่ใช้รูปภาพเป็นสื่อ เกม หรือกิจกรรมแก้ปัญหา ซึ่งสามารถก่อให้เกิดสถานการณ์ที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ทำให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลป้อนกลับจากการสื่อสารของตนกับเพื่อนทำให้ทราบว่าสิ่งที่ตนสื่อสารไปนั้น ประสบความสำเร็จเพียงไร ผู้ฟังเข้าใจสารที่ตนส่งไปหรือไม่ การฝึกทำกิจกรรมอาจทำเป็นอาจคู่ (Pair Work) หรืองานกลุ่ม (Group work)

3. **ขั้นประเมินผล (Evaluation)** หลังจากการทำกิจกรรมแล้วผู้สอนต้องให้ข้อมูลป้อนกลับหรือประเมินผลการทำงานของผู้เรียนให้ผู้เรียนได้ทราบว่า การใช้ภาษาของผู้เรียน ถูกต้องหรือไม่อย่างไร โดยอาจจะสุ่มผู้เรียนบางคนบางคู่ หรือบางกลุ่ม ให้แสดงการใช้ภาษาในการสื่อสารเป็นตัวอย่าง แล้วผู้สอนให้ข้อมูลป้อนกลับ

4. **ขั้นถ่ายโอน (Transfer)** จุดประสงค์ในการของการสอนในขั้นนี้เน้นให้ผู้เรียนนำความรู้ทางภาษาที่เรียนมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่ต่างออกไป แต่ใกล้เคียงกับสถานการณ์ในขั้นฝึกด้วยตนเอง ผู้เรียนสามารถเลือกใช้ภาษาในการสื่อสารได้เองโดยอิสระ และเป็นการเชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการใช้ภาษาจริงนอกชั้นเรียนด้วย โดยให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติในการใช้ภาษา ในสถานการณ์ต่างๆ เป็นต้น

5. **การประเมินผล** เป็นการระบุถึงวิธีการที่ผู้สอนใช้ในการประเมินผลในการเรียนการสอนในคาบนั้น เพื่อประเมินว่าผู้เรียนได้บรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้เพียงใดวิธีการประเมินจึงต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ปลายทางที่ตั้งไว้ และตรงกับที่ได้ระบุไว้ในแผนการสอนระยะยาวด้วย

2.4 ลักษณะการจัดกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร

อรุณี วิริยะจิตรา (2532 : 92-95) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในรูปแบบต่างๆ ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมแบบทำคนเดียว (Individual work) เป็นการเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบทเรียนแต่ผู้เรียนขาดปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน เช่น การเขียนอธิบายรูปภาพ การเล่นเกมคำศัพท์

2. การจัดกิจกรรมแบบคู่ (Pair work) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกันเป็นการจัดกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เหมือนจริง เช่น การแลกเปลี่ยนข้อมูลสนทนาระหว่างกัน

3. การจัดกิจกรรมกลุ่มใหญ่ (Group work) เป็นการเพิ่มจำนวนการใช้ภาษาของผู้เรียน คือมีการแสดงความคิดเห็นขัดแย้งซึ่งกันและกันหรือร่วมกันตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น การอภิปราย การสวมบทบาทสนทนา

4. การจัดกิจกรรมแบบทำร่วมกันทั้งชั้น (Class work) เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอน เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนร่วมกันทำพร้อมๆ กันทั้งห้อง เช่น การฝึกออกเสียง คำ การทำตามคำสั่งของผู้สอน

ฟินอคเชียโร และบรัมฟิต (Finocchiaro and Brumfil. 1983:141) ได้นำเสนอกิจกรรมต่างๆ ในการสอนทักษะการพูด ซึ่งผู้สอนสามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียนดังนี้

1. ให้ตอบคำถาม โดยผู้สอนหรือเพื่อนในชั้นเรียนเป็นผู้ตั้งคำถาม
2. บอกให้เพื่อนปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำแนะนำ
3. ให้ผู้เรียนถามคำถามหรือตอบคำถามของเพื่อนในชั้น เกี่ยวกับชั้นเรียนหรือประสบการณ์ต่างๆ นอกชั้นเรียน
4. ให้บอกลักษณะวัตถุ หรือสิ่งของต่างๆ จากภาพ
5. ให้ผู้เรียนเล่าเรื่องราวต่างๆ ที่กำหนดหัวข้อ
6. ให้รายงานเรื่องราวต่างๆตามกำหนดหัวข้อ
7. จัดสถานการณ์ต่างๆ ในชั้นเรียน ให้ผู้เรียนใช้ในการสื่อสาร เช่น ร้านขายของ ร้านอาหารธนาคาร เป็นต้น
8. ให้เล่นเกมทางภาษา
9. ให้ได้เวที อภิปราย แสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่างๆ
10. ให้ฝึกการสนทนาทางโทรศัพท์

- 11.ให้อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทย แล้วรายงานเป็นภาษาอังกฤษ
12. ให้แสดงบทบาทสมมติ

นอกจากนี้ สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 58-60) ได้กล่าวว่าการฝึกทักษะการพูด นอกจากผู้สอนจะเตรียมในลักษณะที่เป็นการยึดกลุ่มเป็นศูนย์กลาง (Group centered approach) โดยการจัดกิจกรรมเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และเป็นคู่ๆแล้ว ผู้สอนควรจัดกิจกรรมออกเป็น 4 ระยะ ดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการสนทนา (Pre-conversation activities) เป็นการเตรียมผู้เรียนโดยสร้างความสนใจ ทบทวนโดยใช้สื่อการสอนต่างๆ เข้าช่วย เช่น การสอนคำศัพท์ การออกเสียง การให้ความรู้ทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับบทสนทนาที่นำมาใช้สอน การให้ข้อมูลในส่วนที่ผู้ร่วมสนทนาไม่มีตัวอย่าง เป็นต้น
2. กิจกรรมการสนทนาโดยการกำหนดขอบข่ายให้หมด (Controlled conversation)ทำได้โดยให้ผู้เรียนฝึกสนทนาได้ตอบเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่
3. กิจกรรมการสนทนาโดยการกำหนดขอบข่ายให้ครึ่งหนึ่ง (Semi - controlled conversation)ผู้เรียนสนทนากันโดยเสรีภายใต้สถานการณ์ที่กำหนดให้และผู้สอนจะให้คำศัพท์และโครงสร้างภาษาที่จำเป็นต้องใช้
4. กิจกรรมการสนทนาโดยเสรี (Free conversation) เป็นการสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนมีโอกาสสนทนาได้ตอบกันอย่างมีอิสระ โดยให้ผู้เรียนเลือกใช้ศัพท์และโครงสร้างเองตามความเหมาะสมแล้วแสดงบทบาทสมมติ แก้ปัญหาหรืออภิปราย เช่น การสนทนาให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการถามทิศทาง การให้เหตุผลในการโฆษณาสินค้า และการให้ผู้เรียนอภิปรายอย่างเสรีโดยให้ประเด็นอภิปราย

ส่วน สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539:110-111) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการสอนพูดเพื่อการสื่อสาร ไว้ดังนี้คือ

1. ต้องให้นักเรียนรู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร ผู้สอนต้องบอกให้ นักเรียนทราบถึง ความมุ่งหมายของการเรียน และการฝึกใช้ภาษา เพื่อให้ผู้เรียนรู้ถึงประโยชน์ของการเรียนภาษา
2. การสอนโดยแยกออกเป็น ส่วน ๆ ไม่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และใช้ภาษาได้ดีเท่ากับการสอนในลักษณะบูรณาการ

3. ต้องให้นักเรียนทำกิจกรรมการใช้ภาษา และกิจกรรมดังกล่าวควรมีลักษณะเหมือนกิจกรรมในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด

4. ต้องให้นักเรียนฝึกใช้ภาษาให้มาก ๆ การที่นักเรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้นั้น นอกจากต้องทำกิจกรรมการใช้ภาษาแล้ว ยังต้องมีโอกาสทำกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ด้วย กิจกรรมเหล่านี้ ได้แก่ เกม บทบาทสมมุติ และ การแก้ปัญหาต่างๆ เป็นต้น

5. นักเรียนไม่ต้องกลัวว่าจะใช้ภาษาผิด แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา (Use) มากกว่า วิธีการใช้ภาษา (Usage) ด้วยเหตุนี้ ผู้สอนจึงไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนทุกครั้ง ควรแก้ไขเฉพาะที่จำเป็น

2.5 ประเภทของการพูดเพื่อการสื่อสาร

มีผู้เสนอแนะประเภทของกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารไว้หลายท่านทั้งสอดคล้องและแตกต่างกัน ดังนี้

จอห์นสัน (Johnson. 1981:68) ได้กล่าวถึงกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ 5 ประเภทดังนี้

1. การถ่ายโอนข้อมูล (The Information Transfer Principle) เป็นการฝึกให้ผู้เรียนนำเอาข้อมูลที่ได้รับไปถ่ายโอนจากทักษะหนึ่งไปสู่อีกทักษะหนึ่ง เช่น อ่านข้อความแล้วนำไปเล่าให้ผู้อื่นฟัง หรือนำข้อมูลที่อ่านไปกรอกลงในตาราง เป็นต้น

2. การเติมข้อมูลที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ (The Information Gap Principle) เป็นการให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน โดยทั้ง 2 ฝ่ายมีข้อมูลไม่เหมือนกัน ต้องสอบถามจากอีกฝ่ายหนึ่งเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์

3. การต่อข้อมูลให้สมบูรณ์ (The Jigsaw Principle) เป็นการผสมผสานระหว่างหลักการถ่ายโอนข้อมูลกับหลักการเติมข้อมูลที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ โดยผู้เรียนแต่ละคนจะมีข้อมูลอยู่ส่วนหนึ่ง จากนั้นต้องหาข้อมูลจากผู้เรียนคนอื่นๆ แล้วนำข้อมูลที่ได้รับมารวมกันเพื่อดำเนินการกับภาระงานที่ได้รับมอบหมายต่อไป

4. การพึ่งพาอาศัยข้อมูลซึ่งกันและกัน (The Task Dependency Principle) เป็นการฝึกให้ผู้เรียนใช้ประโยชน์จากข้อมูลมาทำกิจกรรม โดยผู้เรียนต้องปฏิบัติภารกิจย่อยที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จก่อนแล้วจึงนำข้อมูลมารวมกัน เพื่อนำข้อมูลทั้งหมดที่ได้ไปปฏิบัติภารกิจใหญ่ต่อไป

5. การแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องตามเนื้อหา (The Correction for Content Principle) เป็นกิจกรรมที่ต้องมีในทุกหลักการที่กล่าวมาแล้ว โดยเมื่อจบกิจกรรมแต่ละขั้นตอน ก็ต้องมีการตรวจสอบความถูกต้อง

ฟินอคเชียโร บรัมฟิต แพตติสัน และ แครร์รอล (อุมาพร ภูพานเพชร 2547:18 อ้างอิงจาก Finocchiaro ;Brumfit. 1983 : 141; Pattison. 1897 :68 และ Carrol .1964 : 53) ได้นำเสนอรูปแบบของกิจกรรมในการสอนทักษะการพูดโดยเรียงลำดับจากการใช้ ภาษาขั้นพื้นฐานไปยังระดับที่ซับซ้อนขึ้นสอดคล้องกันดังนี้

1. กิจกรรมการตั้งคำถามและการตอบคำถาม
2. กิจกรรมการใช้รูปภาพ
3. กิจกรรมการใช้เกมฝึกภาษา
4. กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติ

และกิจกรรมที่แตกต่างเพิ่มเติมจากที่กล่าวแล้ว ได้แก่

1. กิจกรรมที่ทำตามคำสั่ง
2. กิจกรรมการเล่าประสบการณ์ต่างๆ
3. กิจกรรมการรายงานเรื่องราวตามหัวข้อที่กำหนด
4. กิจกรรมการโต้เถียงอภิปราย และแสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่างๆ
5. กิจกรรมการอ่านแล้วรายงานผล
6. กิจกรรมการจับคู่
7. กิจกรรมการใช้กลวิธีในการสื่อสาร
8. กิจกรรมการจัดสถานการณ์ในชั้นเรียน

ฮาร์เมอร์ (Harmer.1983:92) ได้นำเสนอกิจกรรมการสอนทักษะพูด ดังนี้

1. การเจรจาหาข้อตกลง (Researching a consensus) นักเรียนอภิปรายและหาข้อตกลงร่วมกันในกลุ่ม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระ โดยไม่มีการวางแผนไว้ล่วงหน้า
2. การถ่ายทอดคำแนะนำต่อ (Relaying instruction)
3. เกมเพื่อการสื่อสาร (Communication game) เช่น
 - 3.1 การหาความแตกต่างของรูปภาพ

3.2 การบรรยายและจัดเรียงลำดับภาพ

3.3 การเรียงลำดับภาพใหม่

4 การแก้ปัญหา (Problem-solving)

5. การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบุคคล (Interpersonal exchange)

6. สถานการณ์จำลอง (Simulation)

เขาว์ลักษณะ ลอยลิม (2547:25-28 อ้างอิงจาก ลิตเติลวูด Little wood . 1998 : 22-64 1) และ อุมพร ภูพานเพชร (2542 : 20-23 อ้างอิงจาก Little wood . 1981 : 20-64) ได้กล่าวถึงรูปแบบของกิจกรรมเพื่อการสื่อสารซึ่งแบ่งออกเป็น กิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามหน้าที่ทางภาษา และ กิจกรรมเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคมซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. กิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามหน้าที่ทางภาษา แบ่งออกเป็น 4 ประเภท

กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงจำกัด (Sharing information with Restricted Cooperation) ได้แก่

กิจกรรมการเลือกรูปภาพ(Identifying Pictures)จากชุดรูปภาพที่กำหนดให้ กิจกรรมนี้แบ่งผู้เรียนเป็น A และ B จะมีชุดรูปภาพแต่ B 1 รูปภาพ ซึ่ง A จะต้องค้นหาว่าภาพที่ B ถือนั้นเป็นภาพใด

กิจกรรมการจับคู่ (Discovering Identical Pairs) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมกลุ่ม แต่ละกลุ่มมีสมาชิก 5 คน สมาชิก 4 คน ในกลุ่มจะได้รับภาพคนละ 1 ใบ ยกเว้นสมาชิกคนที่ 5 จะมีภาพที่เหมือนกับสมาชิกคนหนึ่ง ใน 4 คน สมาชิกคนที่ 5 จะต้องพยายามถามเพื่อนคนอื่น จนกระทั่งทราบว่าใครมีภาพที่เหมือนกับภาพของตนทุกประการ

กิจกรรมการลำดับที่ และตำแหน่งที่ (Discovering Sequences or Location) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ A จะมีรูปภาพที่จัดลำดับไว้แล้วอย่างถูกต้อง ส่วน B มีรูปภาพชุดเดียวกัน แต่ไม่ได้ลำดับไว้ B จะต้องถาม A เพื่อให้ A บอกตำแหน่งที่ตั้ง จนกระทั่งสามารถจัดลำดับภาพได้อย่างถูกต้องให้เหมือนภาพของ A

กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Discovering Missing Information) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ นักเรียน 2 คน ได้ตารางข้อมูลคนละ 1 ชุด ต่างฝ่ายต่างถามตอบกันเพื่อหาข้อมูลที่ขาดหายไป และเขียนเติมให้ครบลงในตารางของตน

กิจกรรมการค้นหาคความลับ (Discovering Secrets)กิจกรรมจัดได้หลายแบบ เช่น เกม 20 คำถาม หรือการทายอาชีพ ซึ่งนักเรียนคนหนึ่งมีข้อมูลซึ่งถือว่าเป็นความลับ และนักเรียนคนอื่นๆ ในชั้นเรียนหรือในกลุ่มพยายามถามคำถามเพื่อค้นหาคความลับ

กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงกว้าง(Sharing Information with Unrestricted Cooperation)ได้แก่

กิจกรรมการสื่อสารเกี่ยวกับรูปแบบหรือรูปภาพ(Communicating Patterns and Pictures)กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ A ได้รับวัสดุแล้วนำมาจัดวางให้เป็นรูปแบบอย่างใดอย่างหนึ่ง B ได้รับวัสดุอีกชุดหนึ่งซึ่งเหมือนกับของ A จากนั้น A และ B จะต้องสื่อสารกันให้เข้าใจจน B สามารถจัดวางวัสดุเหล่านั้นได้ในรูปแบบเดียวกันกับ A

กิจกรรมการสื่อสารเกี่ยวกับแบบจำลอง (Communicating Models)กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่หรือกลุ่มก็ได้ A สร้างแบบจำลองของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ไข่ของเล่น Lego ส่วน B มีชิ้นส่วนของแบบจำลองนั้นเช่นเดียวกัน B ต้องพยายามใช้ชิ้นส่วนนั้นมาสร้างเป็นแบบจำลองให้เหมือนกับของ A โดยพยายามทำตามคำแนะนำของ A

กิจกรรมการค้นหาคความแตกต่าง (Discovering Differences)กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ A และ B จะได้รับรูปภาพคนละ 1 รูป ซึ่งรูปของแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย ทั้ง A และ B จะต้องสนทนากันเพื่อหาจำนวนของความแตกต่างในภาพว่าแตกต่างกันอย่างไร

กิจกรรมการไปตามทิศทางที่บอก (Following Directions)กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ A ได้รับแผนที่ซึ่งมีตำแหน่งที่ตั้งสถานที่ ส่วน B มีแผนที่ซึ่งไม่ได้ระบุอะไรไว้ A จะต้องสื่อสารกับ B เพื่อบอกทางให้ B ไปยังตำแหน่งที่ตั้งของอาคารสถานที่นั้น

กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลและหาข้อสรุปจากข้อมูล (Sharing and Processing Information)ได้แก่

กิจกรรมการลำดับเรื่องราว(Reconstructing Story-Sequence)กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมกลุ่ม สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มจะมีรูปภาพคนละ 1 รูป และสมาชิกแต่ละคนจะต้องผลัดกันเล่าเรื่องตามรูปภาพของตน โดยปราศจากการดูรูปของผู้อื่น หลังจากนั้นสมาชิกทุกคนจะต้องช่วยกันเรียงลำดับเรื่องราวที่ได้ฟังให้ถูกต้อง

กิจกรรมการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา (Pooling Information to Solve a Problem) กิจกรรมนี้ซึ่งอาจเป็นกิจกรรมคู่ A มีข้อมูลบางส่วนเป็นข้อมูลของตารางกำหนดเวลาของขบวนรถไฟสายต่างๆ ที่เดินทางจากสถานที่ X ไปยังสถานที่ Y และ B จะมีข้อมูลของตารางรถไฟที่กำหนดเวลาจาก Y ไป Z ทั้ง A และ B ต้องสนทนากันเพื่อหาทางแก้ปัญหาใดปัญหาหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางระหว่าง 2 สถานีนี้ เช่น หาสายรถไฟที่เดินทางจาก X ไป Z โดยใช้เวลาน้อยที่สุด

กิจกรรมการหาข้อสรุปจากข้อมูล (Processing Information) ได้แก่

กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem Solving) เช่น ให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายเพื่อสร้างแผนการเดินทางในลอนดอนเป็นเวลา 1 วัน โดยคำนึงถึงความสนใจของสมาชิกทุกคนในกลุ่มหรือสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการซื้อของขวัญให้กับเพื่อนในชั้นเรียนโดยคำนึงถึงความชอบและจำนวนเงินที่สมาชิกในกลุ่มมีกิจกรรมประเภทนี้จัดเป็นกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ที่ผู้เรียนทุกคนจะได้รับข้อมูลที่เหมือนกัน จึงไม่จำเป็นต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลกันดังเช่นกิจกรรมที่ผ่านมา แต่ผู้เรียนจะต้องร่วมกันอภิปรายและประเมินเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้รับเพื่อนำมาใช้ในการตัดสินใจ หรือหาทางแก้ปัญหา

2. กิจกรรมเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction Activities) กิจกรรมประเภทนี้มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกภาษาตามหน้าที่ทางภาษาเช่นเดียวกับกิจกรรมประเภทที่ 1 แต่กิจกรรมนี้ยังให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาให้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์และบริบทของการใช้ภาษา ในการจัดกิจกรรมประเภทนี้ครูสามารถกระทำดังนี้

2.1 การใช้ห้องเรียนเป็นบริบททางสังคม มีแนวทางในการจัดดังนี้

2.1.1 ครูควรใช้ภาษาต่างประเทศในการจัดการในชั้นเรียน

2.1.2 ครูควรใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อกลางในการสอน

2.1.3 ครูควรจัดบทเรียนที่มีการสนทนาหรืออภิปรายความคิดเห็นเป็น

ภาษาต่างประเทศ

2.1.4 ครูควรจัดให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดบทสนทนาหรือแสดงบทบาทสมมติ โดยหัวข้อเรื่องควรเป็นเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ต่างๆ ในโรงเรียน

2.2 การใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) และการแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) สามารถให้ผู้เรียนทำกิจกรรมดังต่อไปนี้

2.2.1 การแสดงบทบาทสมมติตามตัวชี้แนะที่เป็นบทสนทนา (Role-Playing Controlled Through Cues Dialogue) การแสดงบทบาทสมมติประเภทนี้ผู้เรียนจะต้องผลิตเปลี่ยนกันพูดตามตัวชี้แนะที่เป็นบทสนทนาตามบัตรที่กำหนดบทบาทที่ตนได้รับ

2.2.2 การแสดงบทบาทสมมติตามตัวชี้แนะที่เป็นข้อมูล (Role-Playing Controlled Through Cues and Information) การแสดงบทบาทสมมติประเภทนี้ ผู้เรียนจะได้รับบัตรที่กำหนดบทบาท โดยในบัตรนั้นจะกำหนดจุดมุ่งหมายและตัวชี้แนะที่เป็นข้อมูลสั้นๆ ในสิ่งที่ต้องพูดเช่น ตารางข้อมูลต่างๆ จากนั้นผู้เรียนจะแสดงบทบาทสมมติตามบัตรบทบาทนั้นๆ

2.2.3 การแสดงบทบาทสมมติและสถานการณ์และเป้าหมายที่กำหนด (Role-Playing Controlled Through Situation and Goals) การแสดงบทบาทประเภทนี้ผู้เรียนจะได้รับบัตรที่กำหนดบทบาท โดยในบัตรนั้นจะเป็นสถานการณ์และเป้าหมายในการสนทนา ซึ่งกำหนดอย่างกว้างๆ ผู้เรียนมีโอกาสที่จะใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์ได้มากขึ้น

2.2.4 การแสดงบทบาทสมมติในรูปของการโต้เถียงหรือการอภิปราย (Role-playing in the Form of Debate or Discussion) การแสดงบทบาทสมมติประเภทนี้นั้น ผู้เรียนจะได้รับบัตรที่กำหนดบทบาท โดยในบัตรนี้จะเป็นสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะต้องโต้เถียงหรืออภิปราย และกำหนดข้อมูลที่จำเป็นในการอภิปราย ผู้เรียนจะต้องตัดสินใจหรือหาข้อสรุปโดยการลงคะแนนเสียง

2.2.5 สถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์ที่จำลองขึ้นให้เหมือนหรือใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุดและเป็นการจัดกิจกรรมที่ผู้เรียนมิใช่แสดงบทบาทที่กำหนดเท่านั้นแต่ผู้เรียนต้องใช้ประสบการณ์ของตนเองมีการตัดสินใจและแก้ปัญหาตามสถานการณ์ต่างๆ

2.2.6 การแสดงสด (Improvisation) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนแสดงออกต่อสถานการณ์ที่มีได้คาดคิดมาก่อนแบบทันทีทันใด ผู้เรียนต้องใช้ภาษาโดยตรงในสถานการณ์นั้น และเป็นภาษาที่ไม่ได้คิดเตรียมตัวมาก่อน

เมเลย์ และดัฟฟ์ (อุมาพร ภูพานเพชร. 2547 : 19-20 อ้างอิงจาก Maley and Duff. 1982 : 38) ได้แบ่งกิจกรรมออกเป็น 7 ประเภท ดังนี้

1. กิจกรรมปฏิบัติคำสั่ง (Introductory exercise) คือกิจกรรมมีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนฝึกฟังคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่ง กิจกรรมส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่ไม่ต้องใช้ภาษา (Non verbal) หลัก

สำคัญของการนำกิจกรรมนี้มาให้ผู้เรียนปฏิบัติ คือ เพื่อช่วยขจัดความเครียดและกังวลใจของผู้เรียนเกี่ยวกับชั่วโมงเรียนที่ผ่านมาเพื่อสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายให้กับผู้เรียนและเพื่อสร้างความเชื่อมั่นของผู้เรียนเกี่ยวกับการทำงานร่วมกับผู้อื่นแบ่งออกเป็น 4 ชนิด คือ

1.1 Non-verbal warming – up exercises

1.2 Non-verbal relaxation/ cooling down exercises

1.3 Verbal exercises

1.4 Group-formation exercises

2. กิจกรรมการสังเกต (Observation) มีจุดประสงค์เพื่อจัดกิจกรรมเสริมการเรียนรู้คำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาแก่ผู้เรียน หลังจากผู้เรียนมีความเชื่อมั่นและคุ้นเคยกับกิจกรรมที่ต้องเคลื่อนไหวและการทำงานร่วมกับผู้อื่น

3. กิจกรรมการตีความ (Interpretation) คือกิจกรรมประเภทที่ฝึกให้ผู้เรียนฝึกตีความหมายคำหรือประโยค

4. กิจกรรมการสร้างสรรค์ตามจินตนาการ (Creation and invention) คือ กิจกรรมที่ฝึกให้ผู้เรียนถ่ายทอดของจริงไปสู่จินตนาการ เช่น การวาดภาพวัตถุต่างๆ เช่น ก้อนหินหรือแอปเปิล กิจกรรมนี้ฝึกให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์เป็นของตนเอง

5. กิจกรรมการใช้คำ (Word play) กิจกรรมนี้มีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนพัฒนาการใช้คำศัพท์ของตนเอง เช่น การหาความหมายของศัพท์จากพจนานุกรมและการจับคู่คำศัพท์กับภาพ เป็นต้น

6. กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem-solving) กิจกรรมนี้มีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนฝึกคิดเป็นภาษาต่างประเทศ (Thinking in the foreign language) เช่น การกลั่นกรองข้อมูล การปฏิบัติตามคำสั่ง การแสดงความคิดเห็น เป็นต้น นอกจากนี้กิจกรรมนี้ยังฝึกให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์

7. กิจกรรมการใช้นิทาน โคลง และเพลง (The use of literary, texts poems and songs) กิจกรรมนี้มีจุดประสงค์เพื่อนำนิทาน โคลง และเพลงมาเป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนเพลิดเพลินกับการเรียนและการทำกิจกรรม

ไบเกต (Bygate, 1995 : 76-84) ได้ให้รูปแบบของกิจกรรมที่ใช้ในการฝึกทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีลักษณะสอดคล้องกับกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของลิตเติลวูดที่มุ่งมั่นให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกการใช้ภาษาในการพูดให้มากที่สุด ดังนี้

1. กิจกรรมการเติมข้อมูลที่ขาดหาย (Information -Gap Activities) กิจกรรมประเภทนี้เป็นกิจกรรมคู่ A และ B จะได้รับข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ และทั้งคู่จะต้องมีการสนทนาเพื่อทำข้อมูลที่มีอยู่ให้สมบูรณ์ กิจกรรมประเภทนี้เป็นการสร้างจุดประสงค์และความจำเป็นในการสื่อสารและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีการสื่อความหมายให้ตรงกัน อีกทั้งฝึกให้ผู้พูดให้ความสนใจกับการตอบสนองของผู้ฟัง

2. เกมเพื่อการสื่อสาร (Communication Games) ตัวอย่างเช่น

2.1 เกมบรรยายและวาดภาพ (Describe and Draw) ได้แก่ กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนคนหนึ่งบรรยายภาพ และอีกคนหนึ่งวาดภาพ

2.2 เกมบรรยายและจัดเรียงภาพ (Describe and Arrange) ได้แก่ กิจกรรมที่ผู้เรียนคนหนึ่งบรรยายโครงร่างของวัตถุ และอีกคนหนึ่งจะต้องประกอบวัตถุตามที่ได้ยิน

2.3 เกมหาความแตกต่างของภาพ (Find the difference) ได้แก่ กิจกรรมที่ให้ผู้เรียน 2 คน มีภาพคนละภาพ แต่ทั้ง 2 ภาพ มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย ผู้เรียนจะต้องพูดแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อหาความแตกต่างของภาพนั้น

2.4 เกมถามคำถามที่ถูกต้อง (Ask the Right Question) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนคนหนึ่งจะได้รับบัตรคำศัพท์ ผู้เรียนคนอื่นจะต้องตั้งคำถามเพื่อให้ตรงกับคำศัพท์ในบัตรคำ

3. สถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการตัดสินใจ ซึ่งผู้ร่วมสนทนาจะต้องสวมบทบาทตามที่กำหนด แต่ไม่ใช่เป็นเพียงผู้ฟังการสนทนา แต่ทุกคนต้องทำงานร่วมกันภายใต้ขอบเขตของสถานการณ์ที่กำหนด นอกจากนี้สถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมที่ไม่สามารถทำนายประเภทของภาษาที่ผู้เรียนจะใช้ ภาษาที่ผู้เรียนใช้ขึ้นอยู่กับประเภทของสถานการณ์จำลองนั้น ๆ

4. กิจกรรมปฏิสัมพันธ์เกี่ยวกับโครงการ (Project-Based Interaction Activities) ได้แก่ กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ทำโครงการโดยการค้นคว้าและปฏิบัติงานเป็นกลุ่มมีการอภิปรายเพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับรายละเอียดของโครงการ และรายงานผลกับสมาชิกคนอื่น ตัวอย่างเช่น การทำหนังสือพิมพ์ของชุมชน

สรุป ประเภทของกิจกรรมการพูดเพื่อสื่อสาร นั้นมีหลากหลายและเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติการพูด เป็นหลัก ผู้สอนสามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับระดับเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างเสรี ถ้าผู้สอนและผู้เรียนมีความร่วมมือกันดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ให้

บรรลุลักษณะที่วางไว้ การพูดเพื่อการสื่อสาร ก็จะเป็นไปอย่างมีความหมาย และมีประสิทธิภาพอย่างแน่นอน

2.6 การประเมินความสามารถด้านการพูด

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539:203) กล่าวว่า การทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ที่ คล้ายชีวิตจริง เป็นการทดสอบความชำนาญทางภาษาที่ดีที่สุด ดังเช่น รีเบสกา เอ็ม วาเล็ทท์ (Valette:1977:12) และ คอลเลอร์ (Coller .1976: 151) กล่าวว่า การวัดความสามารถของผู้เรียนมิใช่ดูจากความถูกต้องของภาษาอย่างเดียว แต่วัดว่าผู้เรียน พูดเขียนหรือเข้าใจข้อความได้เป็นความสามารถโดยรวม (Global) และมีการบูรณาการ (Integration) เพื่อนำไปปฏิบัติได้ในชีวิตจริง

1.วิธีการทดสอบความสามารถด้านการพูด

วาเล็ทท์และดิสสิก (Vallette and Dissick. 1972 : 153) ได้จำแนกความสามารถในการพูดไว้ 5 ขั้นดังนี้

1. ขั้นทักษะกลไก (Mechanical skill) คือขั้นที่นักเรียนสามารถเลียนแบบเสียงระดับเสียง เสียงเน้นหนักจังหวะ การหยุดและการออกเสียงเชื่อมระหว่างคำตามแบบเจ้าของภาษาได้ และสามารถท่องจำคำประโยค หรือข้อความ บทสนทนาต่างๆ ตลอดจนสามารถออกเสียงข้อความที่เรียนมาแล้วได้ โดยไม่จำเป็นต้องเข้าใจคำหรือข้อความเหล่านั้น
2. ขั้นความรู้ (Knowledge) คือขั้นที่นักเรียนสามารถพูดเกี่ยวกับสิ่งที่เคยเรียนมาโดยใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ที่เรียนมาแล้วอย่างเข้าใจความหมาย
3. ขั้นถ่ายโอน (Transfer) คือขั้นที่นักเรียนสามารถนำกฎไวยากรณ์ที่เรียนมาแล้วสร้างรูปประโยคใหม่ ๆ ได้ตามกำหนด
4. ขั้นสื่อสาร (Communication) คือขั้นที่นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็น ความต้องการให้ผู้อื่นรู้ได้ โดยเน้นความคล่องแคล่ว ความเข้าใจ ความสามารถในการสื่อสารมากกว่าความถูกต้อง
5. ขั้นวิเคราะห์วิจารณ์ (Criticism) คือขั้นที่นักเรียนสามารถพูดโดยมีลีลาการพูด ใช้ น้ำเสียง คำศัพท์ และสำนวนเหมาะสมกับเรื่องและสถานการณ์

ฟินอคเชียโร และซาโก (สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2539 : 214 – 215 : อ้างอิงจาก Finocchiaro and Sago. 1983 : 139 – 143) ได้เสนอวิธีการทดสอบทักษะการพูดไว้ดังนี้

1. ให้พูดประโยคสั้นๆ ตามผู้สอนหรือตามที่ได้ยินจากเทปบันทึกเสียง
2. ให้อ่านออกเสียงประโยคต่างๆ
3. ให้ผู้เรียนบรรยายวัตถุอย่างหนึ่งโดยใช้ภาษาที่เรียน ซึ่งความยากง่ายหรือความซับซ้อนของวัตถุ ขึ้นอยู่กับระดับของผู้เรียน ผู้เรียนอาจกล่าวถึงขนาด ที่ตั้ง การใช้ประโยชน์แต่ห้ามกล่าวชื่อสิ่งของ หรือให้ผู้เรียนบรรยายสิ่งที่ได้เห็น เช่น ภาพยนตร์หรือบุคคลสำคัญ แล้วให้ผู้เรียนคนอื่นเดาว่าเป็นเรื่องอะไร หรือเป็นใคร เป็นต้น
4. ให้ผู้เรียนบรรยายเหตุการณ์ในภาพชุด ถ้าเป็นระดับเริ่มเรียน อาจให้คำตั้งเป็นภาษาแม่
5. ให้ผู้เรียนพูดตามหัวข้อ (Topic) ที่กำหนดให้ ผู้สอนควรให้หลายๆ หัวข้อ เพราะผู้เรียนอาจจะชอบในหัวข้อหนึ่งมากกว่าในอีกหัวข้อหนึ่งก็เป็นได้
6. ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทเป็นผู้สัมภาษณ์ และพยายามหาข้อมูลให้ได้มากที่สุดจากผู้ถูกสัมภาษณ์ (ผู้สอน) แล้วจดบันทึกไว้

นอกจากนี้ กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ (เขาว์ลักษณ์ ตอยลิบ:2547:30 อ้างอิงจาก คณะอนุกรรมการพัฒนาคุณภาพวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ 2544 : 250) ได้เสนอแนวทางการทดสอบความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศไว้ 2 ลักษณะ คือ

1. ทดสอบการพูดแบบควบคุม
 - 1) การให้ตัวแนะที่สามารถมองเห็นได้ แต่นักเรียนควรมีความคุ้นเคยกับสัญลักษณ์ที่ใช้เสียก่อน
 - 2) การให้ตัวแนะที่เป็นคำพูด อาจใช้ภาษาแม่ หรือภาษาที่เรียน หรือในบางครั้งอาจใช้การเขียน
 - 3) การสอบพูดปากเปล่าด้วยวิธีการทดสอบแบบโคลซ (Cloze)
 - 4) การเล่าเรื่อง (Narrative Task) เล่าเรื่องให้ฟังแล้วให้เล่าต่อให้เพื่อนฟัง แล้วบันทึกเทปไว้
 - 5) ให้พูดตามสถานการณ์สมมติโดยใช้ภาษาตามหน้าที่ (Function) ที่เหมาะสม
2. ทดสอบการพูดโดยอิสระในสถานการณ์การสื่อสารอย่างแท้จริง เช่น
 - 1) ให้บรรยายเหตุการณ์ในภาพชุด ถ้าเป็นระดับเริ่มเรียนอาจให้คำตั้งเป็นภาษาแม่

- 2) ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องง่าย ๆ
- 3) ให้พูดตามหัวข้อที่กำหนดให้ ควรให้หลายๆหัวข้อ
- 4) ให้บรรยายสิ่งของ บุคคล ฯลฯ
- 5) ให้พูดเพื่อสนับสนุนความคิดของตนเอง ได้แย้ง ปฏิเสธ พูดหักล้างข้อโต้แย้ง
- 6) สนทนาและสัมภาษณ์ เนื้อหาในการสัมภาษณ์ ควรเลือกให้เหมาะสมกับระดับ

ความสามารถและความสนใจของผู้เรียน แบบสัมภาษณ์ที่เป็นนามธรรม ได้แก่ การแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลในการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง อาจให้อ่านบทความที่เตรียมไว้ล่วงหน้า การสนทนาจะเป็นการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ในสังคมปัจจุบัน

- 7) ให้พูดนำเสนอข้อมูลจากสื่อต่างๆ เช่น บทความ ภาพ วิดีทัศน์ ฯลฯ
- 8) ให้พูดสรุปจากเอกสาร
- 9) ให้พูดเชิงวิเคราะห์โดยนำเสนอหน้าชั้น

ดังนั้น วิธีการทดสอบความสามารถด้านการพูด จึงมีหลากหลายขึ้นอยู่กับ วิธีการเลือกใช้ของผู้สอนว่าจะทดสอบอย่างไร จึงจะวัดความสามารถของผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง โดยผู้เรียนควรมีความรู้สึกว่า อยู่ภายใต้สถานการณ์จริง การวัดความสามารถจึงควรคำนึงถึงการตรงตามเนื้อหา วิธีการทดสอบ และวิธีการให้คะแนน (ละเอียด จุฑานันท์. 2541 : 183 – 184)

วอลเลต (บุษบง ปรีดาวงศากร . 2547 : 19-20 อ้างอิงจาก Valette.1997:151-162) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินผล โดยแบ่งระดับความสามารถในการพูดในแต่ละด้าน ดังนี้คือ

1. ความคล่องแคล่ว (Fluency)

- 1.1 พูดตะกุกตะกักและไม่ปะติดปะต่อกันจนไม่สามารถสนทนาได้
- 1.2 พูดช้ามากและไม่ต่อเนื่อง ยกเว้นประโยคสั้นๆหรือประโยคที่ใช้กันอยู่ประจำ
- 1.3 มีความลังเลบ่อยครั้ง และพูดตะกุกตะกัก บางประโยคไม่สมบูรณ์
- 1.4 มีความลังเลใจในการพูดบางครั้งบางคราว มีตะกุกตะกักบ้างเพราะต้องพูด

ประโยคใหม่แต่ต้องจัดเรียงคำ

1.5 พูดได้อย่างราบรื่น แต่ยังรู้ว่าไม่ใช่เจ้าของภาษา เมื่อพิจารณาจากความเร็วและความสม่ำเสมอของการพูด

- 1.6 พูดได้ทุกเรื่องอย่างราบรื่นเหมือนเจ้าของภาษา

2. ความสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ (Comprehensibility)

- 2.1 ไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่นักเรียนพูดเลย
- 2.2 เข้าใจเพียงเล็กน้อยที่เป็นส่วนย่อย ๆ หรือเป็นคำเดี่ยวๆ
- 2.3 เข้าใจบางกลุ่มคำหรือวลี
- 2.4 เข้าใจเอกัตถประโยคที่สั้น ๆ
- 2.5 เข้าใจคำที่นักเรียนพูดเป็นส่วนใหญ่
- 2.6 เข้าใจคำพูดที่นักเรียนพูดทั้งหมด

3. ปริมาณของข้อความในการสื่อสาร (Amount of communication)

- 3.1 นักเรียนมิได้นำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดเลย
- 3.2 นักเรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดน้อยมาก
- 3.3 นักเรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดบ้าง
- 3.4 นักเรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดพอสมควร
- 3.5 นักเรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดเป็นส่วนมาก
- 3.6 นักเรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดทั้งหมด

4. คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร (Quality of communication)

- 4.1 คำพูดที่นักเรียนพูดไม่ถูกต้องเลย
- 4.2 มีคำพูดที่ถูกต้องตาม โครงสร้างน้อยมาก
- 4.3 มีคำพูดที่ถูกต้องบ้าง แต่ยังมีปัญหาด้านโครงสร้างทางภาษาอยู่มาก
- 4.4 มีคำพูดที่ถูกต้องมาก แต่ยังมีปัญหาด้าน โครงสร้างทางภาษาอยู่มาก
- 4.5 คำพูดถูกต้องเป็นส่วนมากและมีปัญหาด้าน โครงสร้างน้อยมาก
- 4.6 คำพูดถูกต้องทั้งหมด

5. สำเนียง (Pronunciation)

- 5.1 ออกเสียงผิด ๆ จนผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจได้บ่อยครั้ง
- 5.2 ออกเสียงผิดมาก บ่อยครั้งและลงเสียงหนักผิดที่ทำให้เข้าใจยาก ต้องพูดซ้ำบ่อย ๆ ผู้ฟังจึงจะเข้าใจ
- 5.3 ออกเสียงผิด บางครั้งทำให้เข้าใจผิดด้าน ไวยากรณ์และคำศัพท์
- 5.4 ออกเสียงผิดบางครั้งแต่ก็ยังเข้าใจได้

5.5 ออกเสียงไม่ชัดเจนชัด แต่ยังไม่เหมือนเจ้าของภาษา

5.6 ออกเสียงชัดเจนเหมือนเจ้าของภาษา

6. ความพยายามในการสื่อสาร (Effort of communication)

6.1 นักเรียนหยุดเงียบเป็นเวลานาน โดยไม่ใช้ความพยายามพูดให้จบความ

6.2 นักเรียนพยายามที่จะสื่อสารน้อยมาก และขาดความกระตือรือร้น

6.3 นักเรียนพยายามที่จะสื่อสารบ้าง และแสดงความไม่สนใจ

6.4 นักเรียนพยายามที่จะสื่อสาร แต่ไม่รู้จักใช้ท่าทางหรือสีหน้า

6.5 นักเรียนพยายามที่จะสื่อสารอย่างแท้จริง และรู้จักใช้ท่าทางช่วย

6.6 นักเรียนพยายามเป็นพิเศษที่จะสื่อสาร โดยใช้ทั้งภาษาพูดและท่าทาง

แฮริส(Harris.1990:84)ได้กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูดโดยแบ่งออกเป็น 5 องค์ประกอบ และแต่ละองค์ประกอบใช้มาตราส่วนในการประเมินค่า 5 ระดับ ดังนี้

1. การออกเสียง (Pronunciation)

ให้ 1 คะแนน เมื่อการออกเสียงมีปัญหาเป็นอย่างมากจนทำให้ไม่สามารถเข้าใจคำพูดได้เลย

ให้ 2 คะแนน เมื่อการออกเสียงมีปัญหาจนยากแก่การที่จะทำความเข้าใจคำพูดได้ ผู้ฟังต้องคอยถามซ้ำอยู่เรื่อยๆ ว่าผู้พูดต้องการพูดอะไร

ให้ 3 คะแนน เมื่อการออกเสียงยังมีปัญหา ผู้ฟังต้องตั้งใจฟังจึงจะสามารถทำความเข้าใจได้และมักจะออกเสียงผิด ทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจสับสนในบางครั้ง

ให้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถออกเสียงได้ดี แม้ยังมีปัญหาในการออกเสียงบางเสียงอยู่บ้าง แต่ผู้ฟังก็สามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้พูดพูดได้เป็นอย่างดี

ให้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดยังคงออกเสียงได้เทียบเท่าชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของภาษา

2. ไวยากรณ์ (Grammar)

ให้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่สามารถสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้ เนื่องจากใช้ไวยากรณ์ผิด และเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง

ให้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถใช้ไวยากรณ์ง่ายๆ ได้ แต่มักจะใช้ไวยากรณ์และการเรียงลำดับคำผิดบ่อยๆ จนทำให้ผู้ฟังเข้าใจลำบาก

ให้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดยังงใช้ไวยากรณ์ผิดอยู่บ่อยครั้ง จนบางครั้งทำให้เข้าใจความหมายของประโยคที่พูดผิดไป

ให้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดยังมีข้อบกพร่องในการใช้ไวยากรณ์อยู่บ้าง แต่ก็มิได้ทำให้การสื่อความหมายผิด

ให้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดยังมีข้อบกพร่องในการใช้ไวยากรณ์เพียงเล็กน้อย เช่น เรียงลำดับคำผิดแต่ก็สามารถแก้ไขใหม่ให้ถูกต้องได้

3.คำศัพท์ (vocabulary)

ให้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่สามารถสนทนาสื่อสารความหมายได้ เพราะไม่มีความรู้ทางด้านคำศัพท์เลย

ให้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดเพราะมีความรู้ทางด้านคำศัพท์จำกัดมาก จนทำให้ยากแก่การทำความเข้าใจความหมายของประโยคที่พูด

ให้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ประโยคคำพูดที่ใช้ในวงสนทนาอยู่ในวงค่อนข้างจำกัด เพราะผู้พูดมีปัญหาในการคิดหาคำศัพท์มาใช้

ให้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์ที่ไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในบางครั้ง

ให้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดมีความสามารถในการใช้คำศัพท์ สำนวนได้คล่องแคล่วเทียบเท่ากับเจ้าของภาษา

4.ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency)

ให้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงคำพูดเป็นเวลานานมากจนทำให้ไม่สามารถสนทนากันได้

ให้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงในการพูดอยู่เสมอ และหยุดคิดเป็นเวลานานเพราะมีความรู้จำกัดในการใช้ภาษา

ให้ 3 คะแนน เมื่อความเร็วและความคล่องแคล่วในการพูดยังมีไม่ค่อนมากนักเพราะยังมีปัญหาเรื่องการใช้ภาษาอยู่

ให้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดมีความคล่องแคล่วในการพูด แต่ก็มีการพูดสะดุดเพราะยังมีปัญหาการใช้ภาษาอยู่บ้าง

ให้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดมีความสามารถในการพูดได้อย่างคล่องแคล่ว
เช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

5. ความเข้าใจ (Comprehension)

ให้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่สามารถพูดโดยใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อ
ความหมายให้เข้าใจได้เลย

ให้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดมีความยากลำบากในการคิดหาคำพูด โดยจะพูดซ้ำ ดิ
อ่างพูดคำซ้ำแล้วซ้ำอีก

ให้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถเข้าใจสิ่งที่พูดและพูดได้เป็นส่วนมาก แต่ให้พูด
ได้ค่อนข้างช้าและมีการพูดซ้ำๆ

ให้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ครบถ้วน แต่ก็มีการพูดซ้ำ
ข้อความบ้างเป็นบางครั้ง

ให้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมดโดยไม่มีปัญหาเลย
บาทซ์ (สมบัติ สิริกาศกุล. 2539:78-80;อ้างอิงจาก Bartz.1979:18-22) ได้สร้างเกณฑ์ในการ
ประเมินความสามารถในการพูด โดยแบ่งออกเป็น 5 องค์ประกอบ และให้คะแนนความสามารถ
ในการพูดในแต่ละองค์ประกอบออกเป็น 6 ระดับดังนี้

2. ความคล่องแคล่ว (Fluency)

1. มีการหยุดเว้นช่วงในการพูดที่ไม่เป็นธรรมชาติบ่อยมาก หยุดคิดนานๆ และการ
พูดไม่ต่อเนื่อง

2. มีการหยุดเว้นช่วงการพูดที่ไม่เป็นธรรมชาติบ่อยครั้ง หยุดคิดในบางครั้ง การ
พูดไม่ต่อเนื่อง

3. มีการหยุดเว้นช่วงการพูดที่ไม่เป็นธรรมชาติบ้าง หยุดคิดในบางครั้ง การพูดไม่
ต่อเนื่อง

4. ไม่ค่อยมีการหยุดเว้นช่วงการพูดที่ไม่เป็นธรรมชาติ การพูดค่อนข้างราบรื่น

5. ไม่มีการเว้นช่วงการพูดที่ไม่เป็นธรรมชาติ พูดได้อย่างราบรื่นต่อเนื่อง แต่มี
สำเนียงที่ทราบได้ว่าเป็นชาวต่างประเทศไม่ใช่เจ้าของภาษา

6. พูดได้อย่างราบรื่นต่อเนื่องเหมือนเจ้าของภาษา

3. ความสามารถที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจ (Comprehensibility)

1. ไม่สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้
 2. พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้เพียงเล็กน้อย เป็นคำ เป็นส่วน ไม่ต่อเนื่องและครบถ้วน
 3. พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้บ้างบางส่วนบางวลี
 4. พูดให้ผู้ฟังเข้าใจโดยใช้ประโยคง่ายสั้น ๆ
 5. พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้เป็นบางส่วน เกือบทั้งหมด
 6. พูดให้ผู้ฟังเข้าใจทั้งหมด
4. ปริมาณของข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้ (Amount of Communication)
1. ไม่สามารถพูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้
 2. พูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้น้อยมาก
 3. พูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้บ้าง
 4. พูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้พอสมควร
 5. พูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้เป็นส่วนใหญ่
 6. พูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ทั้งหมด
5. คุณภาพในการสื่อสาร (Quality of Communication)
1. พูดไม่ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษา
 2. พูดโดยใช้โครงสร้างที่ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ของภาษาได้น้อยมาก
 3. พูดได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ภาษาอยู่บ้าง แต่ยังมีปัญหาทางโครงสร้างอยู่มาก
 4. พูดให้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษาอยู่บ้าง แต่ยังมีปัญหาทางโครงสร้างอยู่บ้าง
 5. พูดตามกฎเกณฑ์ทางภาษาเป็นส่วนใหญ่แต่ยังมีปัญหาเล็กน้อยกับโครงสร้างอยู่บ้าง
 6. พูดได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ของภาษาทั้งหมด
6. ความพยายามในการสื่อสาร (Effort to Communicate)
1. ความสามารถในการพูดให้จบความ
 2. ใช้ความพยายามน้อยมากในการพูด และไม่น่าสนใจว่าผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ตนพูดหรือไม่

3. ใช้ความพยายามในการพูดบ้าง แต่ไม่พยายามมากนักในการที่จะพูดให้ผู้อื่น
เข้าใจ

4. ใช้ความพยายามอย่างจริงจังที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ โดยพยายามพูดเสริม
เพิ่มเติมจากประโยคเดิมบ้าง

5. ใช้ความพยายามอย่างจริงจังที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ ใช้ความพยายามอย่างมากที่
จะพูดเสริมเพิ่มเติมเพื่อความเข้าใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

6. ใช้ความพยายามเป็นพิเศษในการที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ แสดงออกถึงความ
พยายามอย่างสูงในการที่จะทำให้ผู้อื่นเข้าใจแจ่มแจ้งในสิ่งที่ตนพูด โดยเสริมเพิ่มเติมรายละเอียดมาก

คณะกรรมการพัฒนาคุณภาพวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกรม
วิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546:258) ได้ให้ตัวอย่างเกณฑ์การให้คะแนนทักษะการพูดได้ดังนี้

0 คะแนน ไม่พูดเลย

1 คำศัพท์จำกัด สื่อสารได้น้อยมาก พยายามพูดแบบท่องจำ ตะกุกตะกัก

2 พูดสื่อสารได้พอเป็นที่เข้าใจ มีประเด็นตามคำสั่ง คือ มีชื่อ สถานที่ เวลา จำนวน
บุคคล อย่างน้อย 2 อย่าง ใช้ศัพท์ สำนวน และ โครงสร้างประโยคง่ายๆ มีที่ผิดบ้าง หรือพูดสื่อสาร
ไม่เข้าใจ มีประเด็นตามคำสั่งบ้าง ใช้ศัพท์ สำนวน โครงสร้างถูก แต่ลักษณะการพูดเป็นแบบท่องจำ

3 พูดสื่อสารได้เป็นที่เข้าใจ ครอบคลุมประเด็นตามคำสั่ง มีชื่อสถานที่ เวลา จำนวน
บุคคล ใช้คำศัพท์ สำนวน และ โครงสร้างประโยคง่ายๆ

4 พูดสื่อสารได้ตรงประเด็นที่เข้าใจ ครอบคลุมทุกประเด็นตามสั่ง มีชื่อ สถานที่ เวลา
จำนวนบุคคล พูดเป็นธรรมชาติ คล่องแคล่ว ใช้ศัพท์ สำนวน โครงสร้างประโยคถูกต้อง

5 พูดสื่อสารได้ตรงประเด็นเป็นที่เข้าใจชัดเจน ครอบคลุมทุกประเด็นตามคำสั่ง มีชื่อ
สถานที่ เวลา จำนวนบุคคล พูดเป็นธรรมชาติ คล่องแคล่ว ราบรื่น ใช้ศัพท์ สำนวน โครงสร้าง
ประโยคหลากหลายถูกต้อง

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544ก : 252-255) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้าน
การพูดตามแบบ ของ FSI (Foreign Service Institute) ซึ่งเป็นการตัดสินความสามารถด้านการพูด
ของนักเรียนที่แบ่งเป็น 5 ขั้นตอนดังนี้

ระดับที่ 1 สามารถใช้ภาษาเพื่อการสนทนาในชีวิตประจำวันหรือทำธุรกิจ เช่น การ
เดินทาง สามารถถามและตอบในเรื่องที่มีความคุ้นเคย แต่เนื่องจากมีความจำกัดทางด้าน

ประสบการณ์จึงทำให้สามารถเข้าใจภาษาในระดับช้ากว่าปกติ มีการพูดซ้ำ ๆ คำศัพท์ที่ใช้ในการสนทนาไม่เพียงพอที่จะแสดงความคิดเห็น ถ้าจะพูดก็เป็นเรื่องเบื้องต้นเท่านั้น การออกเสียงและไวยากรณ์ยังผิด แต่ สามารถสื่อสารได้กับเจ้าของภาษาที่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับการเรียนภาษาของชาวต่างชาติ สามารถสั่งอาหารธรรมดาๆ ถามหาที่พักหรือบ้านเช่า ถามหรือบอกทิศทาง ชื่อของและบอกเวลาได้

ระดับที่ 2 สามารถใช้ภาษาได้เพียงพอที่จะอยู่ในสังคม แต่ในวงจำกัดเฉพาะอาชีพ มีความมั่นใจในการใช้ภาษาในสังคมในสถานการณ์ส่วนใหญ่ได้ เช่น การสนทนาในชีวิตประจำวัน อาชีพ ครอบครัว และเรื่องราวของตนเอง ส่วนในการพูดในด้านอาชีพยังต้องการความช่วยเหลือเมื่อพูดเรื่องยากๆ สามารถจับใจความสำคัญในบทสนทนาทั่วๆ ไป รู้ศัพท์พอที่จะแสดงความรู้สึก แต่ภาษายังไม่กระตือรือร้น สำเนียงแม้จะยังเพี้ยนอยู่บ้างแต่ก็เข้าใจง่าย สามารถบอกวิธีทำสิ่งต่างๆ ในขั้นต้นได้ถูกต้องพอสมควร มีการใช้ไวยากรณ์ผิดอยู่บ้าง

ระดับที่ 3 สามารถพูดได้ถูกต้องทั้งไวยากรณ์ และศัพท์ในการสนทนาอย่างเป็นพิธีการ และแบบเป็นกันเองในเรื่องเกี่ยวกับสังคม อาชีพ และวิชาการ สามารถอภิปรายในหัวข้อที่สนใจ และเฉพาะสาขาวิชาอย่างมีเหตุผล สามารถเข้าใจภาษาที่มีความเร็วในอัตราปกติ รู้ศัพท์มากพอในการที่จะคุยโดยไม่ต้องคิดหาศัพท์ ในขณะที่พูดสำเนียงยังไม่เหมือนเจ้าของภาษา ใช้ไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง แม้มีข้อผิดพลาดก็ไม่ได้ทำให้ผิดใจความหรือก่อให้เกิดความรำคาญแก่เจ้าของภาษา

ระดับที่ 4 ใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้อง เหมาะสมกับความต้องการในสายอาชีพ เข้าใจและสนทนาในเรื่องประสบการณ์ของตนเองอย่างคล่องแคล่ว โดยใช้ศัพท์ได้ถูกต้องชัดเจน สามารถตอบโต้ได้อย่างถูกต้องแม้อยู่ในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย มีข้อผิดพลาดน้อย สามารถรับสารและส่งสารได้ดี

ระดับที่ 5 พูดได้เหมือนกับเจ้าของภาษาที่มีการศึกษา ใช้ภาษาได้ดีเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาที่มีความรู้ในทุกรูปแบบ เช่น รู้ศัพท์มากรวมทั้งสำนวนและภาษาถิ่น และวัฒนธรรม

จากเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดเพื่อสื่อสารของนักการศึกษาทั้งหลายจะเห็นว่าเกณฑ์ในการประเมินที่ได้รับความสนใจและถือเป็นหลักที่ใช้ในการทดสอบ ได้แก่ ความถูกต้องของการใช้ภาษา ซึ่งได้แก่การออกเสียงการใช้คำศัพท์ การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ ความคล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพในการพูด รวมถึงความสามารถในการเลือกใช้ภาษาเพื่อ

สื่อสารได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม ซึ่งขึ้นอยู่กับครูผู้สอนจะต้องเลือกเกณฑ์ในการประเมินที่เหมาะสมและครอบคลุมในการประเมินความสามารถของผู้เรียน

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสารโดยได้ปรับเกณฑ์การประเมินความสามารถจากเกณฑ์การประเมินของนักการศึกษาทุกท่าน ข้างต้น โดยเน้นการประเมินในเรื่องการใช้คำศัพท์ การออกเสียง ความคล่องแคล่ว และการเลือกใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องตามโครงสร้างและเหมาะสมกับสถานการณ์ทางสังคม ดังนี้

ความคล่องแคล่ว (Fluency)

1. คะแนน หยุดเว้นช่วงในการสนทนา ไม่สามารถสื่อสารได้
2. คะแนน หยุดช้า หยุดคิคนาน ประโยคไม่ปะติดปะต่อ
3. คะแนน หยุดได้ตอบได้บ้าง แต่เป็นประโยคสั้น ๆ
4. คะแนน หยุดสนทนาได้ แต่มีการหยุดสะดุดบ้างในบางครั้ง
5. คะแนน หยุดได้อย่างคล่องแคล่วและต่อเนื่อง

การออกเสียง (Pronunciation)

1. คะแนน ออกเสียงผิดมาก ไม่สามารถเข้าใจคำหยุดได้
2. คะแนน ออกเสียงผิดบ่อยๆ ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้เล็กน้อย
3. คะแนน ออกเสียงผิดบ้าง แต่ไม่สามารถสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ
4. คะแนน ออกเสียงผิดน้อยมาก สามารถสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจสิ่งที่หยุด
5. คะแนน ออกเสียงได้ถูกต้อง สามารถเข้าใจได้ทั้งหมด

คุณภาพในการสื่อสาร (Quality of communication)

1. คะแนน หยุดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ไม่ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษาไม่สามารถให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้
2. คะแนน หยุดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษาน้อยมาก และให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องน้อย
3. คะแนน หยุดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษาอยู่บ้าง และให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้บ้าง
4. คะแนน หยุดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้ถูกต้องตาม กฎเกณฑ์ทางภาษาเป็นส่วนใหญ่ และให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้เป็นส่วนใหญ่

5 คะแนน พุคโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษาทั้งหมด และให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องครบถ้วน

คำศัพท์ (Vocabulary)

- 1 คะแนน ไม่สามารถสื่อสารได้ ไม่มีความรู้ทางด้านคำศัพท์เลย
- 2 คะแนน ใช้คำศัพท์ผิดบ่อยครั้ง สามารถใช้คำศัพท์ที่ท่องจำมาเท่านั้น
- 3 คะแนน ใช้คำศัพท์ผิดในบางครั้ง แต่พอสื่อสารได้เข้าใจ
- 4 คะแนน ใช้คำศัพท์ผิดน้อยมาก สามารถสื่อสารได้เป็นส่วนใหญ่
- 5 คะแนน ใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539 : 230 – 234) ได้สรุปขั้นตอนในการดำเนินการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

1. ขั้นการเสนอเนื้อหา (Presentation) การสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเน้นที่การให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้ กฎเกณฑ์ทางภาษา ในการเสนอเนื้อหาอาจจะดำเนินการดังนี้

1.1 ผู้สอนดึงความสนใจของผู้เรียนมาสู่เรื่องที่เรียนเป็นการให้สัญญาณว่า ครูกำลังจะสอนอะไร ครูอาจจะใช้รูปภาพของจริง การเล่าเรื่องให้ฟัง หรือการถามคำถาม เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน

1.2 ผู้สอนแจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงจุดประสงค์ปลายทางของในคาบนั้น เพราะการที่ผู้เรียนทราบถึง ความมุ่งหมายของการเรียน และกรฝึกใช้ภาษา รู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร ทำให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน ถ้าผู้เรียนรู้สึกว่ามีประโยชน์แล้ว สามารถทำบางสิ่งบางอย่างเพิ่มขึ้น และสามารถใช้ภาษาสื่อสารได้จะช่วยให้ผู้เรียนสนใจในบทเรียนยิ่งขึ้น

1.3 ผู้สอนทบทวนสิ่งที่ได้เรียนมาแล้วในบทก่อน ครูควรทบทวนเนื้อหาที่ได้เรียนมาแล้ว โดยอาจจะใช้วิธีการถามตอบในสถานการณ์การสื่อสารหรือใช้สื่อการสอนที่ใช้ไปแล้วเพื่อทบทวนศัพท์และโครงสร้างที่ได้เรียนมาแล้ว หรืออาจจะใช้กิจกรรมการรายงานปากเปล่า หรือให้ผู้เรียนออกมาเขียนที่กระดานสั้นๆก็ได้

1.4 ผู้สอนนำเสนอเนื้อหาใหม่ ผู้สอนสอนเสียงคำศัพท์และ โครงสร้าง ตามที่ได้ระบุไว้ในจุดประสงค์นำทางให้แก่ผู้เรียน โดยใช้สื่อการสอน เช่น ภาพหรือสิ่งของ และ เทปเสียง เป็นต้น

2. ขั้นการฝึก (Practice) เป็นการเปิด โอกาสให้ผู้เรียนนำความรู้ทางภาษาในด้าน ต่างๆ เช่น เสียง ศัพท์ และ โครงสร้าง มาประกอบกัน เพื่อใช้สื่อความหมายตามจุดประสงค์ ปลายทางที่กำหนดไว้ การฝึกเน้นที่การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยให้ฝึกใช้ภาษาใน สถานการณ์ต่างๆ ผู้สอนอาจนำเสนอบทสนทนา ที่เน้นหน้าที่ของภาษา (Function) ที่ต้องการ สอน แล้วให้ผู้เรียนฝึกอ่านบทสนทนานั้น จากนั้นก็ให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาในรูปของการทำกิจกรรม แบบต่าง ๆ โดยผู้สอนเป็นผู้ริเริ่มหรือจัดการขั้นเริ่มต้นของกิจกรรมให้ เช่น อธิบายวิธีการทำ กิจกรรม จัดกลุ่มผู้เรียน คอยให้คำแนะนำช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนมีปัญหา ผู้เรียนจะต้องเป็นผู้ทำ กิจกรรมเองทั้งหมด กิจกรรมที่นำมาใช้ในการฝึกนี้ ควรเป็นกิจกรรมที่สนับสนุนให้เกิดสภาพที่ ผู้เรียนไม่ทราบข้อมูลบางประการ และต้องอาศัยการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้ได้ข้อมูลนั้นมา เช่น กิจกรรมที่ใช้รูปภาพเป็นสื่อ เกมหรือกิจกรรมแก้ปัญหา ซึ่งสามารถก่อให้เกิดสถานการณ์ที่มี ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ทำให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลป้อนกลับจากการสื่อสารของตนกับ เพื่อนทำให้ทราบว่าสิ่งที่ตนสื่อสารไปนั้น ประสบความสำเร็จเพียงไร ผู้ฟังเข้าใจสารที่ตนส่งไป หรือไม่ การฝึกทำกิจกรรมอาจทำเป็นอาจคู่ (Pair Work) หรืองานกลุ่ม (Group work)

3.ขั้นประเมินผล (Evaluation) หลังจากการทำกิจกรรมแล้วผู้สอนต้องให้ข้อมูล ป้อนกลับหรือประเมินผลการทำกิจกรรมของผู้เรียนให้ผู้เรียนได้ทราบว่า การใช้ภาษาของผู้เรียน ถูกต้องหรือไม่อย่างไร โดยอาจจะสุ่มผู้เรียนบางคนบางคู่ หรือบางกลุ่ม ให้แสดงการใช้ภาษาใน การสื่อสารเป็นตัวอย่าง แล้วผู้สอนให้ข้อมูลป้อนกลับ

4. ขั้นถ่ายโอน (Transfer) จุดประสงค์ในการของการสอนในขั้นนี้เน้นให้ผู้เรียน นำความรู้ทางภาษาที่เรียนมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่ต่างออกไป แต่ใกล้เคียงกับสถานการณ์ ในขั้นฝึกด้วยตนเอง ผู้เรียนสามารถเลือกใช้ภาษาในการสื่อสารได้เองโดยอิสระ และเป็นการ เชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการใช้ภาษาจริงนอกชั้นเรียนด้วย โดยให้ผู้เรียน แสวงพบบาทสมมุติในการใช้ภาษา ในสถานการณ์ต่างๆ เป็นต้น

5. การประเมินผล เป็นการระบุถึงวิธีการที่ผู้สอนใช้ในการประเมินผลในการ เรียนการสอนในคาบนั้น เพื่อประเมินว่าผู้เรียนได้บรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้เพียงใดวิธีการประเมิน

จึงต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ปลายทางที่ตั้งไว้ และตรงกับที่ได้ระบุไว้ในแผนการสอนระยะยาวด้วย

งานวิจัยในต่างประเทศและภายในประเทศ

งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง เป็นการสอนโดยมีการกำหนดสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง ให้ผู้เรียนได้นำความรู้ที่เรียนมาแล้วไปทำกิจกรรมและนำไปสู่การสามารถใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีนักวิจัยหลายท่านได้นำกิจกรรมสถานการณ์จำลองมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนในด้านต่างๆ

สเตอร์ทริดจ์ (Sturtridge. 1997 : 32-34) ได้ทดลองใช้สถานการณ์จำลองสอนนักศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์ในหลักสูตรทักษะทางการเรียนในระดับมหาวิทยาลัย โดยสร้างสถานการณ์จำลองให้นักศึกษาหรือผู้เข้าร่วมสถานการณ์ที่ได้ฟังหรือจากบทความหนังสือที่ได้อ่านเพื่อประกอบการตัดสินใจในการให้คำปรึกษา ซึ่งจากการทดลองครั้งนี้พบว่า สถานการณ์จำลองไม่ใช่กิจกรรมเพื่อความสนุกสนานเท่านั้น แต่เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาสามารถใช้ทักษะทาง ภาษาทั้ง 4 ในลักษณะที่ผสมผสานกัน ในสถานการณ์ที่นักศึกษาต้องใช้จริงในชีวิตการทำงาน

ทรายทอง ตั้งวงศ์ถาวรกิจ (2537:บทคัดย่อ) ได้ทำการทดลองเปรียบเทียบผลการใช้สถานการณ์จำลองและการใช้เทคนิคแม่บทที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถในการแก้ปัญหาค่ากว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ ที่ 25 ลงมา จำนวน 24 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 12 คน โดยกลุ่มทดลองที่ 1 ใช้สถานการณ์จำลอง และกลุ่มทดลอง ที่ 2 ใช้เทคนิคแม่แบบ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนทั้ง 2 แบบ มีความสามารถในการแก้ปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ประไพ สมปราชญ์นันท์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำการทดลองโดยใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อการพึ่งตนเองด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีการพึ่งพาตนเองด้านการเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา จำนวน 40 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 20 คน และกลุ่มควบคุม 20 คน ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

แฮมเบอร์ส (ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์. 2536 : 42 ; อ้างอิงจาก Chambers.1980 : 161-163) ได้เปรียบเทียบการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับการสอนแบบธรรมดา โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะฝึกภาษาอังกฤษให้กับผู้ขายตัวเครื่องบิน ผลการทดลองพบว่า การสอนแบบธรรมดาซึ่งครูจะแบ่งเนื้อหาภาษาอังกฤษออกเป็นตอนๆ ตามหน้าที่ในการสื่อความหมาย (Communicative Function) แล้วสอนฝึกทักษะต่างๆ ให้จบเป็นช่วง นั้นไม่เหมาะสมกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และยังพบว่าการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองนั้น ทำให้สะดวกและประหยัดกว่าการนำนักเรียนไปฝึกใช้ภาษาอังกฤษในห้องขายตัวเครื่องบินจริง นอกจากนี้ ยังทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะพยายามใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารโดยเฉพาะการพูด พบว่านักเรียนสามารถพูดสื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

ชัยวัฒน์ ดันขังยี่ (2529: บทคัดย่อ) ได้ทำการทดลองเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ สาม แผนกการโรงแรมของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ที่เรียนโดยใช้เกมและสถานการณ์จำลองโดยแบ่งกลุ่มทดลองออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 28 คน โดยใช้สถานการณ์จำลองกับกลุ่มทดลอง และใช้เกมกับกลุ่มควบคุม ใช้ระยะเวลาในการสอนกลุ่มละ 22 คาบ และผลการทดสอบพบว่านักศึกษาในกลุ่มที่ฝึกใช้ภาษาโดยใช้สถานการณ์จำลองมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษเทคนิคสูงกว่ากลุ่มที่ฝึกใช้ภาษาโดยใช้เกมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์ (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการทดลองเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง การพูดเพื่อการสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง การสอนโดยใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ประกอบสถานการณ์จำลอง และการสอนตามคู่มือครู โดยจัดกลุ่มทดลองออกเป็น 2 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีนักเรียน 40 คน กลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง กลุ่มที่ 1 ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ประกอบสถานการณ์จำลอง และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู ใช้เวลาในการทดลองสอน กลุ่มละ 12 คาบ ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนทั้ง 3 แบบมีความสามารถในการใช้ทักษะ การฟังการพูดเพื่อการสื่อสารภายหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ประกอบ

สถานการณ์จำลองมีความสามารถในการฟังและการพูดเพื่อการสื่อสารสูงกว่าการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง และการสอนตามคู่มือครู

บารีย์ แคนทอง (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการทดลองเพื่อศึกษาทักษะการฟัง-พูดของนักเรียนนายเรืออากาศชั้นปีที่ 5 สาขาวิศวกรรมอากาศยาน โรงเรียนนายเรืออากาศ จำนวน 20 คน โดยใช้สไลด์ประกอบเสียงและกิจกรรมสถานการณ์จำลอง พบว่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบฟัง-พูด หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ดนตรี แสงกล้า (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการทดลองเพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอน โดยใช้กลวิธีการทำให้สำเร็จ ประกอบสถานการณ์จำลองในการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 15 คน จัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนโดยวิธีทำให้สำเร็จประกอบสถานการณ์จำลองมีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้ภาษาไทยในชั้นเรียนภาษาอังกฤษลดลง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้วนี้เป็่นนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่ไม่เคยเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้วนี้เป็่นนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่ไม่เคยเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ผู้วิจัยคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) ได้แก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว ประจำปีการศึกษา 2551 ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สอนปกติ จาก จำนวน 1 ห้องเรียน (21 คน)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วย

1. แผนการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง จำนวน 6 แผน
2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรม

สถานการณ์จำลอง

3. เกมจั้ประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรม

สถานการณ์จำลอง

4. แบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรม

สถานการณ์จำลอง

5. แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรม
สถานการณ์จำลอง

6. แบบสอบถามความคิดเห็นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์
จำลอง

1. แผนการสอน มีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
และขอบข่ายของเนื้อหาวิชา ทั้งภาษาไทยและต่างประเทศ

1.2 ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองในการจัดการเรียนการ
สอนของ สเตอร์ทริคจ์ (Sturtridge. 1977), โจนส์ (Jones. 1982), โจนส์ (Jones. 1983), ครูคัลล์และ
อ็อกซฟอร์ด (Crookall;& Oxford. 1990) และเกลดเลอร์ (Gredler. 1992)

1.3 ศึกษาและคัดเลือกเนื้อหาสำหรับสร้างแผนการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์
จำลองเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีเนื้อหาที่มีความยากง่ายอยู่ใน
ระดับเดียวกับชั้นปริญญาตรี ปีที่ 1 โดยศึกษาค้นคว้าจากหนังสือและสื่อต่อไปนี้

1.3.1 Communication English for Tourism (ขนิษฐา อุทวนิช, 2533)

1.3.2 Going Places : English for work and Travel (Gillian Porter Ladousse,
1995)

1.3.3 Thailand Asia Books (John Hoskin, 1992)

1.3.4 Five Star : English for the Hotel and Tourism Industry (Rod Revell Chris
Stott, 1982)

1.3.5 Career Award : Travel and Tourism. (Ann Rowe, John D. Smith and
Fiona Borcin, 2002)

1.3.6 At your Service : English for the Travel and Tourist Industry (Trish Scott
and Angela Buckingham, 1995)

1.4 สร้างแผนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถ ด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ
สื่อสาร โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง ซึ่งคัดแปลงขั้นตอนการสอนตามแบบของครูคัลล์
(Crookcall. 1990 : 34) และสเตอร์ทริคจ์ (Sturtridge. 1977 : 34) สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537 : 112-
115) โดยมีขั้นตอนการสอนดังต่อไปนี้

1. ชื่นนำเสนอเนื้อหา เป็นขั้นเริ่มนำเข้าสู่บทเรียนและการให้รูปแบบภาษาที่ใช้
ในสถานการณ์การพูดต่างๆ

2. ขั้นฝึกภาษา นักศึกษาฝึกภาษาโดยใช้รูปแบบภาษาตามที่ได้นำเสนอไว้ในขั้นนำเสนอ โดยทั้งฝึกเป็นคู่และเป็นกลุ่ม

3. ขั้นใช้ภาษา นักศึกษาฝึกใช้ภาษาที่ได้เรียนมาตามบทบาทต่างๆ ในสถานการณ์จำลองที่กำหนดให้

4. ขั้นสรุปและอภิปรายผล อาจารย์และนักศึกษาร่วมกันสรุปการใช้ภาษาในสถานการณ์จำลองนั้น และอภิปรายแสดงความคิดเห็นผลการแสดงสถานการณ์จำลองของแต่ละกลุ่ม

1.5 นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจ และนำมาพิจารณาแก้ไขปรับปรุง

2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และศึกษาแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษจากหนังสือ “แนวการสร้างข้อสอบ” ของอังฉรวังศ์โสธร (2538) และ “การพัฒนาข้อทดสอบอิงวัตถุประสงค์แบบอุดมวัดความสามารถสูงสุดและการกระทำปกติทางภาษา” ของอังฉรวังศ์โสธร (2544ข)

2.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (Pre-test/Post-test) ครอบคลุม 6 บทเรียน โดยให้นักศึกษาสนทนากันเป็นคู่ตามบทบาทและสถานการณ์ที่กำหนดให้ โดยตัวแทนของกลุ่มจะเป็นผู้จับสลากเลือกแบบทดสอบ 1 ฉบับ โดยมีหัวข้อดังต่อไปนี้

1. Greeting, introducing oneself, others and places
2. Making request, suggestion, offer and apology
3. Stating schedule and giving information on interesting places
4. Giving advice
5. Giving information on Thai Festivals
6. Giving information on Thai Products

2.3 นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจและนำมาแก้ไขปรับปรุง

3. เกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับเกณฑ์การวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกรมวิชาการ (คณะกรรมการพัฒนาคุณภาพวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. 2544), เกณฑ์การให้คะแนนของ The Foreign Service Institute Oral Interview (FSI) (อัจฉรา วงศ์โสธร. 2544 : 252-255), และแฮริส (Harris. 1990 : 84)

3.2 สร้างเกณฑ์การให้คะแนนการสอบพูด โดยผู้วิจัยปรับจากเกณฑ์การวัดความสามารถด้านการพูดของนักการศึกษาข้างต้น โดยกำหนดเกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

ความคล่องแคล่ว (Fluency)

- 1 คะแนน หยุคว่ในช่วงในการสนทนา ไม่สามารถสื่อสารได้
- 2 คะแนน พูดช้า หยุคว่คิณาน ประโยคไม่ปะติดปะต่อ
- 3 คะแนน พูดได้คอบได้บ้าง แต่เป็นประโยคสั้น ๆ
- 4 คะแนน พูดสนทนาได้ แต่มีการหยุดสะคุดบ้างในบางครั้ง
- 5 คะแนน พูดได้อย่างคล่องแคล่ว และต่อเนื่อง

การออกเสียง (Pronunciation)

- 1 คะแนน ออกเสียงผิดมาก ไม่สามารถเข้าใจคำพูดได้
- 2 คะแนน ออกเสียงผิดบ่อบ ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้เล็กน้อย
- 3 คะแนน ออกเสียงผิดบ้าง แต่สามารถสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ
- 4 คะแนน ออกเสียงผิดน้อยมาก สามารถสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจสิ่งที่พูด
- 5 คะแนน ออกเสียงได้ถูกต้อง สามารถเข้าใจได้ทั้งหมด

คุณภาพในการสื่อสาร (Quality of communication)

- 1 คะแนน พูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ไม่ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษาไม่สามารถให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้
- 2 คะแนน พูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษาน้อยมากและให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องน้อย
- 3 คะแนน พูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษาอยู่บ้าง และให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้บ้าง
- 4 คะแนน พูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษาเป็นส่วนใหญ่ และให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้เป็นส่วนใหญ่
- 5 คะแนน พูดโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษาทั้งหมด และให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องครบถ้วน

คำศัพท์ (Vocabulary)

1 คะแนน	ไม่สามารถสื่อสารได้ ไม่มีความรู้ทางด้านคำศัพท์เลย
2 คะแนน	ใช้คำศัพท์ผิดบ่อยครั้ง สามารถใช้คำศัพท์ที่ท่องจำมาเท่านั้น
3 คะแนน	ใช้คำศัพท์ผิดในบางครั้ง แต่พอสื่อสารได้เข้าใจ
4 คะแนน	ใช้คำศัพท์ผิดน้อยมาก สามารถสื่อสารได้เป็นส่วนใหญ่
5 คะแนน	ใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์

3.3 กำหนดผู้ให้คะแนน 2 คน ได้แก่ผู้วิจัย และครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีคุณวุฒิ วิทยุติ และประสบการณ์ทางการสอนใกล้เคียงกัน ซึ่งมีความเข้าใจการทดสอบ เกณฑ์การให้คะแนน และวิธีการให้คะแนนตรงกัน

3.4 นำเกณฑ์การให้คะแนนที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4. แบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง มีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

4.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษจากหนังสือ .แนวทางการสร้าง ข้อสอบทางภาษา" ของ อังฉรา วงศ์โสธร (2538 : 44-50) และศึกษาตัวอย่างจากงานวิจัยของ สุกัญญา ศิลประสาท (2544 : 99)

4.2 ศึกษาหลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของวิเชียร เกตุสิงห์ (2530 : 79-80) แล้วสร้างแบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับตามแบบของ ลิเคิร์ท (Likert scale) จำนวน 6 ข้อ โดยกำหนดความหมายของแต่ละระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	ดีมาก
4	หมายถึง	ดี
3	หมายถึง	พอใช้
2	หมายถึง	เกือบพอใช้
1	หมายถึง	ควรปรับปรุง

แบบประเมินตนเองจะพิจารณาจากความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วและต่อเนื่อง การให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ การเลือกใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม การออกเสียงได้อย่างชัดเจนและรวมถึงการคิดแก้ปัญหาและสร้างบทสนทนาในการทำกิจกรรม

4.3 นำแบบประเมินตนเองที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจแล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง

5. แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดและการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง มีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

5.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแบบสังเกตพฤติกรรมจากหนังสือ “การประเมินผลการเรียน” ของ วิราพร พงศ์อาจารย์ (2542 : 102-110) และ “การวัดด้านจิตพิสัย” ของล้วน สายยศ (2543 : 66-116) และศึกษาจากงานวิจัยของ สุกัญญา ศิลประสาธ (2544 : 100)

5.2 สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา โดยแบบสังเกตพฤติกรรมนี้มีรายการพฤติกรรมจำนวน 6 ข้อความ อันประกอบไปด้วยความสามารถในการพูดได้ตอบ การพูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ การเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสม การพูดออกเสียงและการคิดสร้างบทสนทนาในการทำกิจกรรม โดยแบบสังเกตมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งกำหนดความหมายของแต่ละระดับดังต่อไปนี้

5	หมายถึง	ดีมาก
4	หมายถึง	ดี
3	หมายถึง	พอใช้
2	หมายถึง	เกือบพอใช้
1	หมายถึง	ควรปรับปรุง

5.3 นำแบบสังเกตพฤติกรรมไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

6. แบบสอบถามความคิดเห็นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง มีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

6.1 ศึกษาเอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับหลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และศึกษาตัวอย่างแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นจากงานวิจัยต่าง ๆ

6.2 สร้างแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเป็นแบบปลายปิด โดยกำหนดข้อคำถามให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นหลังจากที่เรียน โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองจำนวน 12 ข้อความ ซึ่งเป็นข้อความเกี่ยวกับความคิดเห็นและความรู้สึกที่มีต่อการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง โดยให้นักศึกษาเลือกตอบให้ตรงกับความรู้สึก หรือความคิดเห็นและตรงกับภาระกระทำของตนเองมากที่สุด ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับตามแบบของ ลิเคิร์ต (Likert) โดยกำหนดความหมายของแต่ละระดับดังต่อไปนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

6.3 นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการทดลองแบบ One Group Pretest – Posttest Design (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543 : 60-61)

ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว กลุ่ม 2 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 รหัสวิชา 1211101 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 ซึ่งผู้วิจัยทำการสอนตามปกติ จำนวน 1 ห้องเรียน (21 คน)

2. จัดปฐมนิเทศน์เพื่อทำความเข้าใจกับนักศึกษาถึงจุดประสงค์ในการเรียน กิจกรรมการเรียนการสอน และวิธีการประเมินผลการเรียน

3. ทำการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนการทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ฉบับที่กำหนดสถานการณ์ บทบาท และคำสั่ง เป็นภาษาไทย (ภาคผนวก ก) โดยกำหนดให้ตัวแทนกลุ่มจับสลากเลือกแบบทดสอบ 6 ฉบับ แล้วแสดงสถานการณ์ตามบทบาทที่กำหนด

4. ดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีจำนวน 6 แผนการสอน โดยในแต่ละแผนการสอนจะใช้เวลาในการสอน 150 นาที ซึ่งแบ่งเป็นการนำเสนอเนื้อหาในการสนทนา และฝึกทักษะทางภาษา 100 นาที หรือ 2 คาบเรียน โดยจะสอนต่อเนื่องกันและให้นักศึกษาแสดงบทบาทในสถานการณ์จำลองเป็นเวลา 50 นาทีของคาบเรียนครั้งต่อไป ในระหว่างนี้ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนและบันทึกพฤติกรรมโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษเป็นระยะๆ ระหว่างการสอนตามแผนการสอนที่ 2, 4 และ 6 รวม 3 ครั้ง

5. ให้นักศึกษาประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของตนเองเป็นระยะหลังจาก การสอนแผนการสอนที่ 2, 4 และ 6 รวม 3 ครั้ง โดยใช้แบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. ทำการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา หลังการทดลอง โดยใช้วิธีการลักษณะเดียวกับการทดสอบก่อนการทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถ ด้านการพูดภาษาอังกฤษฉบับที่กำหนดสถานการณ์ บทบาท และคำสั่งเป็นภาษาอังกฤษ (ภาคผนวก ก)

7. นำผลคะแนนที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติโดยใช้โปรแกรม คอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS / PC+

8. สรุปและอภิปรายผลการทดลอง

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาก่อน และหลังการทดลองจากแบบทดสอบโดยใช้ค่าสถิติ t-test แบบ dependent

2. คำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของผล การประเมินตนเองของนักศึกษาและผลจากการสังเกตพฤติกรรม และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแต่ละ ระยะ เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านการพูดของนักศึกษา

3. วิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม สถานการณ์จำลอง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองที่มีต่อความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา สาขาวิชาการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 21 คน ใช้เวลาในการทดลอง 36 คาบ ๆ ละ 50 นาที การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. ผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง

2. ผลการประเมินตนเอง

3. ผลการสังเกตพฤติกรรมโดยอาจารย์ผู้สอน

4. เปรียบเทียบผลการประเมินตนเองและ ผลการสังเกตพฤติกรรม

4.1 ผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง

ผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา ก่อน และหลังการทดลอง ของความสามารถในแต่ละด้าน โดยกำหนดให้มีคะแนนเต็มด้านละ 5 คะแนน จากอาจารย์ผู้ประเมิน 2 ท่าน นำค่าคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบวัดความสามารถแต่ละด้านของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา มาทดสอบความแตกต่างระหว่างก่อน และหลังการสอนด้วยสถานการณ์จำลองโดยใช้ค่าสถิติ t-test ปรากฏผลดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการสอนด้วยสถานการณ์จำลอง

ความสามารถ	สถานะของการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	n	t-value	t-prob
การพูดโต้ตอบได้คล่องแคล่วและต่อเนื่อง	ก่อนการสอน	2.26	0.44	21	19.32	<0.001
	หลังการสอน	4.26	0.34	21		
การพูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่กำหนด	ก่อนการสอน	2.17	0.46	21	14.67	<0.001
	หลังการสอน	3.93	0.40	21		
การเลือกใช้ภาษาในการสนทนาได้เหมาะสมตามกาลเทศะ	ก่อนการสอน	2.07	0.36	21	22.59	<0.001
	หลังการสอน	4.12	0.27	21		
การออกเสียงคำประโยคในการสนทนาได้ชัดเจน	ก่อนการสอน	2.07	0.36	21	23.60	<0.001
	หลังการสอน	4.17	0.33	21		
ความมั่นใจในการแสดงท่าทางประกอบการพูดตามบทบาทที่ได้รับ	ก่อนการสอน	2.21	0.34	21	30.03	<0.001
	หลังการสอน	4.26	0.37	21		
การแก้ปัญหาและสร้างบทสนทนาในการทำกิจกรรมได้อย่างรวดเร็ว	ก่อนการสอน	1.93	0.18	21	32.49	<0.001
	หลังการสอน	4.26	0.34	21		

จากตารางที่ 4.1 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test แบบจับคู่ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนของนักศึกษา ก่อนและหลังการเรียนด้วยการใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยค่าเฉลี่ยคะแนนหลังการสอนด้วยสถานการณ์จำลองมีค่าสูงกว่า ก่อนเรียนในทุกด้าน และพบว่าความสามารถของนักศึกษาด้านการพูดโต้ตอบได้คล่องแคล่วและต่อเนื่อง ด้านความมั่นใจในการแสดงท่าทางประกอบการพูดตามบทบาทที่ได้รับ และด้านการแก้ปัญหาและสร้างบทสนทนาในการทำกิจกรรมได้อย่างรวดเร็ว มีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงสุดเท่ากับ 4.26 รองมาเป็นความสามารถด้านการออกเสียงคำประโยคในการสนทนาได้ชัดเจน ด้านการเลือกใช้ภาษาในการสนทนาได้เหมาะสมตามกาลเทศะ และด้านการพูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่กำหนด โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 4.17, 4.12 และ 3.93 ตามลำดับ

4.2 ผลการประเมินตนเองของนักศึกษาด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และผลการสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

4.2.1 ผลการประเมินตนเองของนักศึกษาด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

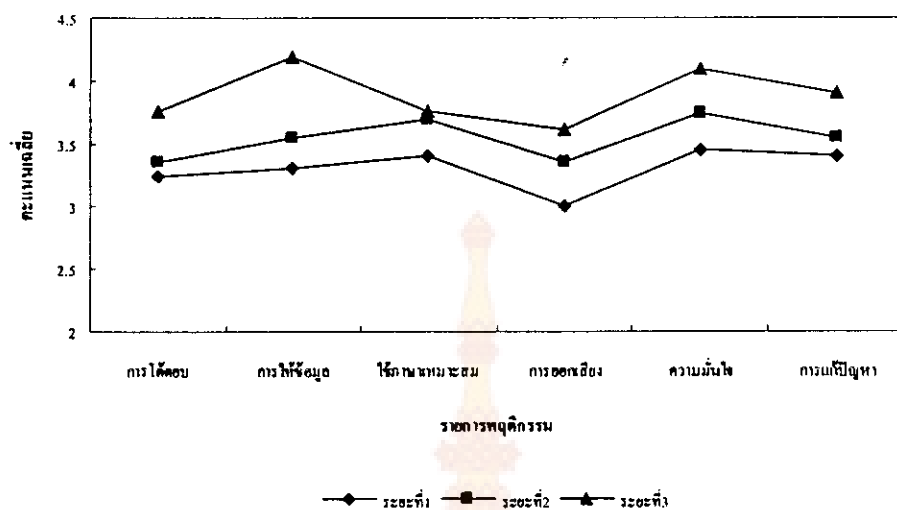
ผลจากการประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารซึ่ง นักศึกษาประเมินความสามารถของตนเองเป็นระยะๆ รวม 3 ระยะ โดยนักศึกษาประเมินตนเอง ภายหลังการเรียนตามแผนการสอนที่ 2, 4 และ 6 ซึ่งข้อมูลที่น่าสนใจได้แก่ ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมแต่ละรายการ และรวมทุกรายการ นำเสนอค่าเฉลี่ยของผลการประเมิน เป็น 5 ระดับ มีเกณฑ์การประเมินดังนี้

4.51 – 5.00	หมายถึง ดีมาก
3.51 – 4.50	หมายถึง ดี
2.51 – 3.50	หมายถึง ปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง พอใช้
0.00 – 1.50	หมายถึง ควรปรับปรุง

จากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างการประเมินตนเองของนักศึกษา ในแต่ละระยะ โดยใช้สถิติ t-test ได้ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 4.2.1 และ และภาพที่ 4.2.1 และจากการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินตนเองของนักศึกษาด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในแต่ละรายการพฤติกรรม ได้ผลดังแสดงในตารางที่ 4.2.2

ตารางที่ 4.2.1 ผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบคะแนนจากการประเมินตนเองของนักศึกษาในแต่ละระยะ

ช่วงเวลาทดสอบ	$\bar{X}$	S.D.	n	t-value	t-prob
ระยะที่ 1	3.30	0.16	21	6.10	0.002
ระยะที่ 2	3.54	0.17	21		
ระยะที่ 1	3.30	0.16	21	8.00	0.000
ระยะที่ 3	3.89	0.22	21		
ระยะที่ 2	3.54	0.19	21	4.50	0.006
ระยะที่ 3	3.89	0.22	21		

ภาพที่ 4.2.1 ผลการประเมินตนเองของนักศึกษาด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตารางที่ 4.2.2 ผลการประเมินตนเองของนักศึกษาด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

รายการพฤติกรรม	ระยะที่ 1		ระยะที่ 2		ระยะที่ 3	
	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
การพูดโต้ตอบได้คล่องแคล่วและต่อเนื่อง	3.25	ปานกลาง	3.35	ปานกลาง	3.76	ดี
การพูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่กำหนด	3.30	ปานกลาง	3.55	ดี	4.19	ดี
การเลือกใช้ภาษาในการสนทนาได้เหมาะสมตามกาลเทศะ	3.40	ปานกลาง	3.70	ดี	3.76	ดี
การออกเสียงคำ ประโยคในการสนทนาได้ชัดเจน	3.00	ปานกลาง	3.35	ดี	3.62	ดี
ความมั่นใจในการแสดงท่าทางประกอบการพูดตามบทบาทที่ได้รับ	3.45	ปานกลาง	3.75	ดี	4.10	ดี
การแก้ปัญหาและสร้างบทสนทนาในการทำกิจกรรมได้อย่างรวดเร็ว	3.40	ปานกลาง	3.55	ดี	3.90	ดี
เฉลี่ย	3.30	ปานกลาง	3.54	ดี	3.89	ดี

จากตารางที่ 4.2.1 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test แบบจับคู่ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนของการประเมินตนเองของนักศึกษา ในแต่ละระยะของช่วงเวลาทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยนักศึกษามีการประเมินตนเองเพิ่มขึ้น เมื่อผ่านประสบการณ์จากกระบวนการเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองมากขึ้น

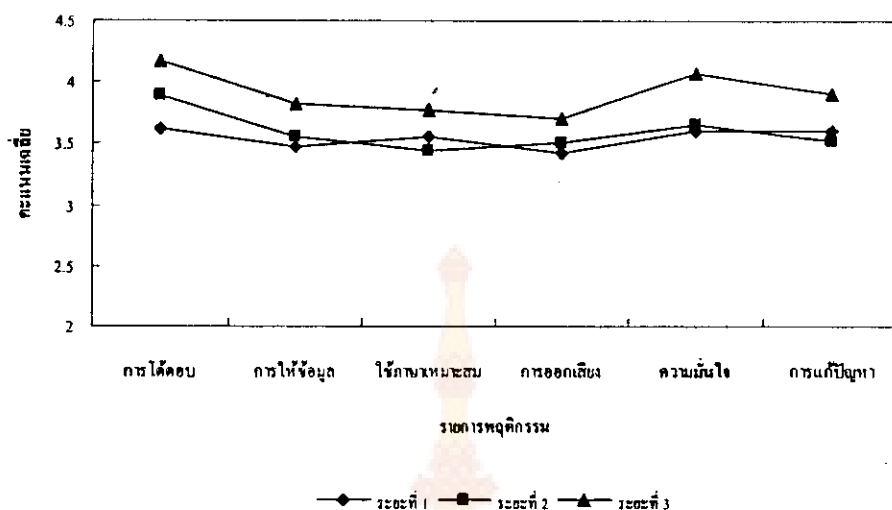
และผลจากตารางที่ 4.2.2 และภาพที่ 4.2.1 เมื่อเปรียบเทียบผลการประเมินตนเองของนักศึกษาด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในแต่ละรายการพฤติกรรม พบว่าระยะที่ 1 นักศึกษาประเมินตนเองระดับปานกลาง ในทุกรายการพฤติกรรม ระยะที่ 2 นักศึกษาประเมินตนเองระดับดี ในเกือบทุกรายการพฤติกรรม ยกเว้นรายการพฤติกรรมด้านการพูดได้คล่องแคล่วและต่อเนื่อง ที่นักศึกษาประเมินตนเองในระดับปานกลาง ส่วนในระยะที่ 3 นักศึกษาประเมินตนเองในระดับดี ในทุกรายการพฤติกรรม จะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยการใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองทำให้นักศึกษามีความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมั่นใจมากขึ้น

4.2.2 ผลการสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ผลการสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา โดยผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาระหว่างการสอน เป็นระยะๆ รวม 3 ระยะ ตามแผนการสอนในบทที่ 2, 4 และ 6 ข้อมูลที่นำเสนอได้แก่ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมแต่ละรายการ และรวมทุกรายการ โดยนำเสนอค่าเฉลี่ยของผลการประเมินเป็น 5 ระดับ ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยจากการสังเกตพฤติกรรมโดยผู้สอน ในแต่ละระยะ โดยใช้สถิติ t-test ได้ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 4.2.3 และภาพที่ 4.2.2 และจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้ผลดังแสดงในตารางที่ 4.2.4

ตารางที่ 4.2.3 ผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบคะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมโดยผู้สอนในแต่ละระยะ

ช่วงเวลาทดสอบ	$\bar{X}$	S.D.	n	t-value	t-prob
ระยะที่ 1	3.55	0.08	21	0.815	0.452
ระยะที่ 2	3.60	0.16	21		
ระยะที่ 1	3.55	0.08	21	6.986	0.001
ระยะที่ 3	3.91	0.18	21		
ระยะที่ 2	3.60	0.16	21	9.285	<0.001
ระยะที่ 3	3.91	0.18	21		

ภาพที่ 4.2.2 ผลการสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตารางที่ 4.2.4 เปรียบเทียบผลการสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
3 ระยะ

รายการพฤติกรรม	ระยะที่ 1		ระยะที่ 2		ระยะที่ 3	
	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
การพูดได้ตอบโต้คล่องแคล่วและต่อเนื่อง	3.63	ดี	3.89	ดี	4.17	ดี
การพูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่กำหนด	3.48	ปานกลาง	3.56	ดี	3.82	ดี
การเลือกใช้ภาษาในการสนทนาได้เหมาะสมตามกาลเทศะ	3.56	ดี	3.44	ปานกลาง	3.77	ดี
การออกเสียงคำ ประโยคในการสนทนาได้ชัดเจน	3.43	ปานกลาง	3.51	ดี	3.70	ดี
ความมั่นใจในการแสดงท่าทางประกอบการพูดตามบทบาทที่ได้รับ	3.61	ดี	3.66	ดี	4.07	ดี
การแก้ปัญหาและสร้างบทสนทนาในการทำกิจกรรมได้อย่างรวดเร็ว	3.60	ดี	3.52	ดี	3.90	ดี
เฉลี่ย	3.55	ดี	3.60	ดี	3.91	ดี

จากตารางที่ 4.2.3 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test แบบจับคู่ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนของการสังเกตพฤติกรรมโดยผู้สอน ในช่วงระยะที่ 1 และระยะที่ 2 ไม่แตกต่างกัน แต่ผลการสังเกตพฤติกรรมระหว่างระยะที่ 1 กับระยะที่ 3 และระยะที่ 2 กับระยะที่ 3 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

และผลจากตารางที่ 4.2.4 และภาพที่ 4.2.2 เมื่อเปรียบเทียบผลการสังเกตพฤติกรรมโดยผู้สอนด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในแต่ละรายการพฤติกรรม พบว่า

ระยะที่ 1 ส่วนใหญ่นักศึกษามีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับดี ยกเว้นรายการพฤติกรรมด้านการพูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่กำหนด และการออกเสียงคำ ประโยคในการสนทนาได้ชัดเจน ที่นักศึกษามีความสามารถในระดับปานกลาง

ระยะที่ 2 ส่วนใหญ่นักศึกษามีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับดี ยกเว้นรายการพฤติกรรมด้านการเลือกใช้ภาษาในการสนทนาได้เหมาะสมตามกาลเทศะ ที่นักศึกษามีความสามารถในระดับปานกลาง

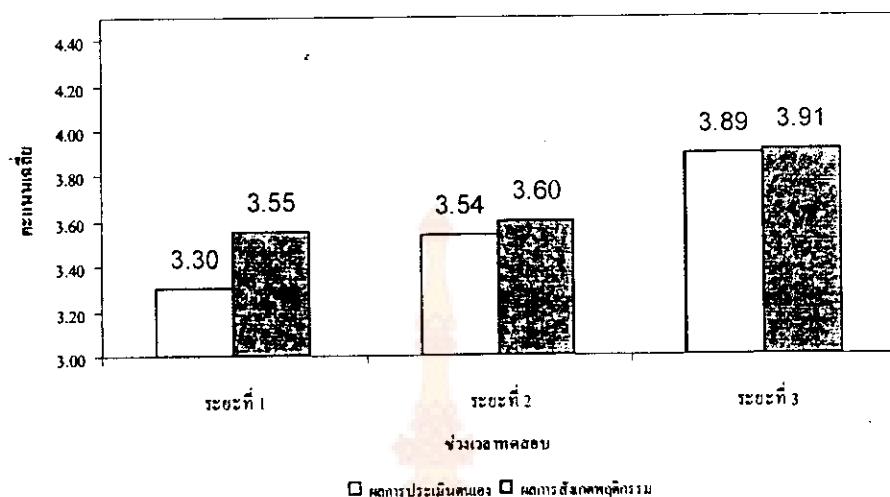
ระยะที่ 3 นักศึกษามีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับดี ในทุกรายการพฤติกรรม

4.2.3 เปรียบเทียบผลการประเมินตนเองของนักศึกษาและการสังเกตพฤติกรรมโดยผู้สอน

ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างการประเมินตนเองของนักศึกษา และการสังเกตพฤติกรรมจากผู้สอน โดยใช้สถิติ t-test ได้ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 4.2.5 และภาพที่ 4.2.3

ตารางที่ 4.2.5 ผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบคะแนนจากการประเมินตนเองของนักศึกษาและการสังเกตพฤติกรรมโดยผู้สอน

ช่วงเวลาทดสอบ	ลักษณะการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	n	t-value	t-prob
ระยะที่ 1	ผลการประเมินตนเอง	3.30	0.16	21	5.11	0.004
	ผลการสังเกตพฤติกรรม	3.55	0.08	21		
ระยะที่ 2	ผลการประเมินตนเอง	3.54	0.17	21	0.49	0.644
	ผลการสังเกตพฤติกรรม	3.60	0.16	21		
ระยะที่ 3	ผลการประเมินตนเอง	3.89	0.22	21	0.16	0.876
	ผลการสังเกตพฤติกรรม	3.91	0.18	21		

ภาพที่ 4.2.3 เปรียบเทียบคะแนนจากการประเมินตนเองของนักศึกษาและ
การสังเกตพฤติกรรมโดยผู้สอน

จากตารางที่ 4.2.5 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ t -test แบบจับคู่ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าในช่วงระยะที่ 1 ผลการประเมินโดยนักศึกษาและผู้สอน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนในระยะที่ 2 และที่ 3 นักศึกษาและผู้สอนมีค่าเฉลี่ยคะแนนไม่แตกต่างกัน และจากภาพที่ 4.2.3 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยโดยรวม ผลการประเมินตนเองของนักศึกษา กับผลการสังเกตพฤติกรรมโดยผู้วิจัย ทั้ง 3 ระยะ พบว่า คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นทุกระยะตามลำดับ โดยผลการสังเกตพฤติกรรมระยะที่ 1 และระยะที่ 2 มีระดับคะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกัน ต่างกันเพียง 0.05 แต่ในระยะที่ 3 คะแนนเฉลี่ยรวม ผลการประเมินตนเอง ของนักศึกษาและผลการสังเกตพฤติกรรม คะแนนจะสูงขึ้น อย่างเห็นได้ชัดแสดงให้เห็นว่า ผลการจัดกิจกรรมสถานการณ์จำลองในการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษครั้งนี้ จากผู้ประเมินทั้ง 2 ฝ่าย สอดคล้องกัน นั่นคือนักศึกษามีพัฒนาการด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยรวมสูงขึ้น

4.3 ผลการแสดงความคิดเห็นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดให้นักศึกษา ได้แสดงความคิดเห็นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษภายหลังจากการได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง โดยนำเสนอค่าเฉลี่ยของข้อมูลเป็น 5 ระดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.3.1

ตารางที่ 4.3.1 ผลการแสดงความคิดเห็นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม
สถานการณ์จำลอง

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1.บรรยากาศการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองน่าพอใจ	4.00	0.63	ดี
2.ขั้นตอนในการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้	4.10	0.54	ดี
3.ระยะเวลาในการทำกิจกรรมแต่ละช่วงของการจัดกิจกรรมสถานการณ์จำลองมีความเหมาะสม	3.24	0.54	ปานกลาง
4.การนำเสนอเนื้อหาในแต่ละหัวข้อของกิจกรรมสถานการณ์จำลองมีความกระชับเข้าใจง่าย	3.86	0.66	ดี
5.เนื้อและอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองมีความเหมาะสม	3.71	0.96	ดี
6.การจัดกลุ่มผู้เรียนในการแสดงสถานการณ์จำลองมีความเหมาะสม	3.81	0.81	ดี
7.สถานการณ์จำลองที่เรียนเป็นสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง	4.19	0.81	ดี
8.นักศึกษาสามารถฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ จากการจัดกิจกรรมสถานการณ์จำลองได้	4.00	0.78	ดี
9.การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็น	4.10	0.83	ดี
10.การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองกระตุ้นให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และรู้จักการทำงานร่วมกัน	4.10	0.83	ดี
11.นักศึกษานำความรู้ที่ได้จากการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองไปใช้ในสถานการณ์จริงได้	4.43	0.60	ดี
12.ผลจากการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองทำให้นักศึกษามีพัฒนาการในการพูดภาษาอังกฤษ	4.48	0.60	ดี
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	4.00	0.78	ดี

จากตารางที่ 4.3.1 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับดีโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 สำหรับค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ที่ข้อ 12. หมายความว่า ผลจากการเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง ทำให้นักศึกษามีพัฒนาการในการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น และนักศึกษานำความรู้ที่ได้จากการจัดการเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ รองลงมาด้วยค่าเฉลี่ย 4.43 นักศึกษาเห็นว่าสถานการณ์จำลองที่เรียนเป็นสถานการณ์ที่ใกล้เคียงชีวิตจริง ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 4.19 สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับขั้นตอนในการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้ เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่รวมทั้งช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และรู้จักการทำงานร่วมกัน มีค่าเฉลี่ย

เท่ากันคือ 4.10 ส่วนระยะเวลาในการทำกิจกรรมแต่ละช่วงของการจัดกิจกรรมสถานการณ์จำลอง ซึ่งนักศึกษาเห็นว่ามีความเหมาะสมปานกลางซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อาจเป็นเพราะนักศึกษามีภาระในวิชาอื่น เข้ามามากขึ้นโดยเฉพาะในช่วงใกล้สอบ ทำให้เกิดความกังวลในการสร้างบทสนทนา ด้วยระยะเวลาจำกัด

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 4 ส่วน พบว่า การจัดการเรียนการสอนโดยกิจกรรม สถานการณ์จำลอง ส่งผลให้นักศึกษามีพัฒนาการด้านการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น รวมทั้งนักศึกษายังมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน ด้วยวิธีดังกล่าว อยู่ในระดับดี ตามคะแนนเฉลี่ยที่กำหนด ซึ่งผู้วิจัยได้นำผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลไปสรุป อภิปราย และให้ข้อเสนอแนะ ดังรายละเอียดในบทที่ 5

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ประจำปีภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 สาขาวิชาการท่องเที่ยวที่ไม่เคยเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวมาก่อน ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สอนปกติ จำนวน 1 ห้องเรียน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษท่องเที่ยว โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมฝึกทักษะพูด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีกลุ่มตัวอย่าง
2. เพื่อศึกษาผลการสอนภาษาอังกฤษท่องเที่ยวโดยใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสามารถด้านการพูดของนักศึกษาระดับปริญญาตรีกลุ่มตัวอย่าง
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองในห้องเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้เป็น นักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพประจำปีภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 สาขาวิชาการท่องเที่ยวจำนวน 2 ห้องเรียน ที่ไม่เคยเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวมาก่อน รวมทั้งสิ้น 44 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพประจำปีภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 สาขาวิชาการท่องเที่ยวที่ไม่เคยเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวมาก่อน ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สอนปกติจำนวน 1 ห้องเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง จำนวน 6 แผน
2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

3. เกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรม
สถานการณ์จำลอง

4. แบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรม
สถานการณ์จำลอง

5. แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรม
สถานการณ์จำลอง

6. แบบสอบถามความคิดเห็นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์
จำลอง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนการทดลอง โดยการ
ใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ฉบับที่
กำหนดสถานการณ์ บทบาท และคำสั่ง เป็นภาษาไทย ภาคผนวก ก โดยกำหนดให้ตัวแทนกลุ่มจับ
สลากเลือกแบบทดสอบ 6 ฉบับ แล้วแสดงสถานการณ์ตามบทบาทที่กำหนดมีอาจารย์ให้คะแนน 2
ท่าน คือผู้วิจัย และอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญอีก 1 ท่าน

2. ดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีจำนวน 6 แผนการสอน ใน
ระหว่างนี้ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาและบันทึกพฤติกรรมโดย
ใช้แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษเป็นระยะ ๆ ระหว่างการสอนตามแผนการสอนที่
2, 4 และ 6 รวม 3 ครั้ง

3. ให้นักศึกษาประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของตนเองเป็นระยะหลังจาก
การสอนแผนการสอนที่ 2, 4 และ 6 รวม 3 ครั้ง โดยใช้แบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษ

4. ทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา หลังการทดลองโดยใช้
วิธีการลักษณะเดียวกับการทดสอบก่อนการทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการ
พูดภาษาอังกฤษฉบับที่กำหนดสถานการณ์ บทบาท และคำสั่งเป็นภาษาอังกฤษ และมีอาจารย์ผู้ให้
คะแนน 2 ท่านคือผู้วิจัย และอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญท่านเดิม

5. นักศึกษาแสดงความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง
ในรูปแบบแสดงความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลองจากแบบทดสอบโดยใช้ค่าสถิติ t-test แบบ dependent samples
2. คำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของผลการประเมินตนเองของนักศึกษาและผลจากการสังเกตพฤติกรรม และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแต่ละระยะ เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านการพูดของนักศึกษา
3. วิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

สรุปผลการวิจัย

1. นักศึกษามีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่า การจัดการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองส่งเสริมให้นักศึกษาพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
2. นักศึกษามีความคิดเห็นโดยรวมว่า การเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง ทำให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ เพราะสถานการณ์จำลองที่เรียนใกล้เคียงชีวิตจริง ขั้นตอนของสถานการณ์จำลองเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้ เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่รวมทั้งช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และรู้จักการทำงานร่วมกัน

อภิปรายผลการวิจัย

ผลของการทดลองใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองกับนักศึกษา ที่ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว พบว่า นักศึกษาสามารถพัฒนาความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยเฉพาะทักษะการพูดที่อาจสรุปได้ว่า

1. กิจกรรมสถานการณ์จำลองมีขั้นตอนที่เอื้อประโยชน์ ต่อการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาให้สูงขึ้น

1.1 การปฐมนิเทศในครั้งแรกที่พบกับนักศึกษา ผู้วิจัยได้ชี้แจงจุดมุ่งหมายของการวิจัย วิธีการในการเรียนการสอน ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือจากนักศึกษา รวมถึงเกณฑ์การวัดผลที่จะวัดจากความสามารถในการพูดสื่อสารเป็นหลัก ทำให้นักศึกษาได้รับรู้เป้าหมายในการเรียนอย่างชัดเจน ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบกระบวนการในการทดลอง สอดคล้องกับแนวคิดของโจนส์

(Jones. 1982 : 115) และสมพงษ์ จิตระดับ (2530 : 76-77) ที่กล่าวว่าถ้าผู้เรียนเข้าใจจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนตั้งแต่แรก จะช่วยให้การเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพอย่างแท้จริง ทำให้การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาเป็นไปอย่างต่อเนื่อง

1.2 ในการดำเนินการสอน ผู้วิจัยแบ่งลำดับขั้นตอน โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็น 3 ขั้น คือ

1.2.1 ขั้นที่ 1 สอน คือให้ข้อมูลและฝึกสนทนาทางภาษา ในขั้นนี้หลังจากสร้างความเข้าใจให้นักศึกษาทราบจุดประสงค์และกิจกรรมการเรียนการสอนว่าจะเรียนอะไร และนักศึกษาจะต้องทำอะไรบ้าง แล้วผู้วิจัยได้นำเสนอเนื้อหาและรูปแบบภาษาที่นักศึกษาจะนำไปใช้ในการฝึก

1.2.2 ขั้นทำงานคู่ หรือทำงานกลุ่มซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ ผู้วิจัยกำหนดสถานการณ์จำลอง ซึ่งคล้ายสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงระหว่างนักท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์หรือผู้ทำงานในบริษัททัวร์หลังจากนั้นให้นักศึกษาจับคู่หรือจับกลุ่มจับฉลากเพื่อแสดงบทบาทตามบัตรบทบาทที่กำหนด โดยให้เวลาในการสร้างบทสนทนาอย่างเพียงพอ กล่าวคือในการเรียนครั้งต่อไปให้แต่ละคู่หรือกลุ่มแสดงบทบาทดังกล่าว ขณะแสดงกลุ่มที่เหลือจะร่วมสังเกตการณ์สนทนาโดยผู้วิจัยจะไม่แก้ไขข้อบกพร่องในการใช้ภาษาทันที และได้บันทึกเทปการสนทนาไว้ตลอด

1.2.3 ขั้นอภิปราย สรุป และให้ข้อมูลย้อนกลับ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ ผู้สอนและนักศึกษาร่วมกันอภิปรายผลและสรุปข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะในกรณีที่นักศึกษาใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่ผิด และให้คำชมเชยกับกลุ่มที่สร้างบทสนทนาได้ดีโดยยึดโครงสร้างไวยากรณ์ที่เรียนไปแล้วในขั้นที่ 1

ขั้นตอนดังกล่าวได้แนวทางมาจากงานเขียนของ โจนส์ (Jones. 1982 : 11-12), แสเบิร์ต และสเตอร์ทริจ (Herbert & Sturtridge อ้างถึงใน Bygate. 1987: 80-82)

กิจกรรมดังกล่าวให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกทักษะพูดในชั้นเรียนเป็นเวลา 8 สัปดาห์ นักศึกษาได้แสดงออกอย่างเต็มที่ โดยไม่เน้นการนำเสนอหรือ อธิบายเกี่ยวกับการใช้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์อย่างเดียวแต่ได้ใช้ภาษาในการสื่อความหมายอย่างแท้จริง นักศึกษามีความตั้งใจและความคล่องแคล่วในการสื่อสาร สอดคล้องกับแนวคิดของอลไรท์ (Allwright. 1978 : 1677). ที่กล่าวว่าไว้ว่าจุดมุ่งหมายสำคัญในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ในช่วงการเรียนภาษาให้มากที่สุด

2. กิจกรรมสถานการณ์จำลอง เป็นการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.1 กิจกรรมสถานการณ์จำลองเป็นวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยผู้เรียนได้โอกาสในการฝึกใช้ภาษาอย่างมีความหมาย เริ่มจากทราบจุดหมายในการเรียน หลังเรียนรู้โครงสร้างทางไวยากรณ์แล้ว นักศึกษาฝึกทำกิจกรรมเชิงสื่อสารมากกว่าการท่องจำรูปแบบภาษา จากการสร้างบทสนทนาด้วยตนเอง สามารถเลือกใช้คำเพื่อใช้ในการสนทนาสื่อความหมายกับคู่สนทนา มีโอกาสเลือกที่จะพูดอะไร อย่างไร โดยมีคู่สนทนาใช้ปฏิริยาโต้ตอบ ทำให้นักศึกษาสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ มอร์โรว์ (Morrow. 1981 : 59-66), สุมิตรา (สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2537 : 112-115), ลิตเติลวูด (Littlewood. 1981 : 17-18), ฮาร์เมอร์ (Harmer. 1983 : 44-45), และสกอตต์ (Scott. 1981 : 70) เป็นต้น

2.2 บทบาทของผู้สอนไม่ใช่ผู้บรรยายหน้าชั้นเรียน แต่เพียงอย่างเดียว แต่ผู้สอนทำหน้าที่เหมือนผู้จัดการ (Manager) หรือผู้ควบคุม (Controller) ชั้นเรียนให้ดำเนินไปตามวัตถุประสงค์ของการสอน ผู้วิจัยได้ดำเนินบทบาทดังนี้

2.2.1 อธิบายแนวคิดของสถานการณ์จำลองให้นักศึกษาทราบ

2.2.2 สังเกตการแสดงของนักศึกษา ทั้งทักษะทางภาษาดูดจนพฤติกรรมต่าง ๆ และบันทึกไว้

2.2.3 ให้ความช่วยเหลือ ทั้งในช่วงก่อนทำกิจกรรม เช่น กำหนด สถานการณ์ บทบาท ระหว่างทำกิจกรรมขอให้นักศึกษาที่ไม่ได้สนทนาให้ความร่วมมือ ไม่ส่งเสียงดังรบกวน และไม่เก้ไขนักศึกษาที่ใช้ภาษาผิดในระหว่างสนทนา แต่ปล่อยให้ศึกษาแก้ไขปัญาที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง อย่างเป็นธรรมชาติที่สุด และหลังทำกิจกรรม ผู้วิจัยจะสรุปปัญหา ข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น พร้อมให้ข้อเสนอแนะ ซึ่งในสัปดาห์แรก ข้อบกพร่องจะเกิดขึ้นมากมาย แต่จะลดลงตามลำดับ หลังจากนักศึกษารับตัวได้กับกิจกรรมที่ดำเนินต่อมา

2.2.4 ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น หลังจบกิจกรรมแต่ละครั้ง นักศึกษาได้พูดถึงข้อบกพร่องของตนเอง เช่น ความรู้สึกตื่นเต้นจนลืมบทสนทนาที่เตรียมมา เป็นต้น รวมทั้งการทำแบบประเมินตนเองหลังจบแผนการสอนที่ 2, 4 และ 6 ของนักศึกษา เพื่อทราบพัฒนาการทางภาษาของตนเอง ดังผลการประเมินตนเองที่ปรากฏแสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นด้วยคะแนนเฉลี่ยเป็นอันดับสองคือ 4.10 แสดงว่านักศึกษามีความพึงพอใจมากในการเรียนการสอนแบบนี้

3. แผนการสอนที่สร้างขึ้นสนองความต้องการของผู้เรียน

3.1 การจัดเนื้อหาเป็นระบบ โดยแต่ละหน่วยการเรียนรู้ประกอบด้วย

3.1.1 วัตถุประสงค์ (Objectives)

3.1.2 โครงสร้างไวยากรณ์ที่เน้นหน้าที่ของภาษา (Language study : Functional based)

3.1.3 แบบฝึกหัด (Exercise)

3.1.4 บทอ่าน (Reading Passage) + แบบฝึกหัดวัดความเข้าใจ (Comprehension check)

3.1.5 แบบฝึกสนทนา (Conversation)

3.1.6 สถานการณ์จำลอง และบัตรบทบาท (Situation and Role cards)

เมื่อผ่านการเรียนในบทแรกไปแล้ว นักศึกษาเข้าใจแผนการเรียนการสอนที่เป็นระบบ สามารถเตรียมตัวล่วงหน้า รู้ขั้นตอนว่าขั้นไหนจะทำอะไร ซึ่งจากผลการทดลองจะเห็นว่าคะแนนการประเมินตนเองในระยะที่ 1 เฉลี่ย 3.30 เพิ่มขึ้นเป็น 3.54 ในระยะที่ 2 และเพิ่มอย่างเห็นได้ชัดในระยะสุดท้าย คือ 3.89.

3.2 เนื้อหาที่เลือกมาทำแผนการสอน สอดคล้องกับความสนใจ และความต้องการของนักศึกษา

3.2.1 โครงสร้างไวยากรณ์ที่เน้นหน้าที่ของภาษา (Functional-Based) เช่น การให้ข้อมูล (Giving Information) การให้คำแนะนำ (Giving advice) ล้วนเป็นหน้าที่ของนักศึกษาวิชาการท่องเที่ยว ที่จะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องหลังจบการศึกษา ช่วยให้นักศึกษามีความรู้และเข้าใจวิธีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม และถูกต้องซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาสืบไป

3.2.2 บทอ่าน (Reading Passages) ประกอบด้วย คำศัพท์ และโครงสร้างภาษาที่จำเป็นต่อนักศึกษา ที่จะนำไปสร้างบทสนทนา เนื้อหาที่เน้นเรื่องการท่องเที่ยว ทำให้มีความหมาย มีประโยชน์ และสนองความต้องการได้ตรงประเด็น ดังนี้

บทเรียนที่ 1	River Attractions
บทเรียนที่ 2	Places to visit in Bangkok
บทเรียนที่ 3	Ratanakosin Island
บทเรียนที่ 4	Do's and Don't Social Norms in Thailand
บทเรียนที่ 5	Major Thai Festivals and Holidays

บทเรียนที่ 6 OTOP-Hand-Crafted Products of Thailand's Village Communities

3.2.3 สถานการณ์และบรรทัดฐาน ซึ่งเป็นองค์ประกอบของกิจกรรมสถานการณ์จำลอง เป็นสถานการณ์และบรรทัดฐานที่กำหนดขึ้นให้ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงในชีวิตการทำงานของผู้ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ทำให้นักศึกษารู้จุดประสงค์ในการพูด และรู้ว่ากำลังพูดอะไร กับใคร ที่ไหน และอย่างไร เช่น เมื่อนักศึกษาที่ได้รับบทบาทเป็นนักท่องเที่ยวต้องการข้อมูลเกี่ยวกับตลาดน้ำ พิพิธภัณฑสถาน วัด ฯลฯ กลุ่มสนทนาก็สามารถสื่อสารตอบโต้ได้ด้วยรูปแบบประโยคที่เหมาะสมกับหน้าที่ทางภาษาตามที่เรียนไป สอดคล้องกับรูปแบบกิจกรรมการสอนทักษะพูดที่ ฮาร์เมอร์ (Harmer, 1992 : 92) และลิตเติลวูด (Little wood, 1990 : 22-64) กล่าวไว้ คือ การใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นกิจกรรมพัฒนาการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำให้ผลการเปรียบเทียบการประเมินตนเองทั้ง 3 ระยะดังปรากฏในตารางที่ 4.2.1 และจากผลการเปรียบเทียบคะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมโดยผู้สอนในแต่ละระยะดังปรากฏในตารางที่ 4.2.3 พบว่านักศึกษาสามารถพูดโต้ตอบได้คล่องแคล่วและต่อเนื่องในระดับดี

3.3 การใช้สื่อการสอนที่เป็นของจริง ช่วยทำให้ปัญหาที่ยุ่งยากเป็นปัญหาที่ง่ายขึ้น

ตามที่สุภา กิจจาทร (สุภา กิจจาทร, 2519 : 196) กล่าวไว้ในเรื่องการใช้สถานการณ์จำลองในการเรียนการสอน ผู้วิจัยนำสื่อการเรียนการสอน เช่น แผนที่ แผ่นพับ คู่มือนักท่องเที่ยว ฯลฯ มาประกอบการทดลอง โดยอนุญาตให้นักศึกษาใช้สื่อดังกล่าวได้ในขณะสนทนาเป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม ซึ่งนักศึกษาจะใช้แผนที่ในการแนะนำข้อมูล โดยเฉพาะในบทเรียนที่ 1 และบทที่ 2 ซึ่งเกี่ยวกับการแนะนำสถานที่ ในขณะที่สนทนาเมื่อนักศึกษาเผชิญสถานการณ์ที่นึกไม่ออก แผนที่จะช่วยเตือนความจำ หรือกระตุ้นความคิดได้เป็นอย่างดี ทำให้การสนทนาดำเนินต่อไปอย่างราบรื่น และเป็นธรรมชาติเหมือนอยู่ในสถานการณ์จริง ช่วยทำให้ปัญหาที่ยุ่งยากกลายเป็นปัญหาที่สามารถแก้ไขได้

นอกจากนี้ การใช้ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต ก็เป็นข้อมูลที่ทันสมัย สามารถสืบค้นได้ เช่น เรื่องราวเกี่ยวกับ OTOP สินค้าที่มีชื่อเสียงของประเทศไทย นอกจากจะมีรายละเอียดเกี่ยวกับสินค้าแล้ว ยังมีภาพประกอบที่ชวนให้ติดตาม ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอเป็นบทสุดท้ายของเนื้อหา ทำให้นักศึกษาใช้จินตนาการสร้างบทสนทนา จากภาพประกอบเหล่านั้นได้

3.4 บรรยายการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองแตกต่างจากการเรียนแบบเดิม

3.4.1 สถานการณ์จำลอง เป็นวิธีสร้างประสบการณ์ให้กับผู้เรียน ให้รู้จักวิธีแก้ปัญหา เมื่อประสบกับสถานการณ์ต่าง ๆ ทำให้นักศึกษาต้องเตรียมพร้อมอยู่เสมอ ซึ่งคล้ายกับ

ชีวิตจริง ที่มีปัญหาเกิดขึ้น อย่างหลากหลาย การที่นักศึกษาได้ฝึกใช้ทักษะทางภาษากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่เรื่อยๆ จะทำให้พวกเขาคุ้นชิน และพร้อมเผชิญกับปัญหานั้น อย่างผู้ที่ผ่านการฝึกมาแล้ว ดังเช่นครูชแซงค์ (Cruichshank. 1972 : 17-19) กล่าวถึงส่วนดีที่ได้รับจากการใช้สถานการณ์จำลอง ว่าเป็นวิธีการให้ประสบการณ์แก่ผู้เรียน โดยประสบการณ์นั้น ๆ ไม่อาจมีโดยตรงในขณะที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษา

3.4.2 การเรียนการสอนภาษาแบบเดิม เน้นหนักในแง่ของกฎเกณฑ์ ไวยากรณ์ ได้แก่ วิธีไวยากรณ์-แปล (Grammar-Translation Method) ซึ่งผู้เรียนไม่สามารถนำภาษาที่เรียนไปใช้ได้ เนื่องจากผิดธรรมชาติของการเรียนรู้ ภาษา คือ ไม่นั่นทักษะการฟังและการพูด เมื่อฟังภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ ทำให้พูดไม่ได้ ดังนั้นการจัดบรรยากาศ สถานการณ์จำลอง ให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาเพื่อใช้ในสถานการณ์การพูดใดบ้างและในแต่ละสถานการณ์ การพูด จะต้องใช้รูปแบบอย่างไร รวมทั้งโครงสร้างไวยากรณ์ ที่สอดคล้องอยู่ในแต่ละสถานการณ์การพูด และองค์ประกอบอื่นๆ จะได้ช่วยให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาอย่างเหมาะสม การสื่อความหมายที่สัมพันธ์กับท่าทางและน้ำเสียง เป็นการสื่อสารที่สมจริงและมีประสิทธิภาพ ซึ่งผลการสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับบรรยากาศสถานการณ์จำลอง จะเห็นได้ว่า นักศึกษามีความพึงพอใจด้วยคะแนนเฉลี่ย 4.00 และผลจากการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองทำให้นักศึกษามีพัฒนาการในการพูดภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 4.48 ดังปรากฏในตารางที่ 4.31

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการทำวิจัยเรื่องการใช้สถานการณ์จำลองกับภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดในสาขาวิชา ต่าง ๆ เช่น การโรงแรม อาหารและโภชนาการ วิศวกรรมศาสตร์ บริหารธุรกิจ
2. การวิจัยการใช้สถานการณ์จำลองจะมีประสิทธิภาพถ้าผู้วิจัยมีเวลาในการสอนนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง อย่างเต็มที่ เพราะจะมีเวลาในการเตรียมแผนการสอน สื่อและอุปกรณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

บรรณานุกรม

หนังสือ

- กรมวิชาการ. (2524). คู่มือการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง 2534). กรุงเทพฯ: จงเจริญการพิมพ์.
- กรมวิชาการ. (2546). คณะกรรมการพัฒนาคุณภาพวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ, การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- “นโยบายหลัก ททท.” (2550) อสท. 42 (เมษายน) : 13
- ล้วน สายยศ. (2543). การวัดด้านจิตพิสัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วัชร เงินแก้ว. (2534). “ศึกษาการใช้งานด้านภาษาต่างประเทศ ตามความต้องการของหน่วยงานและความคาดหวังของผู้เรียน”. วารสารการวิจัยเพื่อการพัฒนา. (14) : 57-63.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2530). หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- วิราพร พงศ์อาจารย์. (2542). การประเมินผลการเรียน. พิษณุโลก: สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- สันศักดิ์ โรจนสุนทร, ศ. ดร. (2550). “Modeling and Simulation พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวคือ ต้นแบบ”. สยามรัฐ. (9มกราคม) : 8.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภา กิจจาทร. (2519). การใช้สถานการณ์จำลอง. เอกสารสัมมนาอาจารย์นิเทศก์ วิทยาลัยครูสวนสุนันทา. อัดสำเนา
- สุมิตรра อังวัฒนกุล. (2539). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรุณี วิริยะจิตรา. (2532). การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- อังฉรา วงศ์โสธร. (2544ก). การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2544ข). การพัฒนาข้อทดสอบอิงวัตถุประสงค์แบบอุดมวัดความสามารถสูงสุดและการกระทำปกติทางภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2538). แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ฮารเมอร์, เจเรมี. (2004). How to Teach English: วิธีสอนภาษาอังกฤษ. แปลโดย

เสาวภา ฉายะบุรกุล กรุงเทพฯ : มปท.

สิ่งพิมพ์อื่น

กุลเชษฐ สุทธิดี. (2544). “การใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือที่เน้นการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกมเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน”. ปรินุณานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (ภาษาอังกฤษ). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.

ดนตรี แสงกล้า. (2544). “การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กลวิธีการทำให้สำเร็จประกอบสถานการณ์จำลอง”. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (ภาษาอังกฤษ). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.

ทรายทอง ตั้งวงศ์ถาวรกิจ. (2537). “การเปรียบเทียบผลการใช้สถานการณ์จำลองและการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดธาตุทอง (เรื่อนขาวสะอาด) กรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

บุญจรรย์ แคนทอง. (2542). “การสร้างสไลด์ประกอบเสียงและการจัดกิจกรรมสถานการณ์จำลองเรื่อง “การยังชีพ” เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดสำหรับนักเรียนนายเรืออากาศชั้นปีที่ 5 สาขาวิศวกรรมอากาศยาน โรงเรียนนายเรืออากาศ”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร มหาบัณฑิต. (ศึกษาศาสตร์-การสอน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

บุญเกิด กลมทุกสิ่ง. (2547). “การพัฒนาความสามารถด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแสนสุข จังหวัดชลบุรี”.

บุญบง ปริดาวงศากร. (2547). “การใช้กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2”. ปรินุณานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ประไพ สมปราชญ์นันท์. (2545). “ผลการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อการพึ่งตนเองด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒารามในพระบรมราชินูปถัมภ์ กรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์. (2536). “การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง การพูดเพื่อการสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง การสอนโดยใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ประกอบสถานการณ์จำลองและการสอนตามคู่มือครู”. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ภาวนา เสถียรสวัสดิ์. (2537). “ไฟล์ของกิจกรรมสถานการณ์จำลองในภาษาอังกฤษธุรกิจ สำหรับนักศึกษาคณะศิลปศาสตรมหาวิทาลัยรังสิต”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. (ศึกษาศาสตร์-การสอน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- เขวลักษณ์ ลอยลิบ. (2547). “ผลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร”. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรารณ์ วังโน. (2531). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีบุคลิกต่างกันที่เรียนด้วยสถานการณ์จำลอง”. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สมบัติ สิริวงศาสกุล. (2539). “ผลของการสอนกลวิธีในการสื่อสารที่มีต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3”. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- สมบุญ เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา. (2525). “การเปรียบเทียบผลการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนหน่วย “การทำมาหากิน” ด้วยการสอนแบบใช้และไม่ใช้สถานการณ์จำลอง”. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุกัญญา ศิลประสาธ. (2544). การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ. ปรินิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัญชนา ราศรี. (2538). “การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูด เพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนธาตุพนม อำเภอดุสิต จังหวัดนครพนม”. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อุษาพร ภูพานเพชร. (2547). “ผลการใช้กิจกรรมการพูด เพื่อการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ภาษาอังกฤษ

- Allwright, R. (1980). Discourse Analyses in Second Language. London: Longman.
- Brown, D. H. (1987). Principle of Language Learning and Teaching. New Jersey: Practice Hall.
- Bullard, Nick. (1990). Briefing and Debriefing in Simulation Gaming, and Language Learning. New York: New Bury House.
- Bygate, Martin.; & Porter, Don. (1991). Dimension in the Acquisition of Oral Language. Oxford: Oxford University Press.
- Bygate, Martin. (1995). Speaking. Oxford: Oxford University Press.
- (1990). Teaching Oral English. London: Longman.

- Carrier, Michael. (1991). "Simulation in English Language Teaching: A Cooperative Approach"
Simulation & Gaming. 22() : 116-117.
- Crookall, David and Oxford, Rebecca L. (1990). Simulation, Gaming, and Language Learning.
 New York: Newbury House.
- Cruickshank, Donald. (1972). "Notion of Simulation and Games : A Preliminary Inquiry".
Education Technology 10 (July) : 17-19.
- Evans, David R. (1979). Games and Simulations in Literacy Training. Tehran: Hulton
 Educational Publication.
- Finocchiaro, M. and Brumfit, C.J. (1983). The Functional-National Approach: From Theory to
 Practice. New York: Oxford University Press.
- Gredler, Margaret. (1992). Designing and Evaluating Games. London: Kogan Page.
- Greenblatt, Cathy Stein. (1988). Designing Games and Simulations and Illustrated Handbook.
 Newbury Park, Calif Sage Publication.
- Hall, Eugene J. (1976). The Language of Tourism in English. New Jersey, Englewood Cliffs:
 Prentice Hall.
- Harmer, Jeremy. (1982). "What is Communicative?" English Language Teaching Journal
 36/3 (April) : 164-618.
- _____. (1992). The Practice of English Language Teaching. London: Longman.
- Harris, David P. (1990). Testing English as a Second Language. New York: Mc Graw – Hill
 Book.
- Johnson, Keith. (1979). Communicative Approaches and Communicative Processes in The
 Communicative Approach to Language Teaching. London: Oxford University Press.
- _____. (1983). Communicative Syllabus Design and Methodology. Oxford: Pergamon Press.
- Johnson, Keith and Morrow, Keith. (1981). Communication in the Classroom. London:
 Longman.
- Jones, Ken. (1985). Designing your Own Simulations. London: Methuen.
- _____. (1982). Simulations in Language Teaching. Cambridge: Cambridge University Press.
- _____. (1980). Simulations: A Handbook for Teachers. London: Kogan Page.
- Jones, Leo. (1983). Eight Simulations. Cambridge: Cambridge University Press.

- Kanitta Utawanit. (2003). Communicative English for Tourism. 12th ed. Bangkok : Thammasat University Press.
- Ladousse, Gillian Porter. (1976). Going Places English for Work and Travel. Oxford: Heineman.
- Littlewood, William . (1998). Communicative Language Teaching. 18th ed. Cambridge: Cambridge University Press.
- Mc Croskey, James C. (1984). Communication Competence the Elusive Construct in Competence in Communication. Newbury Park, Calif : Sage Publications.
- Morrow, Keith. (1983). Principle of Communication and Methodology in Communication in the Classroom: Applications and Methods for Communicative Approach. London: Longman.
- Oller, John W. (1979). Language Test at School: A Pragmatic Approach. London: Longman Group.
- Pattison, Pat. (1987). Developing Communication Skill: a Practical Handbook for Language Teachers, with Example in English, French, and German. Cambridge: Cambridge University Press.
- Paulston, Christina Bratt and Bruder, Many Newton. (1976). Teaching English as a Second Language: Techniques and Procedures. Massachusetts: Winthrop.
- Revell, Rod and Stott, Chris. (1982). Five Star: English for the Hotel and Tourist Industry. Oxford University Press.
- Rowe, Ann.; Smith, John D. and Borein, Fiona. (2002). Career Award : Travel and Tourism. Standard Level. Cambridge : Cambridge University Press.
- Savignon. S. J. (1983). Communicative Competence: Theory and Classroom Practice. Massachusetts : Addison Wesley Publishing Company.
- Scarcella, Robin C.; Anderson, Elaine S. and Krashen, Stephen D. (1990). Developing Communicative Competence in a Second Language. Boston: Heinle.
- Scott, Roger. (1981). Speaking. London: Longman.
- _____. (1981). The Four Skills in Communicative Language Teaching in Communication in the Classroom. London: Longman.

Scott, Trish and Buckingham, Angela. (1995). At your Service : English for the Travel and Tourist Industry. N.Y. : Oxford University Press.

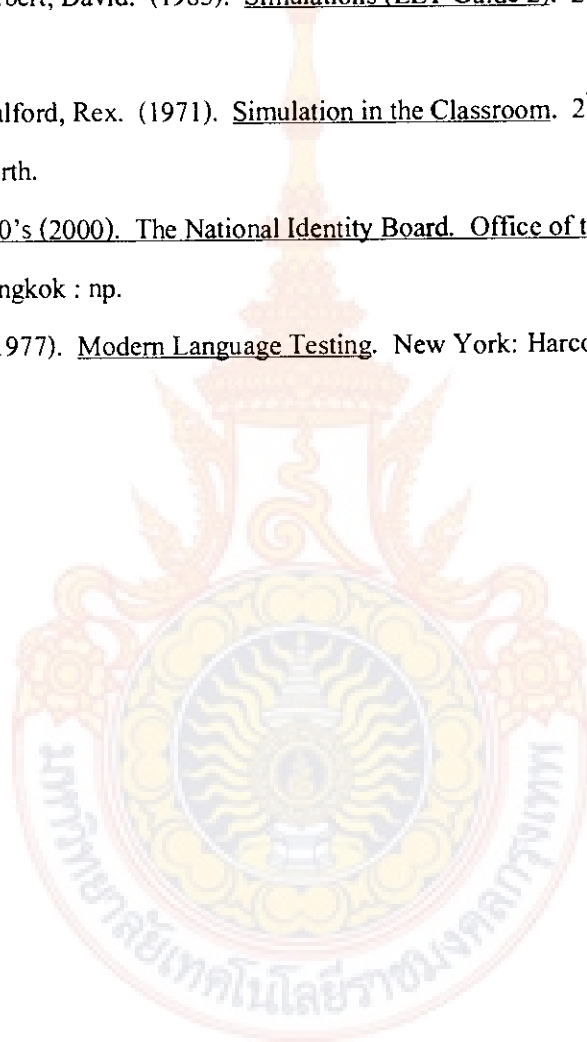
Sturtridge, Gill. (1977). "Using Simulation in Teaching English for Specific Purposes". Modern English Publication. 14(4): 433-434.

Sturtridge, Gill and Herbert, David. (1983). Simulations (ELT Guide 2). 2nd ed. London: NFER.

Taylor, John L. and Walford, Rex. (1971). Simulation in the Classroom. 2nd ed. Middlesex: Harmondsworth.

"Thailand into the 2000's (2000). The National Identity Board. Office of the Prime Minister"/Bangkok : np.

Valette, Rebecca M. (1977). Modern Language Testing. New York: Harcourt Brace Jovanovich.

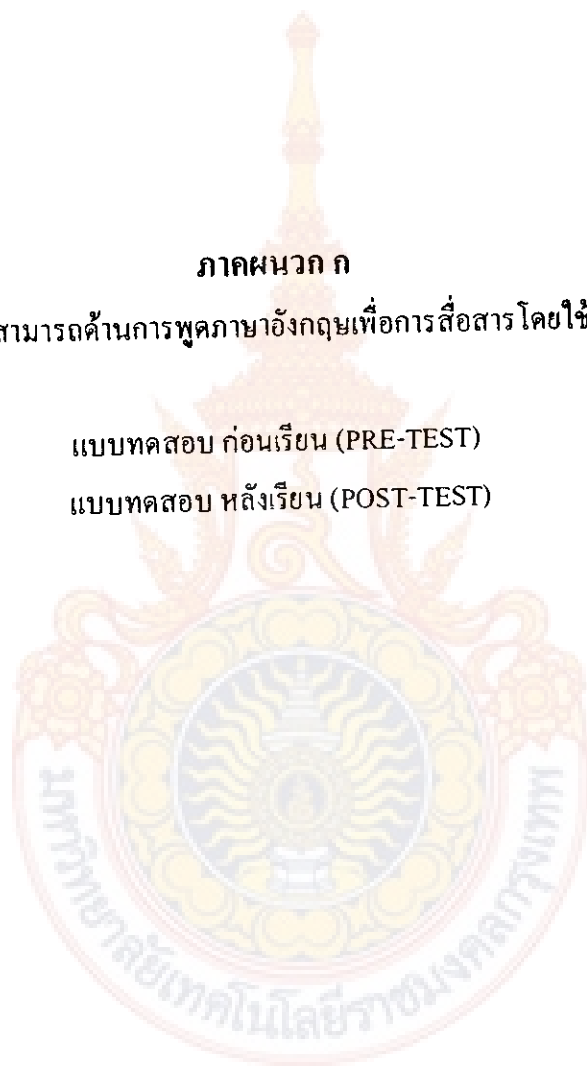

ภาคผนวก ก

แผนการสอนวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง

แบบทดสอบ ก่อนเรียน (PRE-TEST)

แบบทดสอบ หลังเรียน (POST-TEST)

Unit 1 Teaching stages

Stage 1 Presentation and practice

1. Teacher explains what simulation is and tells the objectives of the activities contained in the unit. Students have to act according to the roles as in the real situation. They can produce the language as it should actually be. After that teacher teaches how to greet someone, introduce oneself and other and introduce places.
2. Teacher distributes worksheets to let students learn the language.
3. Students practice reading
4. Students practice speaking

Stage 2 Pair work / Group work

1. Students are divided into groups Each group chooses role cards and makes up its own conversation. Teacher lets they have time for preparation before acting. Teacher acts as a resource person during their preparation for the conversation.
2. While the first group performs, the other observes and waits for its turn.
3. Teacher is only a moderator who keeps the tasks go on without interruption.

Stage 3 Discussion, summary and feed back

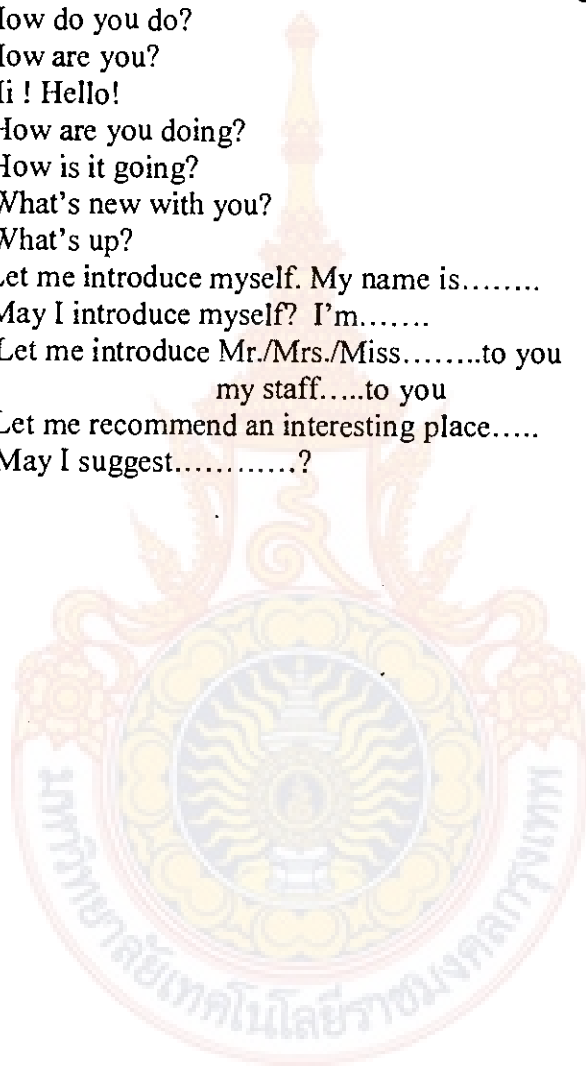
1. After the performance, teacher lets the students discuss about the good and bad points of the simulation.
2. Teacher summarizes and gives feed back to the students for improvement.
3. Teacher assigns students to write a summary of the simulation
4. Teacher asks students to prepare for the next lesson

Unit 1

Good morning , how may I help you?

1. Objectives :
 1. a. To greet someone for the first meeting
 - b. To greet someone we have already known
 2. a. To introduce oneself
 - b. To introduce someone to others
 - c. To introduce interesting places
2. Language study
 1. a. Good morning : Good afternoon : Good evening
 How do you do?
 How are you?
 - b. Hi ! Hello!
 How are you doing?
 How is it going?
 What's new with you?
 What's up?
 2. a. Let me introduce myself. My name is.....
 May I introduce myself? I'm.....
 - b. Let me introduce Mr./Mrs./Miss.....to you
 my staff.....to you
 - c. Let me recommend an interesting place.....
 May I suggest.....?

Language study

Ways to greet someone

Formal

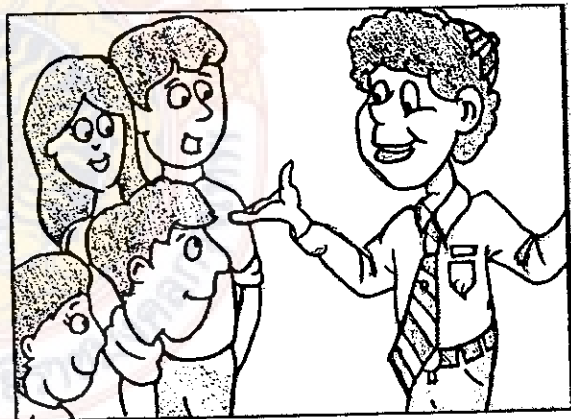
Good morning
 Good afternoon
 Good evening
 How are you? I'm fine. Thank you.
 Very well. Thank you.
 How do you do? How do you do?
 It's nice to meet you. It's nice to meet you too.

Informal

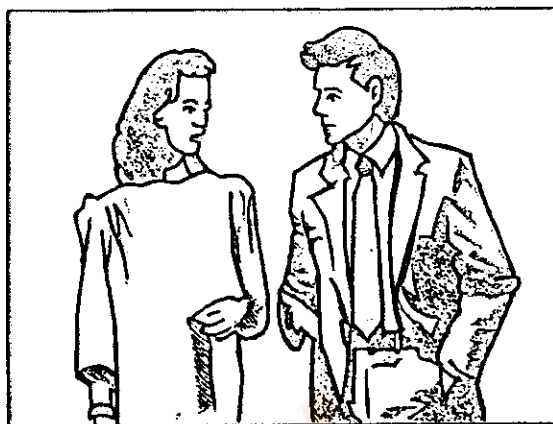
Hi
 Hello
 How are things? So so
 How are you doing? Not bad.
 How have you been? Great.
 How is it going? Nothing special.
 What's new? Nothing much.

Introducing yourself

Good morning. Let me introduce myself. My name is Anon. I'm a tour representative from Top Ten Holidays Tour. I'm very pleased to welcome you today.

Welcome to Bangkok, everybody. Let me introduce myself. My name is Andy from Ambassador Tour.
 Please enjoy yourself. I'll take good care of you all through this trip. Thank you.

Good afternoon. May I introduce myself. My name is Liza. I'm your guide for the next two days. Please let me know if you need any help. Thank you.

Good _____ everybody. I'm so happy to be your guide on this trip. My name is Ananda. Boeing Tour is very pleased to welcome all of you.

Good evening, everybody. My name is Joke. I'm from Happy Travel Company. I'll be your tour leader in this trip. I'm so happy to see all of you. Thank you.

Introducing others

Good morning, everybody. May I introduce my assistant to you. Her name is Candy. She'll help you all through this trip.

Good afternoon. Ladies and gentlemen. Let me introduce Mr. Kane. He is also a tour guide. We'll work together to help you throughout this trip.

Good evening everybody. Please let me introduce my friend. Her name is Zasha . She will help you through the trip.

Good morning, everybody. I'm going to introduce my staff to you. This is Mr. Buddy. He'll help you with the hotel. And this is Miss Francis. She'll help you with the restaurant. And this is Mr. Bush. He'll take you to many interesting places. Let them take care all of you. Thank you.

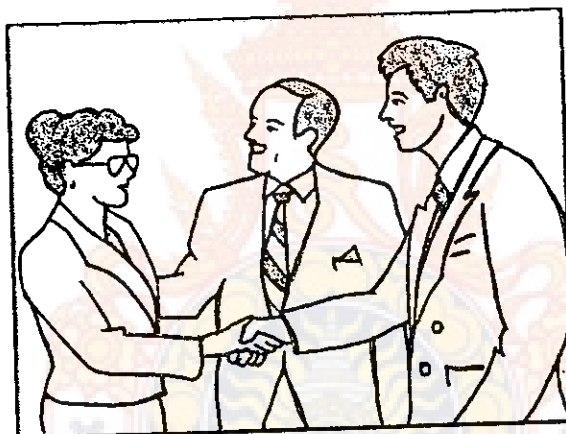
Good afternoon, everybody. I would like to introduce Mr./Mrs/Miss ____ to you. He/She is the tour operator.
 If there is anything to comment about this trip, please feel free to tell him/her. We'll be pleased to accept it.
 Thank you.

I would like to introduce my assistant, Prame. If there is anything to suggest, please tell her.

Let me introduce Jane. She will take care of food and drink for you.

I would like to introduce the tour leader, Miss Jennifer. She will take you to many tourist attractions

Let me introduce my staff to you. This is Paul. He will help you with the accommodation.

Introducing places

Let me introduce/recommend/suggest.....

You will enjoy a visit to.....because it is.....

While you are here, why don't you go to.....

Reading : Study the reading below in 6 groups. Group 1 and 2 : Introduction to river attractions Group 3 : Taling Chan Group 4 : Bang Khu Wiang Group 5 : Canal Tours and Group 6 : Chao Phraya River Cruise. Then each group prepares and performs a role play to introduce the places.

RIVER ATTRACTIONS

DAMNOEN SADUAK

Thailand's most visited and photographed attraction, the Floating Market is located in Damnoen Saduak, about a hundred kilometers from downtown Bangkok. It is made up of a number of small canals which are patrolled by small boats piloted by crafty ladies always ready to sell their wares and jockey for position with their competitors. The market is hot, sticky and busy, but offers an amazing amount of fun!

Most visitors to the Floating Market choose to take part in an organized tour rather than finding their own way to the market. While the second choice is possible, using a tour company will probably ensure a better experience.

Perhaps the best of both worlds is to take a private car from Bangkok and then a private boat around the market. This ensures guest can do things at their own pace.

How to get there : Take a bus from the Southern Bus Terminal (+66 (0) 2 434 5557-8) to Samut Songkhram

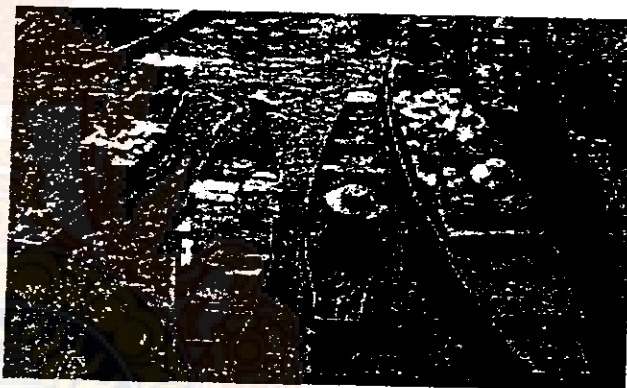
Ratchaburi province, 80 km southwest of Bangkok.

You can then walk along the passage way to the market, or take a boat to the market pier.

Items at market : Fresh fruits, vegetables, ready-to-drink/ eat juices & foods

Open 06 :30 -11 :00 (every day)

TALING CHAN

This market is in close proximity to Bangkok, and so makes a nice weekend trip if you are in for a new shopping experience. A strew of canals around the market can be visited by hired boat where small viages are revealed along the way. Homestays are also available for a truly Thai experience.

How to get there : Take bus number 79 or 83, which across the Chao Phraya River to the Thonburi side of Bangkok. The market is located near the front of Taling Chan District Office.

Items at market : Fruit, vegetables, plants and various knick-knacks

Open: 09 :00 - 17 :00 only on weekends.

BANG KHU WIANG

Perhaps the best choice to enjoy a traditional Thai floating market without the touristy push is Bang Khu Wiang. Monks arrive by boat in early morning on their "tak baat" (alms round), and a variety of farm-fresh produce is offered

How to get there : One option is to rent a boat from Chang Pier (in Bangkok), and ask to be taken to Noi-Khong Om-Bang Khu Wiang Floating Market.

A cheaper option is to catch a boat from Wat Chalor Pier for a 45-minute ride to Bang Kruai, which runs every 15 minutes from 05 :00-20 :00 From there it is a 10-minute boat ride to the market. If boats don't suit you, no worries as taxis and tuk-tuks are available for hire at the market.

Items at market : Mainly Fresh produce

Open daily from 04 :00 - 07 :00

CANAL TOURS

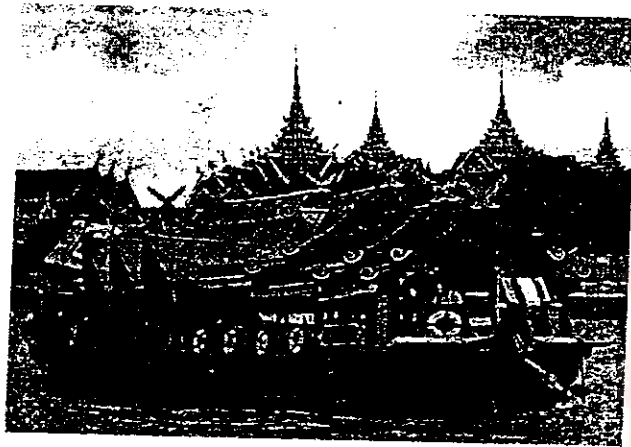

Bangkok used to have so many canals that it was often called The Venice of the East. Cruising along these canals is a journey of contrasts between old and modern Bangkok. The most popular klong trips start on the Bangkok side of the Chao Phraya River and cross over to the Thonburi side to venture up Bangkok Noi and Bangkok Yai canals. These journeys take you to fascinating places such as the Royal Barge Museum and the colonial-style Thonburi Railway Station.

Along the way you will see the different side of life as you pass the homes of the klong-dwellers. The contrast continues as you pass into idyllic rural pockets where villagers grow fruit, vegetables and orchids which are sent to markets on long-tailed boats.

How to get there : Tour boats depart from the pier beside the Oriental Hotel, at River city and Tha Chang Wang Luang Pier.

CHAO PHRAYA RIVER CRUISE

A cruise on the Chao Phraya River : Thailand's most important motorway gives you a new perspective on Bangkok as you pass by the imposing Prangs of Wat Arun, the majestic Grand Palace and the Temple of The Emerald Buddha.

You can take a voyage on a luxuriously converted rice barge leaving from Bangkok on a leisurely journey all the way up to the ancient capital at Ayutthaya. There are also purpose-built luxury cruisers making the same trip. Or you can see the river life the same way the locals do by catching a river express boat.

The evening dinner cruise can be particularly romantic. It allows you to sip fine wine at a candle-lit table.

Source : William L.Ogan, ed. "What's on Bangkok"

Asean Journal. (July I-14 2007) : 9

Unit 2 Teaching stages

Stage 1 Presentation and practice

1. Teacher explains what simulation is and tells the objectives of the activities contained in the unit. Students have to act according to the roles as in the real situation. They can produce the language as it should actually be. After that teacher teaches how to describe places and tour itinerary. Teacher distributes worksheets to let students learn the language.
2. Students practice reading
3. Students practice speaking

Stage 2 Pair work / Group work

1. Students are divided into groups Each group chooses role cards and makes up its own conversation. Teacher lets them have time for preparation before acting. Teacher acts as a resource person during their preparation for the conversation.
2. While the first group performs, the other observes and waits for its turn.
3. Teacher is only a moderator who keeps the tasks go on without interruption.

Stage 3 Discussion, summary and feed back

1. After the performance, teacher lets the students discuss about the good and bad points of the simulation.
2. Teacher summarizes and gives feed back to the students for improvement.
3. Teacher assigns students to write a summary of the simulation
4. Teacher asks students to prepare for the next lesson.

Unit 2

Could I suggest you the places to visit?

1. Objectives

- How to make a suggestion or an offer
- How to make a request
- How to make an apology

2. Language Study

- How to make a suggestion
 - a. Could I suggest.....?
 - b. May I recommend.....?
 - c. I think you should.....
 - d. How about+Ving.....?

How to make an offer

- a. Can / could I offer.....?
- b. May I help you with.....?

- How to make a request

Could you +V1.....?

Would you +V1...?

Can you+V1.....?

Would you mind+Ving.....?

Do you mind if.....?

How to make an apology

I'm sorry.....

I'm afraid.....

Language Study\

Make a request, suggestion, an offer and an apology

Request	Acceptance	Refusal
Could you Can you May you $\left. \begin{array}{l} \\ \\ \end{array} \right\} + V1$	Yes, of course Certainly It's all right No problem OK/That's fine	No, of course not I'm sorry
Would you mind + V ing ? Do you mind if ... I wonder if... Is it ok?	Not at all No, of course not	I'm sorry I'm afraid not I'm afraid I can't
<u>Suggestion</u>	Acceptance	Refusal
Could I May I Can I $\left. \begin{array}{l} \\ \\ \end{array} \right\} + V1 ?$	Yes, Please Yes, thank you Yes, of course	No, Thank you I'd rather not
I think you should How about + Ving...?	Sure. Go ahead	
<u>Offer help</u>	No problems	
Could I	OK.	
May I	All right	
Can I		

Apology

I'm sorry, but could I ask you to.....

I'm very sorry. I don't really know.....

I'm really sorry. I'll just have to find out.....

I'm afraid it's not possible to.....

I'm not quite sure, I'm afraid.

Just one moment, please.

Places to Visit

観光地

Abbisek Dusit Museum

(B5) พระที่นั่งอภิลิขิตมหาปราสาท プラ・ティーン・アピセー・ト・ドゥシット・マハー・ปราสาท
A former throne hall converted into a museum of Thai handicrafts under the patronage of H.M. the Queen.

Chatuchak Weekend Market

サンデー・マーケット (I1) ตลาดนัดสวนจตุจักร
BTS Mo Chit Station (M) MRT Chatuchak Park Station (CHA)
Probably the world's largest open-air, weekend flea market. A must for bargain-hunters looking for almost anything under the sun.

Chinatown (Yao Wa Rat)

ヤウラート (D6) เขตราชดำเนิน
MRT Hua Lamphong Station (HUA) A bustling trading district for all kinds of products but most prominently gold and jewelry. After dusk, the place becomes a fascinating sidewalk dining center.

City Pillar Shrine

サンジヤカホー・ラククムアン (B4) ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง
Devotees in colorful costumes flock to the shrine daily to pay their respect and offer dances. The shrine has a wooden pillar, laid down during the time of King Rama I, to serve as the city's guardian.

Erawan Shrine

ปรา・โพน・เอราวัณ (I6) พระพรหมเอราวัณ
BTS Chit Lom Station (E1) Dedicated to the Hindu God, Phra Phrom, this shrine teems all day long with devotees from here and abroad, some asking for luck and other favors.

Gaysorn

เกย์ซอร์น (I5) เขต BTS Chit Lom Station (E1)
The city's premier cosmopolitan lifestyle center. Gaysorn has about 80 fashion, lifestyle and home accessories stores, all evoking luxury, exclusivity and fine taste.

Grand Palace

วัง (B5) พระบรมมหาราชวัง
Located next to the Phra Keow Temple, this magnificent royal compound is regular venue for important religious and royal ceremonies. Open daily from 8:30 a.m. to 3:30 p.m.

Jim Thompson's House

จิมทอมป์สันの家 (G5) บ้านจิมทอมป์สัน
BTS National Stadium Station (W) One of the well-preserved traditional Thai houses in the city, this remarkable house-museum showcases a vast collection of antiques and artworks from all over the Southeast Asian region.

J.J. Mall

(I1) จ.จ. มอลล์
BTS Mo Chit Station (M) MRT Chatuchak Park Station (CHA)
(next to Jatujak Weekend Market) air-conditioned shopping mall is a center of 1,200 merchandises ranging from Thai handicrafts, Arts & Paintings, Gold/Silverware, Thai Massage, Garments, Ornaments, Gems&Jewelry, and etc.

Suan Pakkad Palace スワンパッカ宮殿 (H3) วังสวนผักกาด

houses, on Si Ayuthaya Road, occupies a beautiful garden and houses an important collection of Asian antiques. A lacquer pavilion is decorated with sumptuous late Ayutthayan period (1350-1767) gold-leaf murals. It is open Monday through Saturday from 9 a.m. to 4 p.m. Admission is Bt50.

Vimanmek Mansion ไวมันเม็กแมนชั่น (D1) พระที่นั่งวิมานเมฆ

Built in 1901 as royal residence of King Rama IV, it is the world's largest golden teak building. It is now a museum housing the king's memorabilia.

Wat Arun (Temple of Dawn)

อรุณราชวราราม (A6) วัดอรุณราชวราราม

One of Thailand's most popular landmarks, noted for its 20-story tall main prang (pagoda) decorated with multi-colored Chinese porcelain.

Wat Benjamabophit (Marble Temple)

เบญจมาภิมุข (E2) วัดเบญจมบพิตรดุสิตวนาราม

Unique temple built of Italian marble. European in ecclesiastic details but classical Thai in architecture.

Wat Phra Chetuphon พระเชตุพน (B5) วัดโพธิ์

Home to the famous Reclining Buddha image, this temple is also regarded as Thailand's first university. It was also here where traditional Thai massage was first taught.

Wat Phra Kaew เอมeraldพระแก้ว (B4) วัดพระแก้ว

The country's grandest temple, it houses the famous Emerald Buddha, the Thais most revered object of worship. Also, priceless works from art masters during the Rattanakosin era are displayed here. Open daily from 8:30 a.m. to 3:30 p.m.

Wat Saket (Golden Mountain)

ภูเขาทอง (D4) วัดสระเกศ (ภูเขาทอง)

Constructed by King Rama III, its golden pagoda towers over the city. The place also houses the holy ash remains of Lord Buddha.

Wat Trimit ไตรมิตร (E7) วัดไตรมิตร

MRT Hua Lamphong Station ๙๙ Formerly called "Wat Samjeantai, this temple was built by three Chinese comrades around 150 years ago. It was restored in 1937 and granted the new name of Wat Trimitwithayaram. The main attraction of the temple is the five-ton, three-meter tall Sukhothai-style Buddha image in the Subduing Mara position made of solid gold known as the Golden Buddha.

Khao San Road カオサン通り (B3) ถนนข้าวสาร

A world-renowned backpackers' haven, Khao San offers an exciting choice of economical guest houses, restaurants and bars.

National Museum 國立博物館 (B3) พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ

Houses treasured Thai artifacts and historical objects. Guided tours are available daily to visitors.

National Theater 國立劇場 (B3) โรงละครแห่งชาติ

Main venue for traditional Thai performing arts. Shows are held regularly throughout the year.

National Art Gallery 國立美術館 (B3) หอศิลป์แห่งชาติ

Thailand's main art repository exhibiting works by renowned artists, including those by His Majesty the King.

Pantip Plaza パンティップ・プラザ (H4) พันทิพย์พลาซ่า

BTS Ratchthewi Station (N1) Bangkok's major IT center where computer hardware, software and peripherals are available at a bargain.

Patpong パッポン通り (G8) ถนนเพลินพงษ์ BTS Sala Daeng Station (S2)

MRT Si Lom Station (S1) This world famous strip is Bangkok's main night entertainment district. Also popular for its vibrant night bazaar.

Pbaturat パワラット (C6) พารวรัต

Shopping district known for low-priced clothes and textiles. Here, retailers are mostly locals of Indian ancestry.

Royal Barge Shed 王室御船庫 (A3) ตู้เรือพระราชพิธี

Showcase for Royal Thai Barges previously used as war vessels. Now, they are occasionally used by the Royal Family for river processions. Open daily from 9:00 a.m. to 5:00 p.m.

Siam Square サイアム・スクエア (H6) สยามสแควร์

BTS Central Station (Siam) Bangkok's main shopping and entertainment zone. its top three malls are Mahboonkrong (MBK), Siam Centre and Siam Discovery Centre.

Silom Road シーロム通り (F9) ถนนสีลม BTS Sala Daeng Station (S2)

MRT Si Lom Station (S1) Thailand's equivalent to Wall Street in the US. A business district favored by multinational companies with trendy restaurants and shops all around.

Snake Farm スネーク・ファーム (H8) สวนสากง

BTS Sala Daeng Station (S2) MRT Si Lom Station (S1) Officially called Pasteur Institute, it is the second oldest snake farm in the world.

Unit 3 Teaching stages

Stage 1 Presentation and practice

1. Teacher explains what simulation is and tells the objectives of the activities contained in the unit. Students have to act according to the roles as in the real situation. They can produce the language as it should actually be. After that teacher teaches how to describe places and tour itinerary. Teacher distributes worksheets to let students learn the language.
2. Students practice reading
3. Students practice speaking

Stage 2 Pair work / Group work

1. Students are divided into groups. Each group chooses role cards and makes up its own conversation. Teacher lets them have time for preparation before acting. Teacher acts as a resource person during their preparation for the conversation.
2. While the first group performs, the other observes and waits for its turn.
3. Teacher is only a moderator who keeps the tasks going without interruption.

Stage 3 Discussion, summary and feed back

1. After the performance, teacher lets the students discuss about the good and bad points of the simulation.
2. Teacher summarizes and gives feedback to the students for improvement.
3. Teacher assigns students to write a summary of the simulation.
4. Teacher asks students to prepare for the next lesson.

Unit 3**Have Fun on the City Tour**

1. **Objective :** To give an information about tourist attractions in Bangkok

2. **Language study :**

1. Passive voice : Subj + V to be + V3

2. Part of speech.

a) Noun : places

b) Verb : leave, visit, watch, take

c) Adjective : fascinating, famous, magnificent, popular etc.

d) Preposition : in, on, opposite, near...

3. Future tense

a) to be going to+ V1 (Intention or plan)

b) be+V.ing (an arrangement for a specific time in the future)

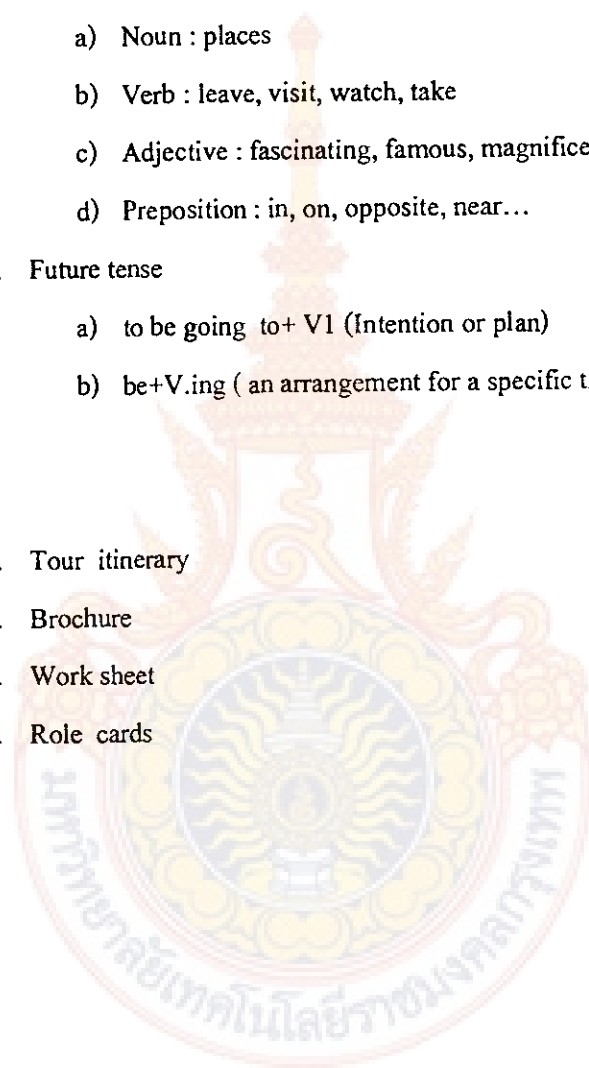
3. **Teaching aids**

1. Tour itinerary

2. Brochure

3. Work sheet

4. Role cards

Language study

1. How to describe location

1.1 Passive voice : V to be + V3

The palace was built in 1976

The temples were located on the west bank of Bangkok

The museum was situated on Sri Ayuthaya Road.

1.2 Preposition : in, on, at, next to, near, behind, in front of, opposite to etc.

The marble temple is on Si Ayutthaya Road, near Chitralada Palace

Wat Pho is next to Wat Phra Kaew

Wat Phra Kaew is in the Grand Palace

2. How to describe places

Adjective is used to describe places

2.1 adj+noun

Wat Phra Kaew is the country's grandest temple

Viman Mek mansion is the word's largest golden teak building.

Wat Po is the oldest and largest temple.

2.2 Noun+V to be +adj.

The Grand patace is very magnificent.

China town is fascinating to dine out on side walk at night

Siam Paragon shopping arcade is luxury, exclusive and elegant.

3. How to explain tour itinerary

3.1 be going to +V1 (Intention or plan)

We are going to visit Viman Mek mansion at 12.30

3.2 be+Ving (Present continuous as an arrangement for a specific time in the future)

We are leaving Viman Mek at 2.30

Ratanakosin Island

The city began here. The island is surrounded by the Chao Phraya, the Banglampu Canal and the Ong Ang canal. The most important landmarks on the island are the Grand Palace and Wat Phra Kaew.

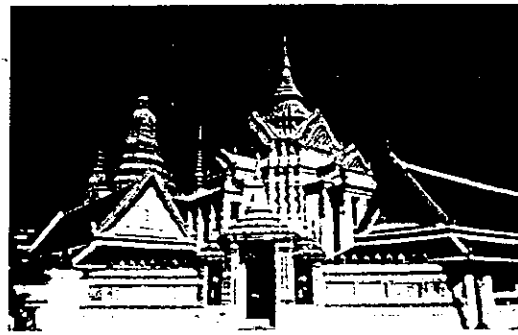
The Grand Palace complex. A large walled complex comprising several buildings the date from 1782 to the late 19th century. Most striking are the late 18th century Dusit Throne Hall, built at the beginning of the Bangkok period in traditional Thai style and the Chakri Throne Hall, Built in 1882, in a combination of European and Thai Styles. The Grand Palace is not the residence of the present monarch (who lives a little distance to the north-east in Chitralada palace). Within the Grand palace is the Coin Pavilion Which houses exotic coins and other monetary exchange units used in Thailand since the early 11th century, Royal regalia and jewelry. In the same complex is **Wat Phra Kaew**, or the Temple of the Emerald Buddha, resting place of the Emerald Buddha, The most revered statue in Thailand. Exquisitely Carved from a block of jade, the Emerald Buddha is the protector of the kingdom.

Open daily from 8:30 am to 3:30 pm. (except during special royal ceremonies)

Admission: 200 Baht. Proper attire is essential. Tel. 02-623-5500, 02-222-0094, 02-222-6889

SANAM LUANG. A public ground opposite the Grand Palace. It is the site of special ceremonies like the Royal Ploughing Ceremony in May.

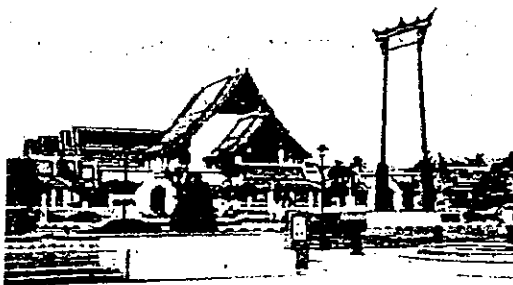

WAT PO. Bangkok's oldest and largest temple, built by King Rama I nearly 200 years ago. Much of Wat PO's fame derives from its gigantic gold-plated reclining Buddha. The image, which rests on its right side, is 46 meters long and five meters high. The soles, inlaid with mother-of-pearl detail 108 characteristics of Buddha. The wat has the main centre for the teaching and preservation of traditional Thai medicine, including Thai massage. You can study massage techniques in a week-long course. Open daily from 8am to 5pm. Admission: Bt20.(02-222-0933). CITY

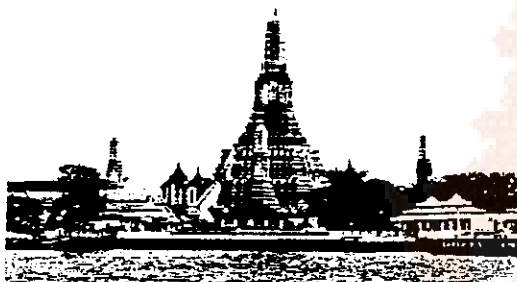

PILLAR SHRINE. East of the Grand palace, this graceful temple-like shrine houses the foundation stone of the city (Lak Muang), from which distances are measured. Lak Muang is believed to have the power of granting wishes.

Sources : Neetinder Dhillon ed. "where" v40 No.8 August 2007 p.25

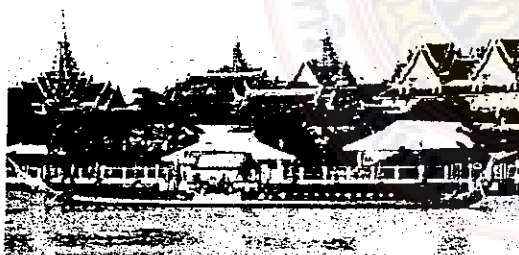

Wat Suthat and the Giant Swing. Bangkok's tallest Wiham. It houses a 14 th century Buddha Statue from the Sukhothai Period. The Giant Swing was once used in Brahmanic ceremonies. Bt20. 8.30am-9pm

Wat Arun Located opposite the grand palace across the Chao Phraya, this temple is known for its porcelain-encrusted central pagoda which sparkles in the sun. The temple can be reached either by Arun Amarin Road or by boat from Tha Tian Pier near Wat Pho.

Open daily from 7:30 a.m. to 5:30 p.m. Admission: 20 Baht. Tel. 02-465-5640

Royal Barges Museum Khlong Bangkok noi, near Thonburi Side, not far from Phra Pin Klao Bridge. Uniquely Thai, it houses old royal Barges Hand -carved from huge pieces of teak with prows carved into mythical creatures, gilded in gold and intricately decorated with tiny shimmering pieces of glass. Used for ceremonial and state occasions and rowed by up to 50 specially trained oarsmen, the boats leave their dry dock annually at festival times. For a procession along the Chao Phraya River.

Open daily 9 am - 5 pm ; Admission 30 Bath adults. Children free (Photography Charge 100 baht for ordinary camera, 200 Bath for Video)

Sources : What's on Bkk. P.9-10

Divide into a group of 3-4, each group chooses a place to present its detail

Write the answer according to the reading above

1. Why is it called Ratanakosin Island?
2. What is the most important landmarks on the island?
3. When was the grand palace complex built?
4. What are the most striking halls?
5. What style is Dusit Throne halls?
6. Why is Wat Phra Kaew the most important temple in Thailand?
7. What Is Sanam Luang used for in May?
8. What is Wat Po famous for?
9. Why is the Pillar Shrine named Lak Muang?
10. What is Wat Suthat famous for?
11. What is Wat Arun well known for?
12. Where is the Royal Barges Museum?

Unit 4 Teaching Stages

Stage 1 Presentation and practice

1. Teacher explains what simulation is and tells the objectives of the activities contained in the unit. Students have to act according to the roles as in the real situation. They can produce the language as it should actually be. After that teacher teaches how to ask for and give advice. Teacher distributes worksheets to let students learn the language.
2. Students practice reading
3. Students practice speaking

Stage 2 Pair work / Group work

1. Students are divided into pairs. Each pair chooses role cards and makes up its own conversation. Teacher lets them have time for preparation before acting. Teacher acts as a resource person during their preparation for the conversation.
2. While each pair performs, the other observes and waits for its turn.
3. Teacher is only a moderator who keeps the tasks go on without interruption.

Stage 3 Discussion, summary and feed back

1. After the performance, teacher lets the students discuss about the good and bad points of the simulation.
2. Teacher summarizes and gives feed back to the students for improvement.
3. Teacher assigns students to write a summary of the simulation
4. Teacher asks students to prepare for the next lesson.

Unit 4**Please do this and don't do that**

1. Objectives 1. To ask for advice

2. To give advice

2. Language study

1. Should we + V1 ?

2. What, can I do with....?

3. Do, Don't + V1/ Avoid + V ing

4. Should do , should not do

5. Suggestion Verb: suggest, recommend.. advise , why don't you ?

3. Teaching Aids

1. Work sheet

2. Pictures

3. Role cards

Language study

Ask for advice : Should we...? What can I do with...?

Example:

1. Should we leave passport at the hotel ?

No, you should not. Why don't you take passport with you all the times ?

2. Should we leave valuable things in the hotel room?

No, I'm afraid not. Please deposit them in the hotel safe.

3. Should we go alone without guide at night ?

No, I'm afraid you shouldn't. Please avoid going alone at night.

4. What can I do with my money?

Why don't you leave it in the hotel safe?

5. What can I do with the room key?

Let me recommend you leave it at the front desk.

Give advice

1. Please + V I

Please { don't + V I
avoid + V ing

2. I suggest you

I advise you

I recommend you

} + V I

Example :

1. Please leave keys at the front desk.

Please don't take keys with you.

Avoid taking keys with you

2. I { suggest
advise
recommend }

you deposit valuable thing in the hotel safe.

Why don't you deposit valuable things in the hotel safe ?

Reading 1**DO'S AND DON'T*****THE MONARCHY***

Thai people have a deep traditional reverence for the Royal Family, and a visitor should be careful to show respect for the King, the Queen and the Royal Children.

RELIGION

Visitors should dress neatly in all religious shrines. They should never go topless, or in shorts, hot pants or other unsuitable attire. It is acceptable to wear shoes when walking around the compound of a Buddhist temple, but not inside the chapel. Where the principal Buddha image is kept.

Each Buddha image, large or small, ruined or not, is regarded as a sacred object. Never climb onto one to take a photograph or do anything which might indicate a lack of respect.

Buddhist monks are forbidden to touch or be touched by a woman, or to accept anything from the hand of one. If a woman has to give anything to a monk, she first hands it to a man, who then presents it.

Source : What's on Bangkok : 11

Exercise : Use "Please" or "You should...." to express advice to the tourists.

1. For the Royal Family, _____
2. While visiting all religious shrines, _____
3. When walking inside the chapel, _____
4. For each Buddha image, _____
5. If a woman has to give anything to a monk, she _____
because Buddhist monks are forbidden to touch or be touched by a woman.

Reading 2

SOCIAL NORMS IN THAILAND

Thai don't normally shake hands when they greet one another, but instead press the palms together in a prayer-like gesture called wai. Generally a younger person wais an elder, who returns it.

Thai regards the head as the highest part of the body, literally and figuratively. Therefore, avoid touching people on the head and try not to point your feet at people or an object. It is considered very rude.

Shoes should be removed when entering a private Thai home.

Public displays of affection between men and women are frowned upon.

Source : What's on Bangkok. p35

Exercise : Use "Please" "Please don't" or "Please avoid" to express advice to the visitors or tourists.

Example : Please don't shake hands when we greet one another.

1. Please _____ when we greet an elder.

2. Please _____

It considered very rude.

3. When entering a private Thai home, _____

4. Please _____ between men and women in public.

Unit 5 Teaching stages**Stage 1 Presentation and practice**

1. Teacher explains what simulation is and tells the objectives of the activities contained in the unit. Students have to act according to the roles as in the real situation. They can produce the language as it should actually be. After that teacher teaches how to greet someone, introduce oneself and other and introduce places.
2. Teacher distributes worksheets to let students learn the language.
3. Students practice reading
4. Students practice speaking

Stage 2 Pair work / Group work

1. Students are divided into groups Each group chooses role cards and makes up its own conversation. Teacher lets them have time for preparation before acting. Teacher acts as a resource person during their preparation for the conversation.
2. While the first group performs, the other observes and waits for its turn.
3. Teacher is only a moderator who keeps the tasks go on without interruption.

Stage 3 Discussion, summary and feed back

1. After the performance, teacher lets the students discuss about the good and bad points of the simulation.
2. Teacher summarizes and gives feed back to the students for improvement.
3. Teacher assigns students to write a summary of the simulation
4. Teacher asks students to prepare for the next lesson.

Unit 5

There are a lot of funs with Thai Festivals

1. Objective

To give information on Thai Festivals

2. Language study

1. Yes/ No questions : V to be, V to do, V to have

Is there a festival in every part of Thailand?

Do you like Thai festivals?

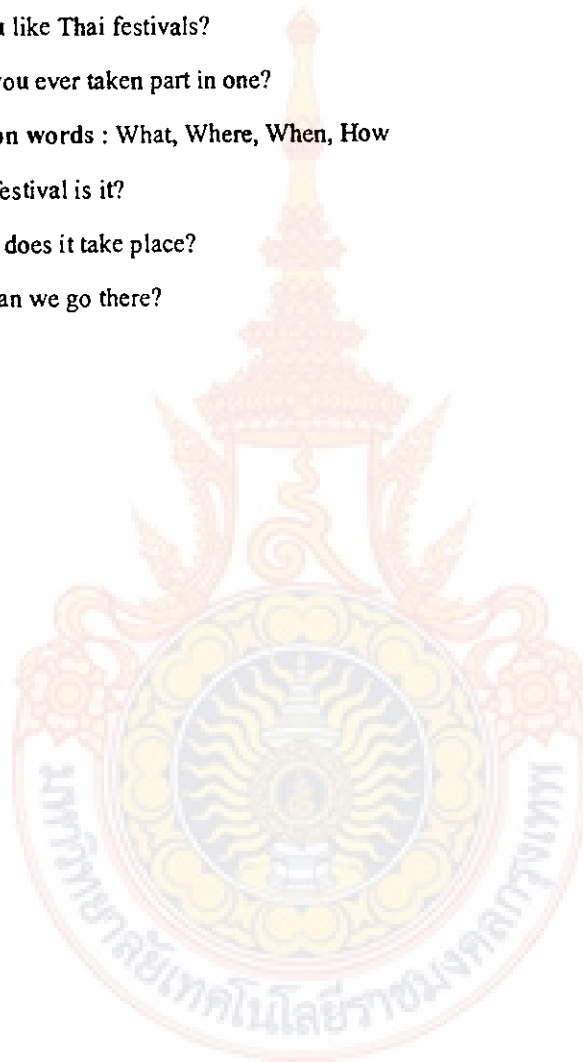
Have you ever taken part in one?

2. Question words : What, Where, When, How

What festival is it?

Where does it take place?

How can we go there?

Language study

Yes / No questions

Question	Answer
Is there a festival in every part of Thailand?	Yes, there is / No, there isn't.
Are there festivals in the south?	Yes, there are / No, there aren't.
Is it enjoyable to be wet in Song Kran Festival?	Yes, it is. / No, it isn't.
Are they happy?	Yes, they are / No, they aren't.
Do you like Loy Kra Thong?	Yes, I do. / No, I don't.
Does he enjoy the Elephant show?	Yes, he does. / No, he doesn't.
Have they seen it?	Yes, they have. / No, they haven't

Wh-questions : How to ask with question words

Question words	Helping Verbs	Subject	Base form of verb
What	Do	you	call....it?
Where	Is	it?	
When	does	it	happen?
What	should	they	do?
How much	does	it	cost?

How to answer Wh-questions

1. We call it Loy Krathong.
2. It is at the riverside.
3. It happens on the twelfth Lunar Moon in November.
4. They float Krathong on the rivers, canals, lakes, or ponds.
5. The price varies from 10 -20-30 to 100 up depending on the materials and the place you are at.

Work sheet 1

Reading 1 :

Major Thai Festivals and Holidays

Festivals are an essential part of Thai life. Many of them follow the lunar calendar and thus are 'moveable' feasts, while others have set annual dates. The following are the most important yearly celebrations.

January	
New Year's Day	1 January is an official Thai holiday.
February	
Makha Bucha	Falling on the day of the full moon, this important Buddhist holiday commemorates the occasion when 1,250 disciples gathered spontaneously to hear the Buddha speak. The day of merit-making ends with candlelit processions around temples.
April	
Chakri Day	6 April is a national holiday to commemorate the founding of the Chakri Dynasty.
Songkran	13 April marks the Thai New Year. Essentially a religious holiday when lustral water is sprinkled on Buddha images, it has become, especially in Chiang Mai, a time of good-natured highjinks involving throwing water over one and all.
May	
Ploughing Ceremony	Takes place at the Pramane Ground in Bangkok at the beginning of the planting season on a date determined by Brahman priests. Presided over by His Majesty the King, the ceremony involves the ritual ploughing by sacred oxen and the planting of specially blessed rice seeds. A prediction is made for the success of the year's harvest.
Labour Day	1 May is an official Thai holiday.
Coronation Day	5 May commemorates the coronation of the present king.
Visakha Bucha	The most important date in the Buddhist calendar celebrating the day (in different years) on which the Buddha was born, achieved enlightenment and died. It falls on the day of the full moon and there are candlelit processions around temples in the evening.
July	
Asanha Bucha	Falling on the day of the full moon, this is the anniversary of the Buddha's first sermon to his first five disciples. It marks the beginning of Buddhist

Source: Hoskin (1992) : 184-185.

	Lent, <i>Khao Phansa</i> , a three-month period of retreat for monks.
August Queen's Birthday	12 August is a public holiday to celebrate Her Majesty Queen Sirikit's birthday.
October Ok Phansa	This holiday celebrates the Buddha's return to earth after spending one Lent season preaching in heaven. It also marks the end of the Lent period and the beginning of <i>Krathin</i> , the traditional time for presenting new robes and other gifts to monks at temples throughout the country.
Chulalongkorn Day	23 October is the anniversary of the death of King Chulalongkorn, Rama V. Floral tributes and incense are placed at the foot of the monarch's equestrian statue in front of the old National Assembly building.
November Loy Krathong	Held on the night of the full moon, this enchanting festival pays homage to Mae Khongkha, goddess of rivers and waterways. Throughout the country Thais gather by rivers, canals, lakes and ponds to float <i>krathongs</i> , colourful little lotus-shaped 'boats' bearing the traditional offerings of flowers, a candle, incense and a coin.
Golden Mount Fair	Bangkok's biggest temple fair held at Wat Saket by the Golden Mount.
Elephant Round-Up	An annual show in Surin featuring a large gathering of trained elephants which display work skills, perform games and parade in the battle regalia of old.
December The King's Birthday	5 December is the birthday of His Majesty King Bhumibol Adulyadej and is a public holiday.
Constitution Day	10 December, a public holiday.
New Year's Eve	31 December, a public holiday.
Note: if any major event falls on the weekend, the next working day is taken as the public holiday.	

Unit 6 Teaching stages

Stage 1 Presentation and practice

1. Teacher explains what simulation is and tells the objectives of the activities contained in the unit. Students have to act according to the roles as in the real situation. They can produce the language as it should actually be. After that teacher teaches how to give an information on interesting products in Thailand. Teacher distributes worksheets to let students learn the language.
2. Students practice reading
3. Students practice speaking

Stage 2 Pair work / Group work

1. Students are divided into groups Each group chooses role cards and makes up its own conversation. Teacher lets them have time for preparation before acting. Teacher acts as a resource person during their preparation for the conversation.
2. While the first group performs, the other observes and waits for its turn.
3. Teacher is only a moderator who keeps the tasks go on without interruption.

Stage 3 Discussion, summary and feed back

1. After the performance, teacher lets the students discuss about the good and bad points of the simulation.
2. Teacher summarizes and gives feed back to the students for improvement.
3. Teacher assigns students to write a summary of the simulation
4. Teacher asks students to prepare for the next lesson.

Unit 6

Thailand : Paradise for Shoppers

1. Objective : To give information on interesting products in Thailand

2. Language study : 1. Tense : Present

1. Present simple : (active) Subj + V1

(passive) Subj. + is, am, are + V3

2. Present continuous : (active) Subj + is, am, are + Ving

(passive) Subj. + is, am, are + being + V3

3. Present perfect : (active) Subj + has, have + V3

(passive) Subj + has, have + been + V3

2. Description of things

1. Composition :

To be made of / from

Consist of

Compose of

2. Production place :

To be bought at

To be produced in

3. Functions

To be used to

To be used for

Language study:

1. Tense : Present

1. **Present simple** is used to tell about facts.
2. **Present continuous** is used to tell about fact or action that is happening at that time.
3. **Present perfect** is used with the fact or action that has started and still continued up.

Tense	Active	Passive
Present simple	Subj. + V1(s,es)	Subj. + is, am, are + V3
Present continuous	Subj. + is, am, are + Ving	Subj. + is, am, are + being + V3
Present perfect	Subj. +has, have +V3	Subj. +has, have + been + V3

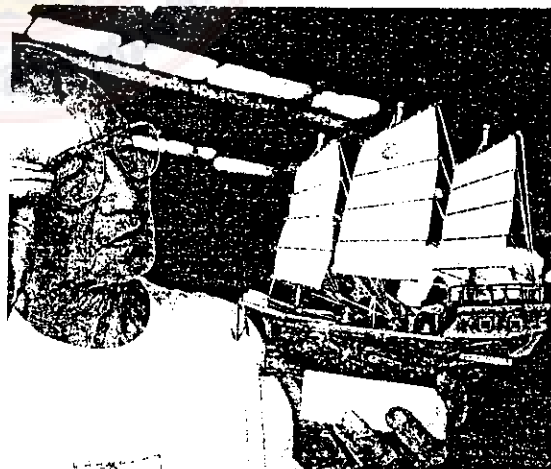
- Example
1. It is a traditional in the northeast for villagers to make two of sets clothes-every day work clothes and high quality silk items.
 2. Two sets of clothes are made by villagers in the Northeast.
 3. Many government agencies are providing necessary support.
 4. Necessary support is being provided by many government agencies.
 5. The OTOP committee has classified a number of product groups for promotion.
 6. A number of product groups have been classified for promotion.

2. Description of things

1. Composition : made of, made from, consist of, compose of

Example :

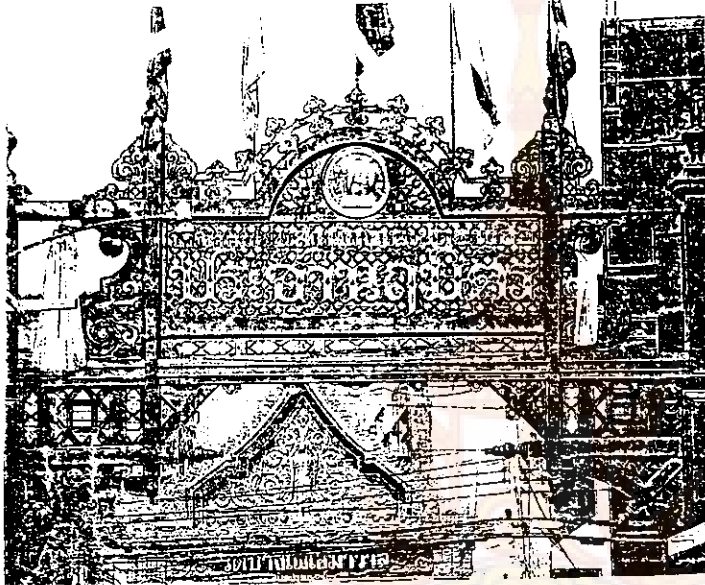
1. Furniture of all kinds, cabinets, doors, windows frames, beds and decorative items are made of wood.
2. This shampoo is made from herb.
3. This bracelet consists of pearl and gold.
4. The miniature ship is composed of teak and canvas.

2: Production place

Example :

1. The wooden crafts are located at Pracha-naruemit Lane, Bang Sue District.
2. Thai bronze tableware is produced in Pradit-torakarn Community, 13 Phahonyothin 47 Lane, Chatuchak District.

3. Functions : to be used to +V1, to be used for +Ving

1. Alms are used to put rice in for the monks.
2. Khan which is an earthenware bowl is used for storing water

Reading 1

Pair work : read each paragraph in pairs and take turn to present it to the class

One Tambon One Product

From Wikipedia, the free encyclopedia

Jump to: [navigation](#), [search](#)

One Tambon One Product (OTOP) was a local entrepreneurship stimulus program designed by Thai Prime Minister Thaksin Shinawatra during the 2001-2006 Thai Rak Thai government. The program aimed to support the unique locally made and marketed products of each Thai tambon (subdistrict). Drawing its inspiration from Japan's successful One Village One Product (OVOP) program, Thailand's OTOP program encouraged village communities to improve local product quality and marketing, selected one superior product from each tambon to receive formal branding as a "*starred OTOP product*", and provided a local and international stage for the promotion of these products. OTOP products covered a large array of local products, including handicrafts, cotton and silk garments, pottery, fashion accessories, household items, and foods. After a military junta overthrew the elected government of Thailand in 2006, the OTOP program was canceled and then revived and rebranded.

Source : [http : // www. tatnews. org/ emagazine](http://www.tatnews.org/emagazine)

SIMULATIONS AND ROLE CARDS

Unit 1

Simulation:

Teacher asks students to act as a tour officer who introduces a canal tour to a tourist who asks for the information at the office.

Place

RMUTK International Travel Ltd.
The 3rd Floor, 444/333 Silom Plaza Building,
Silom Road, Bangrak, Bangkok. 10500.
Tel. 02-235-3464, 02-235-6789. Fax : 02-235-3465

Situation

A tourist enters the office. He/She is asking for an information on river attractions.

Role cards

You are a tourist from Denmark. You are interested in the river attraction in Bangkok. You go in a travel office, introduce yourself and ask for an information

You are a tourist officer. A tourist comes to ask for an information on a canal tour. You greet her/him, introduce yourself and introduce a floating market at Damnoen Saduak Floating Market.

You are a tourist from Sweden. You are interested in the river attraction in Bangkok. You go in a travel office, introduce yourself and ask for an information on canal tour in Bangkok.

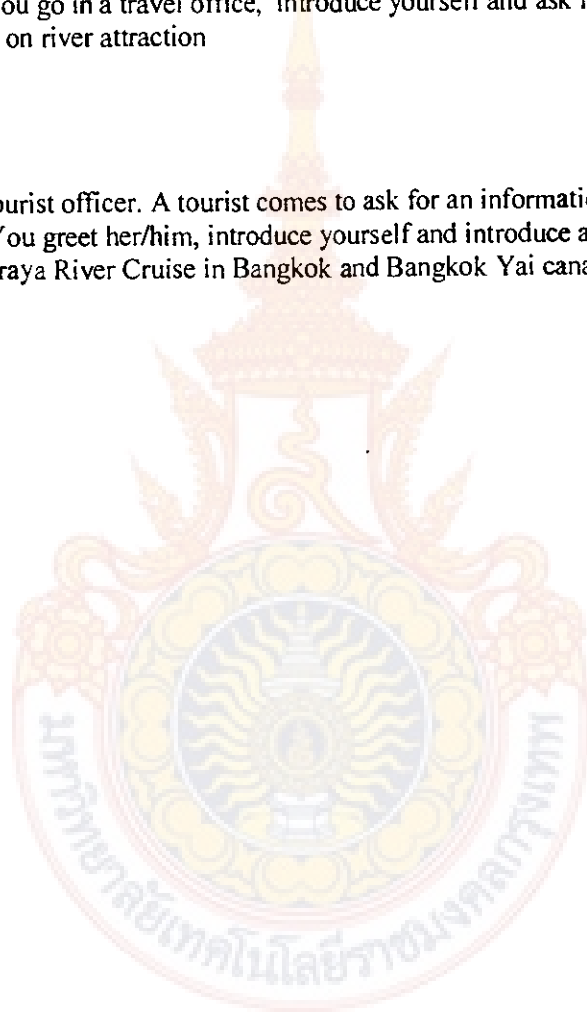
You are a tourist officer. A tourist comes to ask for an information on a canal tour. You greet her/him, introduce yourself and introduce a floating market at Taling Chan Floating Market.

You are a tourist from Norway. You are interested in the river attraction in Bangkok. You go in a travel office, introduce yourself and ask for an information on a canal tour in Bangkok.

You are a tourist officer. A tourist comes to ask for an information on a canal tour. You greet her/him, introduce yourself and introduce a floating market at Bang Khu Wiang Floating Market.

You are a tourist from Japan. You are interested in the river attraction in Bangkok. You go in a travel office, introduce yourself and ask for an information on river attraction

You are a tourist officer. A tourist comes to ask for an information on a river attraction. You greet her/him, introduce yourself and introduce a river attraction on Chao Phraya River Cruise in Bangkok and Bangkok Yai canal.

Unit 2

Simulation

Situation : A tourist officer receives a call from a tourist who is interested in visiting the place in Bangkok.

Place : DJ International Travel Ltd.

Role cards

You are a tourist. You make a phone call to DJ International Travel and ask for an information about a museum where you want to visit.

You are a tourist officer. You receives a call from a tourist who wants to visit a museum. You recommend Suan Pakkad Palace to her /him.

You are a tourist. You make a phone call to DJ International Travel and ask for an information about an interesting place near Silom where you want to visit.

You are a tourist officer. You receives a call from a tourist who wants to visit a museum. You recommend -Snake Farm to her /him.

You are a tourist. You make a phone call to DJ International Travel and ask for an information about a place where you want to buy a computer notebook

You are a tourist officer. You receives a call from a tourist who wants to look for a notebook computer. You recommend -Pantip Plaza to her /him.

You are a tourist. You make a phone call to DJ International Travel and ask for an information about an art museum where you want to visit.

You are a tourist officer. You receives a call from a tourist who wants to visit a museum. You recommend -National Art Gallery to her /him.

You are a tourist. You make a phone call to DJ International Travel and ask for an information about a gold shop where you want to buy.

You are a tourist officer. You receives a call from a tourist who wants to buy gold. You recommend-Chinatown to her /him.

You are a tourist. You make a phone call to DJ International Travel and ask for an information about Thai silk where you want to buy.

You are a tourist officer. You receives a call from a tourist who wants to buy Thai silk. You recommend -Jim Thomson's House to her /him.

You are a tourist. You make a phone call to DJ International Travel and ask for an information about jewelry where you want to buy.

You are a tourist officer. You receives a call from a tourist who wants to visit a museum. You recommend -Silom road to her /him.

You are a tourist. You make a phone call to DJ International Travel and ask for an information about a temple near the river where you want to visit.

You are a tourist officer. You receives a call from a tourist who wants to visit a temple near the river. You recommend- Wat Arun to her /him.

You are a tourist. You make a phone call to DJ International Travel and ask for an information about a museum near Ratanakosin Hotel.

You are a tourist officer. You receives a call from a tourist who wants to visit a museum. You recommend-National Museum to her /him.

You are a tourist. You make a phone call to DJ International Travel and ask for an information about a famous museum where you want to visit.

You are a tourist officer. You receives a call from a tourist who wants to visit a museum. You recommend -Vimanmek Mansion to her /him.

Unit 3

Simulation :

Situation : The scene is on the coach. The tour leader is giving an information about the city tour in Bangkok. From "Daily Sight Seeing Tour", choose one trip and set up the tour itinerary for a half day trip and explain it to your clients

Role cards

You are a tour leader who is giving an information on canal tour with tour itinerary that are distributed to the clients

You are a tour leader who is giving an information on city and temple tour with tour itinerary that are distributed to the clients

You are a tour leader who is giving an information Grand palace tour with tour itinerary that are distributed to the clients

You are a tour leader who is giving an information on Damnern Saduak Floating market tour with tour itinerary that are distributed to the clients

You are a tour leader who is giving an information Crocodile Farm tour with tour itinerary that are distributed to the clients

You are a tour leader who is giving an information Rose Garden tour with tour itinerary that are distributed to the clients

You are a tour leader who is giving an information Dinner Cruise by Chao Phraya Princess with tour itinerary and map that are distributed to the clients

You are a tourist who is going on the city tour with a tour leader. You are on the coach and has got a tour itinerary and a map. You are listening to the tour leader who is talking about the schedule and place to visit.

You are a tour leader who is giving an information tour with tour itinerary and map that are distributed to the clients

You are a tour leader who is giving an information about the city tour with tour itinerary and map that are distributed to the clients

You are a tour leader who is giving an information about the city tour with tour itinerary and map that are distributed to the clients

You are a tour leader who is giving an information about the city tour with tour itinerary and map that are distributed to the clients

You are a tour leader who is giving an information about the city tour with tour itinerary and map that are distributed to the clients

You are a tour leader who is giving an information about the city tour with tour itinerary and map that are distributed to the clients

You are a tourist who is going on the city tour with a tour leader. You are on the coach and has got a tour itinerary and a map. You are listening to the tour leader who is talking about the schedule and places to visit.

You are a tourist who is going on the city tour with a tour leader. You are on the coach and has got a tour itinerary and a map. You are listening to the tour leader who is talking about the schedule and places to visit.

You are a tourist who is going on the city tour with a tour leader. You are on the coach and has got a tour itinerary and a map. You are listening to the tour leader who is talking about the schedule and places to visit.

Unit 4

Situation : A tour leader is giving advice to two clients before going to visit a temple and a museum tomorrow.

Role Cards

A tour guide

You are a tour guide fromTour. You are going to take two tourists to visit a temple and a museum tomorrow for a day trip. Before going, you talk to them about what should be done or not should be done during the trip because there may be something that the tourists don't understand about Thai tradition and culture. Answer the questions to them politely and clearly.

Tourist 1

You are a tourist from Taiwan. You came to Bangkok with a friend. You are going to visit a temple and a museum tomorrow with a tour guide ofTour. He / She has something to talk to you before going about things that should be done or not during the trip. You want some advice from him/her.

1. What to do with your valuable things such as camera etc.
2. What to do with your visa and passport
3. What to do with your cash

Tourist 2

You are a tourist from Taiwan. You came to Bangkok with a friend. You are going to visit a temple and a museum tomorrow with a tour guide ofTour. He / She has something to talk to you before going about things that should be done or not during the trip. You want some advice from him/her.

4. How to wear
5. How to do when they are in public
6. How to do when they are in the temple or museum

Unit 5

Simulation

Situation : In the tourist company office, a tourist wants to spend holidays in up country and asks for a train trip. A tour company officer is inviting him to join the festival at that time.

Place : Tourist Company Office

Role cards

Tourist 1

You are a tourist from Taiwan. You go in the tour company office and want to have a trip to up country. You want to spend a week holidays there during May. A tour company officer presents you a trip to the Northeast to join the festival there. You ask where the festival occurs, when and what activity people do

Tourist officer 1

You are welcoming a tourist who wants to have a trip to up country to spend a week holidays during May. You presents Yasothon where there is the Rocket Festival.

Tourist 2

You are a tourist from Korea. You go in the tour company office and want to have a trip to up country. You want to spend a week holidays there during July. A tour company officer presents you a trip to the Northeast to join the Festival there. You ask where the festival occurs, when and what activity people do

Tourist officer 2

You are welcoming a tourist who wants to have a trip to up country to spend a week holidays during July. You presents Ubon Ratchathani where there is the Candle Festival.

Tourist 3

You are a tourist from Singapore. You go in the tour company office and want to have a trip to up country. You want to spend a week holidays there during November. A tour company officer presents you a trip to the North to join the Festival there. You ask where the festival occurs, when and what activity do

Tourist officer 3

You are welcoming a tourist who wants to have a trip to up country to spend a week holidays during November. You presents Sukhothai where there is Loy Krathong Festival.

Tourist 4

You are a tourist from Norway. You go in the tour company office and want to have a trip to up country. You want to spend a week holidays there during November. A tour company officer presents you a trip to the Northeast to join the Festival there. You ask where the festival occurs, when and what activity people do

Tourist officer 4

You are welcoming a tourist who wants to have a trip to up country to spend a week holidays during November. You presents Surin where there is the Elephant Round-Up.

Tourist 5

You are a tourist from China. You go in the tour company office and want to have a trip to up country. You want to spend a week holidays there during October. A tour company officer presents you a trip to the Northeast to join the Festival there.

Tourist officer 5

You are welcoming a tourist who wants to have a trip to up country to spend a week holidays during October. You presents Sakon Nakhon where there is the Wax Castle Ceremony.

Unit 6**Simulation**

Situation : A tour guide is taking his/her clients to see "Made in Thailand" Exhibition.

Place : Challenger Hall, Muang Thong Thani.

Role cards

You are a tourist from Japan. You are interested in pottery. You are asking your tour guide of the place it is produced, its composition and its function.

You are the tour guide who is giving information to Japanese client on pottery :
the place it is produced, its composition and its function

You are a tourist from China. You are interested in woven products You are asking your tour guide of the place it is produced, its composition and its function.

You are the tour guide who is giving information to Chinese client on woven products:
the place it is produced, its composition and its function.

You are a tourist from Korea. You are interested in Batik fabric. You are asking your tour guide of the place it is produced, its composition and its function.

You are the tour guide who is giving information to Korean client on Batik fabric:
the place it is produced, its composition and its function.

You are a tourist from Canada. You are interested in earthen pot. You are asking your tour guide of the place it is produced, its composition and its function.

You are the tour guide who is giving information to Canadian client on earthen pot :
the place it is produced, its composition and its function.

You are a tourist from India. You are interested in handicraft of *balan*. You are asking your tour guide of the place it is produced, its composition and its function.

You are the tour guide who is giving information to Indian client on handicraft of *bailan* : the place it is produced, its composition and its function.

You are a tourist from Philippines. You are interested in mudmee fabric. You are asking your tour guide of the place it is produced, its composition and its function.

You are the tour guide who is giving information to Philippines client on mudmee fabric : the place it is produced, its composition and its function.

You are a tourist from France. You are interested in bamboo basket. You are asking your tour guide of the place it is produced, its composition and its function.

You are the tour guide who is giving information to French client on bamboo basket : the place it is produced, its composition and its function.

You are a tourist from England. You are interested in terra cotta items. You are asking your tour guide of the place it is produced, its composition and its function.

You are the tour guide who is giving information to English client on terra cotta items : the place it is produced, its composition and its function.

You are a tourist from Italy. You are interested in mother-of-pearl inlays products. You are asking your tour guide of the place it is produced, its composition and its function.

You are the tour guide who is giving information to Italian client on mother-of-pearl inlays products : the place it is produced, its composition and its function.

You are a tourist from America You are interested in lipao bag. You are asking your tour guide of the place it is produced, its composition and its function.

You are the tour guide who is giving information to American client on lipao bag : the place it is produced, its composition and its function.

You are a tourist from Norway You are interested in woven product from bulrush. You are asking your tour guide of the place it is produced, its composition and its function.

You are the tour guide who is giving information to Norwegian client on woven product from bulrush : the place it is produced, its composition and its function.

You are a tourist from Russia You are interested in carved wood product. You are asking your tour guide of the place it is produced, its composition and its function

You are a tourist from Sweden You are interested in Thai silk products. You are asking your tour guide of the place it is produced, its composition and its function.

You are the tour guide who is giving information to Swedish client on Thai silk products : the place it is produced, its composition and its function and its function.

You are a tourist from Australia You are interested in Benjarong ceramics. You are asking your tour guide of the place it is produced, its composition and its function.

You are the tour guide who is giving information to Australian client on Benjarong ceramics : the place it is produced, its composition and its function.

การทดสอบก่อนเรียน - บทที่ 1

PRE-TEST UI : การแนะนำ

การทักทาย , การแนะนำตนเอง และแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวทางเรือ

สถานการณ์

นักท่องเที่ยวจากสวีเดนเดินเข้าไปในบริษัททัวร์แห่งหนึ่ง พวกเขาต้องการรายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวทางน้ำ ได้แก่ คลอง หรือ แม่น้ำในกรุงเทพ หรือสถานที่ที่ไม่ไกลจากกรุงเทพมหานครมากนัก

นักศึกษา A

คุณคือนักท่องเที่ยวจากสวีเดน คุณชื่อ Robert Ken คุณมากับเพื่อนชื่อ Peter Tiger คุณทั้งสองเดินเข้าไปในบริษัททัวร์แห่งหนึ่งเพื่อขอข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวทางน้ำ อาจจะ เป็นคลอง หรือแม่น้ำในกรุงเทพ หรือสถานที่ที่ไม่ไกลจากกรุงเทพมหานครมากนัก คุณจะสร้างบทสนทนาอย่างไร โดยเริ่มจากการแนะนำตนเองกับพนักงานที่เคาน์เตอร์ แนะนำเพื่อนของคุณ และสอบถามรายละเอียดที่ต้องการ เช่น ความน่าสนใจ ของสถานที่แห่งนั้น

นักศึกษา B

คุณคือนักท่องเที่ยวจากสวีเดน คุณชื่อ Peter Tiger คุณมากับเพื่อนชื่อ Robert Ken คุณทั้งสองเดินเข้าไปในบริษัททัวร์ เพื่อนคุณต้องการข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวทางน้ำ ได้แก่ คลอง หรือแม่น้ำในกรุงเทพ เพื่อนคุณแนะนำตัวเองกับพนักงานที่เคาน์เตอร์ แนะนำคุณกับพนักงาน และสอบถามรายละเอียดที่ต้องการ เช่น ลักษณะทั่วไปของที่แห่งนั้น

พนักงาน (Tour officer)

คุณคือพนักงานการท่องเที่ยวในบริษัททัวร์ชื่อ RMUTK International Travel นั่งต้อนรับลูกค้าอยู่ที่เคาน์เตอร์ คุณชื่อ Wattana มีนักท่องเที่ยวต่างชาติ 2 คน เดินเข้ามาในออฟฟิศ เขาทักทายและแนะนำตนเอง คุณทักทายเป็นและเชิญทั้งสองนั่ง และสอบถามความต้องการ เขาต้องการรายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวทางน้ำในกรุงเทพ หรือที่ที่ไม่ไกลจากกรุงเทพมหานครมากนัก คุณแนะนำตลาดน้ำตลิ่งชัน ซึ่งเป็นสถานที่ที่อยู่ในกรุงเทพ เปิดวันเสาร์-อาทิตย์ ขายอาหารและผลิตภัณฑ์ของชาวบ้าน สามารถเช่าเรือชมชีวิตริมน้ำ หรือเช่า Home Stay ได้ มีไว้บริการเช่นกัน

การทดสอบก่อนเรียน - บทที่ 2

การขอรับรอง การเสนอแนะ และการขอโทษ การขอคำแนะนำ การเสนอแนะแหล่งท่องเที่ยว และการปฏิเสธแบบสุภาพ

สถานการณ์

นักท่องเที่ยวจากญี่ปุ่น 2 คน ต้องการรายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ที่น่าสนใจในกรุงเทพ จึงเข้าไปที่บูธสำหรับนักท่องเที่ยว เพื่อขอคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่

นักท่องเที่ยว 1

คุณคือนักท่องเที่ยวจากญี่ปุ่น คุณมาเที่ยวกรุงเทพกับเพื่อน คุณต้องการข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในกรุงเทพ คุณสนใจที่จะเที่ยวชมพิพิธภัณฑ์ จึงเดินเข้าไปที่บูธเพื่อขอคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ คุณจะเริ่มสนทนาอย่างไร?

นักท่องเที่ยว 2

คุณคือนักท่องเที่ยวจากญี่ปุ่น คุณมาเที่ยวกรุงเทพกับเพื่อน คุณต้องการข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในกรุงเทพ คุณสนใจที่จะเที่ยวชมวัดในกรุงเทพ เพื่อนคุณพาคุณเดินเข้าไปที่ Tourist Information Center เพื่อขอคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ คุณจะช่วยเพื่อนสอบถามอย่างไร จึงจะได้ข้อมูลที่ต้องการ

เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยว

คุณคือเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์การให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว มีนักท่องเที่ยวญี่ปุ่น 2 คน เดินเข้ามาขอคำแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวในกรุงเทพ คุณหยิบ Brochure และ guide books ให้ พร้อมทั้งให้คำแนะนำ คุณจะแนะนำอย่างไร

กลุ่ม 1

การทดสอบก่อนเรียน - บทที่ 3

การให้ข้อมูลเกี่ยวกับกำหนดการเดินทางไปชมสถานที่ท่องเที่ยว

สถานการณ์

ผู้นำทัวร์อธิบายกำหนดการการท่องเที่ยวชมสถานที่บริเวณ รอบเกาะรัตนโกสินทร์ ซึ่งประกอบด้วย พระราชวัง วัดพระแก้ว วัดโพธิ์ เสาหลักเมือง วัดอรุณ วัดสุทัศน์ พระที่นั่งวิมานเมฆ และอุรุเรือพระราชพิธี

มัคคุเทศก์

คุณคือผู้นำทัวร์ ซึ่งกำลังนำลูกค้าไปเที่ยวชมเกาะรัตนโกสินทร์ ซึ่งประกอบด้วย พระราชวัง วัดพระแก้ว วัดโพธิ์ เสาหลักเมือง วัดอรุณ วัดสุทัศน์ พระที่นั่งวิมานเมฆ และอุรุเรือพระราชพิธี คุณกำลังอธิบายกำหนดการเดินทาง ตามเวลาดังแต่ต้นจนจบ โดยคุณแจกกำหนดการ พร้อมทั้งแผนที่และโบรชัวร์ให้ลูกค้า เพื่อคู่ประกอบกัน คุณเริ่มอธิบายด้วยเวลา และสถานที่ที่จะไปชมตั้งแต่ต้นจนจบ รวมถึงเวลาอาหารว่างและอาหารกลางวันด้วย

นักท่องเที่ยว 1

คุณคือนักท่องเที่ยวจากสเปน มาเที่ยวกรุงเทพฯ กับเพื่อน ต้องการเที่ยวชมเกาะรัตนโกสินทร์ ที่มีมัคคุเทศก์จัดให้ คุณกำลังฟังกำหนดการณั้ ประกอบแผนที่และโบรชัวร์ คุณสามารถสอบถามข้อสงสัยได้ตามต้องการเช่นความสำคัญของแต่ละแห่งที่ไปชม

นักท่องเที่ยว 2

คุณคือนักท่องเที่ยวจากสเปน มาเที่ยวกรุงเทพฯ กับเพื่อน ต้องการเที่ยวชมเกาะรัตนโกสินทร์ ที่มีมัคคุเทศก์จัดให้ คุณกำลังฟังกำหนดการณั้ ประกอบแผนที่และโบรชัวร์ คุณสามารถสอบถามข้อสงสัยได้ตามต้องการเช่นความสำคัญของแต่ละแห่งที่ไปชม

การขอและให้คำแนะนำเกี่ยวกับสิ่งที่ควรและไม่ควรทำ

สถานการณ์

ที่ล็อบบี้ของโรงแรม เจ้าหน้าที่ทัวร์กำลังให้คำแนะนำแก่ลูกค้า ซึ่งมาจากต่างประเทศ และไม่เข้าใจแนวปฏิบัติ และประเพณีไทย เพื่อจะได้ปฏิบัติตัวได้อย่างเหมาะสม และเพื่อความปลอดภัยของลูกค้าเอง

บรรยายบทบาท

เจ้าหน้าที่ทัวร์

คุณพบลูกค้าที่ห้องล็อบบี้ของโรงแรม เพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการเก็บรักษาของมีค่า การดูแลตนเอง เมื่อออกไปข้างนอก การปฏิบัติตัวเมื่ออยู่ในวัดหรือในที่สาธารณะ รวมถึงเรื่องเสื้อผ้าที่เหมาะสมที่จะสวมใส่

ลูกค้าคนที่ 1

คุณกำลังฟังคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ทัวร์ เกี่ยวกับสิ่งที่ควรและไม่ควรปฏิบัติ คุณสงสัยเรื่องการเก็บเงิน คุณจึงถามเขาถึงวิธีปฏิบัติ

ลูกค้าคนที่ 2

คุณกำลังฟังคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ทัวร์ เกี่ยวกับสิ่งที่ควรและไม่ควรปฏิบัติ คุณสงสัยเรื่องการเก็บ passport และ visa คุณจึงถามเขาถึงวิธีปฏิบัติ

ลูกค้าคนที่ 3

คุณกำลังฟังคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ทัวร์ เกี่ยวกับสิ่งที่ควรและไม่ควรปฏิบัติ คุณสงสัยเรื่องของมีค่าอื่น เช่น กล้อง คุณจึงถามเขาถึงวิธีปฏิบัติ

การทดสอบก่อนเรียน - บทที่ 5

การให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาลท่องเที่ยวไทย

สถานการณ์

นักท่องเที่ยว 3 คน เข้าไปในบริษัทท่องเที่ยวแห่งหนึ่ง พวกเขาต้องการข้อมูล เพื่อ
ท่องเที่ยวต่างจังหวัด พนักงานบริษัทเชิญชวนให้เข้าร่วมเทศกาลท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น

บัตรบทบาท

นักท่องเที่ยว 1

คุณกับเพื่อนอีก 2 คน คือนักท่องเที่ยวจากอเมริกา คุณมาถึงกรุงเทพ ในวันที่ 1
พฤศจิกายน คุณต้องการเดินทางไปภาคเหนือ เป็นเวลา 1 สัปดาห์ ดังนั้น คุณจึงเข้าไปขอข้อมูลจาก
บริษัททัวร์ ว่าคุณควรจะไปเที่ยวที่ไหน

พนักงานบริษัทท่องเที่ยว 1

นักท่องเที่ยว 3 คน เข้ามาในบริษัทของคุณ พวกเขาต้องการเดินทางไปภาคเหนือ ช่วงนี้
คือเดือนพฤศจิกายน ดังนั้น คุณจึงเสนอแนะให้เขาไปร่วมงานลอยกระทงที่เชียงใหม่ คุณจะเตรียม
บทสนทนาอย่างไร

นักท่องเที่ยว 2

คุณกับเพื่อนอีก 2 คน คือนักท่องเที่ยวจากอเมริกา คุณมาถึงกรุงเทพ ในวันที่ 1
พฤศจิกายน คุณต้องการเดินทางไปภาคเหนือ เป็นเวลา 1 สัปดาห์ ดังนั้น คุณจึงเข้าไปขอข้อมูลจาก
บริษัททัวร์ หลังจากเพื่อนคุณถามว่า ควรจะไปเที่ยวที่ไหนแล้ว คุณถามคำถามว่าเทศกาลนั้น
เกิดขึ้นวันไหน

นักท่องเที่ยว 3

คุณกับเพื่อนอีก 2 คน คือนักท่องเที่ยวจากอเมริกา คุณมาถึงกรุงเทพ ในวันที่ 1
พฤศจิกายน คุณต้องการเดินทางไปภาคเหนือ เป็นเวลา 1 สัปดาห์ ดังนั้น คุณจึงเข้าไปขอข้อมูลจาก
บริษัททัวร์ หลังจากได้คำตอบว่า เทศกาลนั้นเกิดขึ้นที่ไหน เวลาใดแล้ว คุณถามคำถามว่ามี
กิจกรรมอะไรในเทศกาลดังกล่าว

การทดสอบก่อนเรียน - บทที่ 6

การให้ข้อมูลเกี่ยวกับสินค้า OTOP ของไทย

สถานการณ์

ไก่อ่านักท่องเที่ยว ซึ่งเป็นลูกค้าไปศูนย์แสดงสินค้า OTOP ซึ่งมีสินค้ามากมายและหลากหลายให้เลือกชมและซื้อ นักท่องเที่ยวสนใจในผลิตภัณฑ์ และถามลักษณะของสินค้า เช่น ผลิตภัณฑ์ไหน ทำด้วยวัสดุอะไร และใช้ประโยชน์อย่างไร

บัตรบทบาท

นักท่องเที่ยว 1

ที่ศูนย์แสดงสินค้า OTOP คุณสนใจจะกร้าทานด้วยไม้ไผ่ คุณถามไก่อ่าผลิตภัณฑ์ไหน ทำด้วยอะไร และประโยชน์ใช้สอย

ไกด์ 1

คุณอธิบายว่าตะกร้าเหล่านี้ ผลิตแถบภาคเหนือของประเทศไทย ทำด้วยไม้ไผ่และใช้สำหรับใส่อาหาร หรือผลไม้

นักท่องเที่ยว 2

ที่ศูนย์แสดงสินค้า OTOP คุณสนใจชุดไทยทำจากผ้าทอ คุณถามไก่อ่าผลิตภัณฑ์ไหน ทำด้วยอะไร และประโยชน์ใช้สอย

ไกด์ 2

ชุดนี้ผลิตบริเวณภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หรือคนไทยเรียกว่า แถบอีสาน ทำด้วยผ้าทอ ย้อมมัดหมี่ เป็นที่นิยมมากในหญิงไทย

Greeting, introducing someone and introducing canal tour or river attractions

Situation

Tourists from Sweden go into the tourist office. They want some information on canal tour or river attractions in Bangkok or somewhere not far from Bangkok

Role card

You are a tourist from Sweden. Your name is ~~Peter Tiger~~. ~~You are Robert's friend~~. You ~~and your friend~~ go into the tourist office to ask for information on canal tour or river attractions. ~~Your friend~~ introduces ^{yourself} ~~himself and you~~ to the tourist officer and go on the conversation.

You are a tourist officer. Your name is ~~Wattana~~. You work in RMUTK International Travel. There are two tourists entering into the office. They introduce themselves. You greet and welcome them. They come to ask for canal tour or river attractions. You introduce the floating market at Taling Chan which is in Bangkok. the time it opens, the place that sells food on boats and local products at the side walk, its attractions on hiring boats to view river life or homestays for Thai experiences. or Dinnien Sathak. Make up your own dialogue.

POST-TEST 2 : Making request, suggestion and apology**Situation**

Two tourists from Japan want an information on interesting places in Bangkok. They go to the Tourist Information Booth to ask for suggestion.

Tourist 1

You are a Japanese tourist who has just arrived Bangkok. You came with your friend. You want to visit a museum in Bangkok. You walk to the Tourist Information Booth and ask for a suggestion. What will you say?

Tourist 2

You are a Japanese tourist who has just arrived Bangkok. You came with your friend. You want to visit a temple in Bangkok. You walk to the Tourist Information Booth and ask for a suggestion. What will you say?

Tourist Officer

You are a tourist officer who works at the Tourist Information Booth. Two tourists come and are asking for suggestion on places to visit. You give the brochures and guide books together with suggestion. What will you say?

POST-TEST U3 : Giving information on tour itinerary**Situation**

A tour leader is explaining tour itinerary to the clients. He **talks** about the places **they** are going to visit the Grand Palace and Wat Phra Kaew, Wat Pho, Wat Arun, Wat Suthat, Vimanmek Mansion and Royal Barges.

Role Cards**Tour guide**

You are a tour guide. You are **taking** the clients to visit Ratanakosin Area which includes the Grand Palace, Wat Phra Kaew, Wat Pho, Wat **Arun**, Wat Suthat, Vimanmek Mansion and the Royal Bares. You are talking about **the** schedule on the tour itinerary that you distribute together with the map and the brochure. You start with the time from morning till evening, the places you are visiting, the time and places for snack and lunch.

Tourist 1

You are the tourist from Spain. You come to Bangkok with your friend. You want to visit Ratanakosin Island. You are listening to the schedule **on** the tour itinerary that the tour guide gave together with the map and the brochure. You can ask questions as you like such as the importance of each place.

Tourist 2

You are the tourist from Spain. You come to Bangkok with your friend. You want to visit Ratanakosin Island. You are listening to the schedule **on** the tour itinerary that the tour guide gave together with the map and the brochure. You can ask questions as you like such as the importance of each place.

POST-TEST U4 : Asking and Giving Advice.**Situation**

At the lobby of the hotel, the tour company officer is giving some advice to the clients who are strangers and do not know about Thai Norms and Tradition in order to prevent them from doing inappropriate or risky things in public.

Role Cards**Tour Company Officer**

You are meeting your clients at the lobby of the hotel. You give them some advice on how to keep valuable things, how to take care of themselves when they go out, how to behave in temple or public, what to wear. How do you prepare you talk?

Tourist 1

You are listening to the tour officer who gives advice on what should be done and should not. You wonder how to keep your money so you ask him what to do.

Tourist 2

You are listening to the tour officer who gives advices on what should be done and should not. You wonder how to keep your passport and visa so you ask him what to do.

Tourist 3

You are listening to the tour officer who gives advices on what should be done and should not. You wonder how to keep your valuable things such as camera etc. so you ask him what to do.

POST-TEST U5 : Giving information on Thai Festivals.**Situation**

Three tourists go into the tour company office. They want information for a trip to up country. A tour officer invites them to join Thai Festival during that time.

Role Cards**Tourist 1**

You and other two friends are tourists from America. You arrive Bangkok on the 1st of November. You want to take a trip to the North for a week. So you go into the tour company office to ask for information where you should go.

Tour officer 1

Three tourists come into your office and want to take a trip to the North. It is November. So you suggest them to join Loy Krathong Festival in Chiangmai. What will you say?

Tourist 2

You and your two friends are tourists from America. You arrive Bangkok on the 1st of November. You want to take a trip to the North for a week. So you go into the tour company office to ask for information : After your friend asks where should be the place, you ask when the festival occurs.

Tourist 3

You and other two friends are tourists from America. You arrive Bangkok on the 1st of November. You want to take a trip to the North for a week. So you go into the tour company office to ask for information : After your friends ask. Where and when, you ask what activity people do.

Group A**POST-TEST U6 :**

Giving information on interesting products in Thailand.

Situation

A tour guide is taking his clients to OTOP Exhibition Center. There are a lot to buy there. The tourists are interested in the products and they ask for their descriptions such as the place they are produced, what they are composed of and what they are used for.

Role Cards

Tourist 1

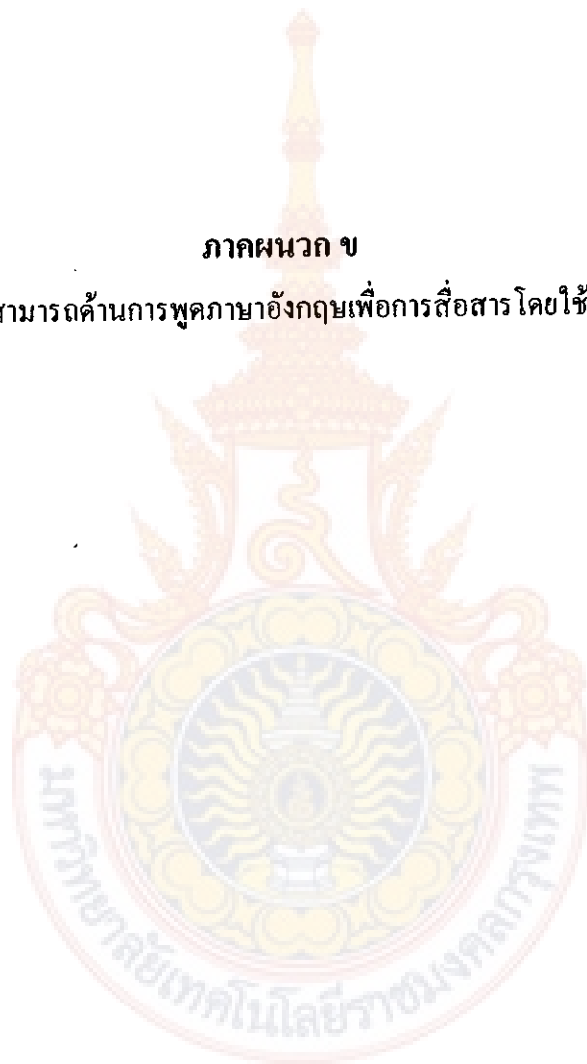
At the OTOP Exhibition Center, you are interested in bamboo basket. You ask where it is produced, what it is made of and what it is used for.

Tour Guide 1

You tell her that the baskets are made in the Northern part of Thailand, they are made of bamboo and used for keeping food or fresh fruits.

ภาคผนวก ข

เกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง

เกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

ผู้ประเมินให้ระดับความสามารถและคะแนนที่ตรงกับความสามารถในการพูดของนักเรียนมากที่สุด โดยพิจารณาจากเกณฑ์แสดงระดับความสามารถดังนี้

หัวข้อการประเมิน	ระดับความสามารถ				
	ดีมาก (5)	ดี (4)	พอใช้ (3)	เกือบพอใช้ (2)	ควรปรับปรุง (1)
ความคล่องแคล่วในการพูด	พูดต่อเนื่องราบรื่น ไม่ติดขัด สื่อความหมายได้ตรงประเด็น	พูดค่อนข้างต่อเนื่องราบรื่น มีข้อบกพร่องเล็กน้อยในการสื่อความหมาย	พูดไม่ต่อเนื่อง ติดขัดบ้าง แต่ยังสามารถสื่อสารได้ สื่อความหมายไม่ตรงประเด็น เป็นส่วนใหญ่	พูดค่อนข้างช้า พูดเหมือนท่องจำ มีข้อบกพร่องมากในการสื่อความหมาย	พูดเป็นคำๆ หยุดเป็นช่วงนานๆ การสื่อความหมายสับสน จนไม่สามารถสื่อความหมายได้
การออกเสียง	ออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน แม้จะเป็นสำเนียงไทย	ออกเสียงค่อนข้างชัดเจน เป็นส่วนใหญ่	ออกเสียงบางครั้ง ไม่ชัดเจน ทำให้เข้าใจผิด	ออกเสียงผิดบ่อยครั้ง ทำให้เข้าใจยากและต้องพูดซ้ำบ่อยๆ	ออกเสียงไม่ชัดเจน จนผู้ฟังเข้าใจผิด ทำให้สื่อสารไม่ได้

หัวข้อการ ประเมิน	ระดับความสามารถ				
	ดีมาก (5)	ดี (4)	พอใช้ (3)	เกือบพอใช้ (2)	ควรปรับปรุง (1)
การใช้คำศัพท์ ประเมิน	มีความรู้ด้าน คำศัพท์มาก และสามารถ สนทนาได้เป็น อย่างดีใน สถานการณ์ ต่าง ๆ ที่ กำหนดให้	มีความรู้ใน เรื่องคำศัพท์ พอที่จะสนทนา ในสถานการณ์ ที่กำหนดให้ได้	การใช้คำศัพท์ ที่จำเป็นในการ แสดงความคิด ง่าย ๆ ยังอยู่ใน ขอบเขตจำกัด	ใช้คำศัพท์ได้ น้อย ทำให้ยาก ต่อการสื่อสาร	ใช้คำศัพท์ได้ น้อยมาก ทำให้ สื่อสารได้ไม่ เข้าใจแม้แต่ เรื่องง่าย ๆ
ความถูกต้อง ทาง โครงสร้าง ภาษา	รูปแบบพื้นฐาน ทางโครงสร้าง ภาษาและ ไวยากรณ์โดย ทั่วไป ถูกต้อง แม้ว่า บางครั้งจะไม่ สามารถพูดให้ เรื่องราวติดต่อกัน นาน ๆ	ยังมีข้อผิดพลาด ในการใช้ ไวยากรณ์และ สับสนในการใช้ โครงสร้างภาษา เบื้องต้นอยู่บ้าง แต่ยังสื่อ ความหมายได้	การใช้รูปแบบ ของโครงสร้าง ภาษาและ ไวยากรณ์ยัง ผิดพลาดอยู่มาก บางครั้งไม่ สามารถสื่อ ความหมายได้	โครงสร้างภาษา และไวยากรณ์ พื้นฐานที่ได้ใช้ ส่วนใหญ่ยังไม่ ถูกต้อง มีความ สับสนเกี่ยวกับ ความรู้เบื้องต้น ทางโครงสร้าง ภาษาและ ไม่สามารถ สื่อความหมาย ได้เป็นส่วนใหญ่	ไม่สามารถ ใช้รูปแบบ ไวยากรณ์และ โครงสร้าง พื้นฐาน ทางภาษา สื่อความหมาย ได้เลย

หัวข้อการ ประเมิน	ระดับความสามารถ				
	ดีมาก (5)	ดี (4)	พอใช้ (3)	เกือบพอใช้ (2)	ควรปรับปรุง (1)
การใช้ กลวิธีในการ สื่อความหมาย	ใช้ทำทางใน การพูดได้ อย่างเหมาะสม	พยายามใช้ ทำทางช่วยใน การสื่อสาร แม้จะนึกคำศัพท์ มาใช้ไม่ได้ แต่สามารถ ใช้ทำทางสื่อ ความหมายได้	พยายามที่จะ สื่อสาร แต่ใช้ ทำทางไม่ สอดคล้องกับ สิ่งที่ต้องการพูด	พูดโดยไม่ค่อย ใช้ทำทาง ประกอบเพื่อ สื่อสิ่งที่ต้องการ	ไม่ใช้ทำทางสื่อ ในสิ่งที่ต้องการ พูดเลย

ดัดแปลงจากเกณฑ์การวัดความสามารถด้านการพูดของกรมวิชาการ (2544) , FSI (Foreign Service Institute. 1979) และ Harris (1990)

ภาคผนวก ค

แบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง

แบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

ชื่อ.....สาขา.....วิชา English 1

วันที่ประเมิน.....

คำชี้แจง 1. ให้นักศึกษาประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของตนเองจากการแสดง สถานการณ์จำลองตามหัวข้อต่อไปนี้ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน ที่ตรงกับความสามารถของตนเอง การประเมินครั้งนี้จะไม่มีผลกระทบใด ๆ ทั้งสิ้นต่อการเรียนของนักศึกษา

2. ระดับคะแนนมี 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง ดีมาก

4 หมายถึง ดี

3 หมายถึง พอใช้

2 หมายถึง เกือบพอใช้

1 หมายถึง ควรปรับปรุง

รายการพฤติกรรม	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. ข้าพเจ้าสามารถพูดได้ตอบได้คล่องแคล่วและต่อเนื่อง					
2. ข้าพเจ้าสามารถพูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่กำหนด					
3. ข้าพเจ้าสามารถเลือกใช้ภาษาในการสนทนาได้เหมาะสมตามกาลเทศะ					
4. ข้าพเจ้าสามารถออกเสียงคำ ประโยคในการสนทนาได้ชัดเจน					
5. ข้าพเจ้ามีความมั่นใจในการแสดงท่าทางประกอบการพูดตามบทบาทที่ได้รับ					
6. ข้าพเจ้าสามารถคิดแก้ปัญหา และสร้างบทสนทนาในการทำกิจกรรมได้อย่างรวดเร็ว					

บันทึกเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง

แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง

แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

ชื่อนักศึกษา.....เลขที่.....วันที่ประเมิน.....

คำชี้แจง สังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาในขณะแสดงสถานการณ์จำลองแล้ว
เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนนซึ่งมีระดับคะแนน 5 ระดับ

รายการพฤติกรรม	5	4	3	2	1
	ดีมาก	ดี	พอใช้	เกือบ พอใช้	ควร ปรับปรุง
1. นักศึกษาสามารถพูดได้ครบได้ คล่องแคล่วและต่อเนื่อง					
2. นักศึกษาสามารถออกเสียงคำและ ประโยคได้ถูกต้องสามารถเข้าใจได้					
3. นักศึกษาสามารถเลือกใช้คำศัพท์และ สำนวนในการสนทนาได้เหมาะสม					
4. นักศึกษาสามารถใช้โครงสร้างไวยากรณ์ ในการสนทนาได้					
5. นักศึกษามีกลวิธีในการสื่อความหมาย					
6. นักศึกษาสามารถสร้างบทสนทนาในการ ทำกิจกรรมได้ตามกำหนด					

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก จ

แบบสอบถามความคิดเห็นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง

แบบสอบถามความคิดเห็นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

- คำชี้แจง**
1. แบบสอบถามฉบับนี้ถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง ขอให้นักศึกษาอ่านแล้วพิจารณาว่าข้อคำถามแต่ละข้อตรงกับความรู้สึกหรือการกระทำของนักศึกษามากน้อยเพียงใด โดยขอให้นักศึกษาตอบตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด
 2. วิธีตอบแบบสอบถามในข้อหนึ่ง ๆ จะมีช่องว่างให้นักศึกษาเลือกตอบตามระดับความรู้สึกหรือการกระทำ 5 ช่อง คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ให้นักศึกษาอ่านอย่างละเอียดเมื่อคิดดีแล้วให้กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องนั้น ๆ
 3. การตอบแบบสอบถามฉบับนี้ ไม่มีผลต่อคะแนนในการเรียนของนักศึกษาแต่ประการใด

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. บรรยากาศการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองน่าพอใจ					
2. ขั้นตอนในการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองเข้าใจง่าย และสามารถปฏิบัติได้					
3. ระยะเวลาในการทำกิจกรรมแต่ละช่วงของการจัดกิจกรรมสถานการณ์จำลองมีความเหมาะสม					
4. การนำเสนอเนื้อหาในแต่ละหัวข้อของกิจกรรมสถานการณ์จำลองมีความกระชับเข้าใจง่าย					
5. สื่อ และอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองมีความเหมาะสม					
6. การจัดกลุ่มผู้เรียนในการแสดงสถานการณ์จำลองมีความเหมาะสม					
7. สถานการณ์จำลองที่เรียนเป็นสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง					
8. นักศึกษาสามารถฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ จากการจัดกิจกรรมสถานการณ์จำลองได้					
9. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็น					
10. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองกระตุ้นให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และรู้จักการทำงานร่วมกัน					

ข้อความ		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
11.	นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้จากการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองไปใช้ในสถานการณ์จริงได้					
12.	ผลจากการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง ทำให้นักศึกษามีพัฒนาการในการพูดภาษาอังกฤษ					

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก จ
ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พวงมณี ตันติวงศ์

วุฒิการศึกษา

พศ. 2523 อักษรศาสตรมหาบัณฑิต (บรรณารักษศาสตร์)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พศ. 2524 ครุศาสตรบัณฑิต (มัธยมศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พศ. 2515 อักษรศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตำแหน่งทางวิชาการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8

ตำแหน่งงาน

หัวหน้าสำนักงานอธิการบดี

อาจารย์สอนภาษาอังกฤษ สังกัด สาขาวิชาภาษาตะวันตก

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ประสบการณ์

2541-2548 ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้

2549-ปัจจุบัน หัวหน้าสำนักงานอธิการบดี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ